

Klachtencommissie Christelijk Onderwijs

Gebundelde Adviezen 2010

Adviezen 2010

- [klachtnummer 2010-005 onvoldoende begeleiding zorgleerling](#)
- [klachtnummer 2010-011 schorsing](#)
- [klachtnummer 2010-020 schorsing en verwijdering](#)
- [klachtnummer 2010-033 handelwijze school leerling -Rutte regeling](#)
- [klachtnummer 2010-037 pesten](#)
- [klachtnummer 2010-040 handelen en communicatie school rondom vertrek leerkracht](#)
- [klachtnummer 2010-041 begeleiding groep 8 en vroegtijdig schoolverlaten](#)
- [klachtnummer 2010-057 onvoldoende begeleiding zorgleerling](#)
- [klachtnummer 2010-058 schorsing](#)
- [klachtnummer 2010-075 handelwijze school bij verwijdering zorgleerling](#)
- [klachtnummer 2010-078 schorsing wegens seksuele intimidatie](#)
- [klachtnummer 2010-080 communicatie school-gescheiden ouders en AMK melding](#)
- [klachtnummer 2010-082 seksuele intimidatie](#)
- [klachtnummer 2010-083 niet toelaten tot Havo-4](#)
- [klachtnummer 2010-084 verwijdering naar zmk school](#)
- [klachtnummer 2010-095 niet bevordering HAVO-3](#)
- [klachtnummer 2010-096 niet-bevordering Havo 3](#)
- [klachtnummer 2010-102 schending privacy leerkracht door bevoegd gezag](#)
- [klachtnummer 2010-104 begeleiding dyslexie en overgang naar HAVO 4](#)
- [klachtnummer 2010-116 afhandeling klacht m.b.t. intimidatie door leerkracht](#)
- [klachtnummer 2010-125 plaatsing in 2e klas MAVO i.p.v. 2e klas HAVO](#)
- [klachtnummer 2010-126 pesten](#)
- [klachtnummer 2010-128 pesten en niet-nakomen zorgplicht](#)
- [klachtnummer 2010-130 niet- bevordering HAVO 2](#)
- [klachtnummer 2010-135 groepsindeling](#)
- [klachtnummer 2010-136 pedagogische zorgtaak school](#)
- [klachtnummer 2010-137 verschuiven kerstvakantie](#)
- [klachtnummer 2010-139 ongeoorloofd schoolverzuim leerlinge bij haar vader zonder toestemming moeder](#)
- [klachtnummer 2010-145 plaatsing in VMBO-T i.p.v. Havo kansklas](#)
- [klachtnummer 2010-148 schriftelijke verklaring school t.b.v. echtscheidingsprocedure](#)
- [klachtnummer 2010-151 onvoldoende begeleiding dyslexie, slechte communicatie en kwaliteit school](#)
- [klachtnummer 2010-157 mishandeling door leerkracht](#)
- [klachtnummer 2010-159 verwijdering zorgleerling](#)
- [klachtnummer 2010-161 onvoldoende afhandeling van melding mishandeling](#)
- [klachtnummer 2010-167 verzoek tot overplaatsing andere groep](#)
- [klachtnummer 2010-168 verwijdering](#)

Klachtnummer 2010/005

Advies aan

Het bestuur van de Vereniging voor Protestants Christelijk Basisonderwijs te *** (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer en mevrouw A. (verder te noemen: klaagster) jegens de CBS De *** te De *** (verder ook te noemen aangeklaagde).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Klaagster heeft bij brief van 27 december 2009 ontvangen op 6 januari 2010 haar klacht voorgelegd aan de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie).

De Commissie heeft aangeklaagde gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Aangeklaagde heeft bij brief van 22 januari 2010 van de algemeen directeur P. van Kesteren, aangegeven dat het bestuur is aangesloten bij de Commissie en de modelklachtenregeling van de Besturenraad PCO hanteert en dat aangeklaagde alvorens een verweerschrift op te stellen eerst wil proberen in een gesprek met klaagster tot een oplossing te komen. Vervolgens heeft aangeklaagde bij brief van 4 maart 2010 van de heer van Kesteren een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

Op 15 maart 2010 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Hoogeveen, alwaar zijn verschenen: klaagsters, in persoon en vergezeld van mevrouw Tullemans van het Bureau Onderwijsklachten, en namens aangeklaagde de heer van K., voornoemd, de heer D., directeur, en mevrouw A. , intern begeleidster.

Uit hetgeen door klaagster in haar klachtbrief en ter zitting naar voren is gebracht leidt de Commissie de navolgende klacht jegens aangeklaagde af.

Door de wijze waarop op De *** met de zonen van klaagster, *A* en *B*, is omgegaan hebben de kinderen vier verschrikkelijke jaren gehad. De kinderen zijn veel te lang op deze school gehouden. Ze hadden al veel eerder verwezen moeten worden naar het speciaal onderwijs. Het is ongepast dat de kinderen vanaf de dag dat (door initiatieven van klaagster) de verwijzing naar het speciaal onderwijs geregeld was ineens niet meer welkom waren op De ***.

II. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich overeenkomstig artikel 4 lid 2 van de Modelklachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair, Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 4, derde lid, van de Modelklachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.

De kinderen van klagster zijn in de zomer van 2005 ingeschreven als leerling van de CBS De ***. Klagster koos voor deze school, omdat het een kleine school is. De school heeft slechts 30 leerlingen. Zij verwachtte dat de kinderen hier de volle aandacht zouden krijgen. Klagster heeft bij de inschrijving direct aangegeven dat *A*, zoals zij het uitdrukt, anders was dan anderen. Hij was overal laat mee, zoals met kruipen en lopen. Hij had op de vorige school een jaar extra groep 2 gedaan. De directeur van de school in Hooogeveen, waar de kinderen tot aan hun verhuizing naar De *** zaten, heeft CBS De *** ter gelegenheid van de overschrijving telefonisch geïnformeerd over de bij hen bestaande zorg voor de kinderen.

Volgens de heer van K. verliep de communicatie met klagster vanaf het begin stroef.

A begint in groep 3. Al gauw blijkt dat hij, ondanks goede inzet en werkhouding, moeite heeft om zich de leerstof eigen te maken. Hij krijgt begeleiding van de remedial teacher en er worden handelingsafspraken gemaakt, gericht op het aanleren van basisvaardigheden. Hij krijgt huiswerk mee naar huis. Mevrouw Z. schrijft later in de begeleidingsvraag aan het Zorgteam: "hij wil het heel graag goed doen en niet anders zijn dan de andere kinderen en als hij samenwerkt met de leerkracht gaat het ook goed, maar als hij het zelf moet doen, lukt het niet. Hij verzuipt er in, wordt onzeker en gefrustreerd."

B begint in groep 2, waar hij nog veel ruimte krijgt om zich te ontwikkelen via spel, maar hij heeft moeite zich te concentreren op het uitvoeren van opdrachten. In groep 3 worden de druk en het tempo van opname van de lesstof al snel te hoog voor hem. Hij wordt in de zomer van 2006 seksueel misbruikt door van school en de kleine dorpsgemeenschap bekende leeftijdsgenoten. Zijn gedrag en zijn leerhouding veranderen daarna. De intern begeleidster schrijft daarover in de aanvraag voor een LGF "in zijn gedrag tegenover de leerkracht en zijn medeleerlingen overschreeuwt hij zijn eigen onvermogen." Wanneer hij ontoelaatbaar gedrag vertoont, belt de school naar klagster om hem naar huis te halen. Eenmaal wordt hij voor een dag geschorst. Na doubleren in

groep 3 komt *B* in groep 4. In groep 4 constateert de school handelingsverlegenheid en wordt bij het Zorgteam van het Samenwerkingsverband LGF aangevraagd. Met klaagster wordt afgesproken dat *B* na schooltijd nablijft totdat hij zijn huiswerk af heeft.

Inmiddels heeft klaagster naar aanleiding van de invloed die het seksueel misbruik op *B* heeft contact met GGZ Drenthe. Uit het daar uitgevoerde onderzoek blijkt dat *B* ADHD en concentratiestoornis heeft en een IQ van 83.

Vanwege ophopende spanningen en frustratie meldt klaagster ook *A* voor onderzoek aan bij GGZ Drenthe. Hij blijkt een IQ van 63 te hebben.

De Commissie stelt vast dat het voor aangeklaagde vanaf de start van de kinderen op deze school duidelijk is -zowel door de informatie van klaagster en van de vorige school, als door eigen waarneming- dat zowel *A* als *B* leerlingen zijn die bijzondere aandacht en zorg vergen. Er vindt echter geen diagnostisch onderzoek plaats. De door de school daarvoor genoemde reden, dat de communicatie met klaagster stroef verliep en dat klaagster in het eerste schooljaar geen medewerking wilde verlenen aan het gebruikelijke geneeskundig onderzoek van de schoolarts van de leerlingen van groep 2, mag naar het oordeel van de Commissie geen reden zijn om niet zelf pro-actief te zoeken naar passende ondersteuning van een leerling, van wie duidelijk is dat hij extra zorg behoeft. Van een intern begeleider mag verwacht worden dat hij daartoe het nodige verricht en dat hij, indien het aan eigen deskundigheid ontbreekt, de hulp van externen, zoals de ambulante dienst van het samenwerkingsverband, inroept.

Mevrouw Z. heeft ter zitting verklaard dat de school de kinderen niet heeft laten testen, omdat klaagster eerst *B* en later ook *A* zelf al bij GGZ Drenthe had aangemeld. Dat is echter, zo stelt de Commissie vast, pas gebeurd toen de jongens al zeker twee jaar op deze school zaten. Terwijl een dergelijk onderzoek naar het oordeel van de Commissie eerder had moeten plaatsvinden om zo een gefundeerd oordeel te kunnen geven over het voor deze kinderen (waarvan, zoals gezegd, van de aanvang af duidelijk was dat zij bijzondere zorg behoeften) passende onderwijs.

Het bevreemdt de Commissie zeer dat mevrouw Z., als intern begeleider, ter zitting heeft verklaard dat zij verrast was door het in het GGZ onderzoek vastgestelde lage intelligentieniveau van de kinderen. De Commissie is van oordeel dat van een school de deskundigheid verwacht mag worden om het vermoeden van een verband tussen signalen van zorg en een dergelijk laag intelligentieniveau te onderkennen.

De school heeft zich kennelijk laten (mis)leiden door de inzet en werkhouding van vooral *A*, maar aanvankelijk ook van *B*. Hoewel voor deze school, zoals mevrouw Z. ter zitting heeft verklaard, het leidend criterium voor een verwijzing naar het s(b)o is "het wel bevinden van het kind", heeft de school de signalen miskent dat de kinderen het niet (meer) aankonden. Hierdoor heeft het kunnen gebeuren dat er op school afspraken/handelingsplannen gemaakt zijn, zoals huiswerk mee naar huis en op school nablijven tot het werk af is, die voor kinderen met een dergelijk IQ niet ondersteunend, maar integendeel contraproductief en frustratiebevorderend gewerkt hebben.

Klaagster heeft zelf hulp moeten zoeken toen het gedrag van *B* (na het hem overkomen seksuele misbruik) veranderde. Zij heeft hierbij geen ondersteuning van de school gekregen. Ook de aanvraag van een PCL beschikking heeft zij zelf geregeld. De school heeft haar daarin niet begeleid.

Mevrouw Z. heeft ter zitting erkend dat de wijze waarop de overgang van de jongens naar de C. is verlopen geen schoonheidsprijs verdient. De Commissie acht dit beeld, mede gelet op de hiervoor omschreven gang van zaken in de vier daaraan voorafgaande jaren, te eufemistisch geschetst en geen blijk geven van begrip voor de impact van deze handelwijze op de kinderen.

De Commissie acht daarom de klacht van klagster dat aangeklaagde de zonen van klagster in de vier jaar dat zij de CBS De *** bezochten en met name in de periode rond de overgang naar de C. ongepast heeft behandeld gegrond.

De heer van K. heeft in zijn verweerschrift verschillende, naar hij ter zitting heeft verklaard, bewust algemeen gestelde, verbeterpunten weergegeven. De heer D. heeft ter zitting het programma Kids Skills onder de aandacht gebracht. Wat daarvan verder ook zij, deze zaken brengen naar het oordeel van de Commissie geen oplossing voor het hier vastgestelde probleem, namelijk het ontbreken van voldoende (interne) deskundigheid om passend onderwijs te bieden voor zorgleerling, door deze zorg eerst te diagnosticeren en vervolgens daadwerkelijk (met behulp van externen) te effectueren. De Commissie wil daarom adviseren maatregelen te treffen om de interne deskundigheid op dit punt te verbeteren en te bevorderen dat, waar nodig, tijdig externe deskundigen worden ingeschakeld.

III. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht gegrond.

IV. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie adviseert het bevoegd gezag maatregelen te treffen om de interne deskundigheid te verbeteren en te bevorderen dat, waar nodig, tijdig externe deskundigen worden ingeschakeld.

Aldus gegeven op 15 maart 2010 door mr. F.J. Agema, voorzitter, W.J.L. Feitsma en drs. G. Moes- ten Brug, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Mulder-Das, secretaris.

Klachtnummer 2010/011

Advies aan

het bestuur van de Stichting Christelijk Voortgezet Onderwijs in *** en omgeving (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer *** en mevrouw ***, ouders van *A* (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 20 januari 2010 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de directie van de Christelijke school voor VMBO *S* te *** (verder te noemen: *S*). De klacht heeft betrekking op de wijze waarop *S* is omgegaan met het incident dat zich op 5 november 2009 heeft voorgedaan en als gevolg waarvan *A* is geschorst.

De Commissie heeft de directie en het bevoegd gezag verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 10 februari 2010 heeft de heer J., lid van het College van Bestuur namens het bevoegd gezag gereageerd op het gestelde in de klachtbrief door bij deze brief een schriftelijke reactie te voegen van zowel de directie van de school als van het Team Trajectklas van Het *H* College, verbonden aan De *H* Groep te *H*.

Op 9 maart 2010 heeft vervolgens in Utrecht een hoorzitting plaatsgevonden ten overstaan van de Commissie. Klagers waren in persoon verschenen. Tevens was verschenen de heer G. , directeur van *S*. De behandeling van de klacht is ter zitting aangehouden.

Vooruitlopend op een volgende zitting heeft de Commissie aan de directie van Het *H* College verzocht inhoudelijk te reageren op het gestelde in de klacht. Ook de directie van *S* is nogmaals verzocht om een schriftelijke reactie.

Bij brief van 17 maart 2010 heeft de heer G., directeur van *S*, gereageerd op het gestelde in de klachtbrief. Namens De *H* Groep heeft de heer N. Eelman, directeur Onderwijs, Re-integratie en Activiteiten gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

De klacht is vervolgens voor een tweede maal behandeld tijdens een hoorzitting van de Commissie op 31 maart 2010 te Utrecht. Klagers zijn in persoon verschenen. Namens de school waren aanwezig de heer G. , voornoemd, en mevrouw F., leerkracht. Namens De *H* Groep waren aanwezig de heer K. , expertisemanager onderwijs en de heer R. .

II. Standpunt van klagers.

De klacht van klagers is in de kern gericht tegen de handelwijze van *S* rondom het incident dat zich op 5 november 2009 heeft voorgedaan en de gevolgen die de school hieraan heeft verbonden, namelijk een schorsing van *A*.

Klagers zijn van mening dat de beslissing over de schorsing is gebaseerd op het verhaal van één leerling en dat *A* niet is gevraagd zijn verhaal te doen. Verder vinden klagers het uitermate kwalijk dat de beslissing om *A* te schorsen reeds op 6 november 2009 via MSN werd gecommuniceerd door medeleerlingen zonder dat hierover nog met hen is gesproken. Klagers beklagen zich voorts over het feit dat bij het gesprek van 9 november 2009, waarin hen mededeling is gedaan van het feit dat *A* niet langer onderwijs kan volgen aan *S*, mevrouw F. aanwezig was. Klagers zijn van mening dat mevrouw F. niet objectief over hun zoon *A* heeft kunnen oordelen, om de simpele reden dat zij hem niet kent. Haar uitspraak dat *A* een gevaarlijk kind is, ongeïnteresseerd is en zonder emotie bij het gesprek zit, heeft hen zeer geraakt, omdat hij geenszins gevaarlijk is en het feit dat hij minder makkelijk zijn emoties toont, typerend is voor een kind dat autistische trekken vertoont.

Verder zijn klagers van mening dat na het gesprek van 9 november 2009, zich niemand meer om hen heeft bekommerd en dat zij zelf een andere school hebben moeten zoeken. Zij hebben gesteld geen medewerking van *S* te hebben ontvangen.

Klagers hebben aangegeven excuses te willen ontvangen van *S* voor het onrecht dat *A* is aangedaan. Naar de mening van klagers is *A* ten onrechte geschorst en heeft hij vervolgens zonder zijn versie van het verhaal te mogen doen, ruim 2 maanden zonder onderwijs thuis moeten zitten.

III. Standpunt van *S*, het *H* College en het bevoegd gezag.

S heeft zich op het standpunt gesteld dat de zoon van klagers formeel onder het bevoegd gezag valt van de *H* Groep. *A* staat sinds 8 januari 2008 ingeschreven bij het *H* College en is sedertdien uitgeschreven bij *S*. *A* is geplaatst in de Trajectklas van het *H* College. In deze klas worden leerlingen opgevangen die buiten de boot dreigen te vallen in het regulier onderwijs en aan hen wordt extra begeleiding gegeven. Deze leerlingen blijven onderwijs volgen in het schoolgebouw van *S* en blijven deel uitmaken van hun klas bij *S*. De bedoeling van het plaatsen van leerlingen in de Trajectklas is dat zij op enig moment weer teruggeplaatst worden in het reguliere onderwijs om van daaruit alsnog het VMBO-diploma te halen. Aangezien de leerlingen die in de Trajectklas zijn geplaatst formeel onder het bevoegd gezag vallen van de *H* Groep, valt ook de begeleiding van deze leerlingen onder deze groep en worden ook beslissingen aangaande deze leerlingen door de *H* Groep genomen. *S* staat in die zin dus buiten de beslissing van de *H* Groep om *A* van het *H* College te verwijderen.

Het *H* College heeft in reactie op het gestelde in de klachtbrief aangegeven dat het incident dat zich op 5 november 2009 heeft voorgedaan voor het *H* College de spreekwoordelijke 'druppel' is geweest om *A* op 6 november 2009 de toegang tot de lessen te ontzeggen. Het incident staat niet op zichzelf, maar moet worden gezien in een reeks van incidenten waar *A* bij betrokken is geweest. Het *H* College heeft aangegeven dat het besluit om *A* op 6 november 2009 de toegang tot de school te

ontzeggen niet uitsluitend is gebaseerd op het incident van 5 november 2009, maar dat de voorgeschiedenis hierbij uitdrukkelijk is betrokken.

Het incident dat zich op 5 november 2009 heeft voorgedaan, bestaat hieruit dat *A* tijdens de les een sleutel met een aansteker heeft verhit en deze op de ontblote arm van een medeleerling heeft gedrukt. De medeleerling heeft als gevolg hiervan een behoorlijke brandblaar opgelopen. Nadat *A* aanvankelijk is dichtgeklapt toen hij op dit incident door zijn mentor en de coördinator LWT van *S* werd aangesproken, heeft hij vervolgens ten overstaan van de leerkracht van de Trajectklas, de heer R., aangegeven dat hij zich realiseerde dat hij fout zat, dat hij met zijn handelwijze te ver is gegaan en een schorsing per direct zou accepteren. Het *H* College heeft *A* vervolgens direct formeel geschorst, omdat de veiligheid van andere leerlingen en docenten niet meer te garanderen viel en klagers en *A* werden verzocht zich op 9 november 2009 voor een gesprek op school te melden. Dit gesprek heeft plaatsgevonden. Voorafgaand hieraan heeft het gehele team van de Trajectklas besloten om *A* geen lessen meer te laten volgen binnen *S* gezien de twijfels die er al langer bestonden over de haalbaarheid van regulier onderwijs voor *A*. Op 9 november 2009 is deze beslissing, in het bijzijn van de afdelingsleiding van *S* in de persoon van mevrouw F., aan klagers en *A* meegedeeld en is geadviseerd een andere school voor *A* te zoeken. Afgesproken werd dat *A* nog wel onderwijs zou kunnen blijven volgen in de Trajectklas, maar dat hem de toegang tot de lessen (in *S*) is ontzegd. Verder heeft het *H* College een aantal voorstellen gedaan om de situatie op te lossen. Hierover heeft nog verschillende malen contact plaatsgevonden met klagers. *A* is in afwachting van een definitieve oplossing met ingang van 13 november 2009 ziek gemeld. Op 10 december 2009 hebben klagers het *H* College meegedeeld dat *A* na de kerstvakantie op De B. zal starten.

IV. Overwegingen van de Commissie.

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten is neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige (ex-)leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie voor het Christelijk Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad te Voorburg.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt als volgt.

Klagers hebben ter zitting expliciet aangegeven dat hun klacht zich richt tegen *S* en de wijze waarop *S* met het incident en de afwikkeling daarvan op 5 november 2009 is omgegaan. Hun klacht richt zich niet tegen het *H* College. Met de heer R. van het *H* College hebben zij altijd goede gesprekken gehad.

De Commissie stelt vast dat klagers er – tot aan de zitting van de Commissie – vanuit zijn gegaan dat *A* als leerling bij *S* was ingeschreven. Klagers waren niet bekend met het feit dat *A* in 2008 bij het *S* was uitgeschreven en bij het *H* College was ingeschreven. Zij stellen deze uit- en inschrijvingen nimmer te hebben getekend. Om die reden ook hebben zij hun klacht gericht tegen *S*.

De Commissie stelt op basis van de stukken vast dat genoegzaam is komen vast te staan dat *A* op 8 januari 2008 is uitgeschreven als leerling van het *S* en met ingang van 9 januari 2008 is ingeschreven als leerling van het *H* College. Dat klagers zich dit onvoldoende hebben gerealiseerd en in de veronderstelling zijn blijven verkeren dat *A* onderwijs volgde aan *S* en dientengevolge als leerling aldaar was ingeschreven, acht de Commissie echter alleszins begrijpelijk. *A* is na uit- en inschrijving immers onderdeel blijven uitmaken van zijn klas op *S* en dientengevolge onderwijs blijven ontvangen van leerkrachten in dienst van het bevoegd gezag. Dit onderwijs wordt gegeven in het gebouw van *S*, zodat er bovendien in de feitelijke gang van zaken als gevolg van de uit- en inschrijving geen wijziging was opgetreden. Onder deze omstandigheden had het naar het oordeel van de Commissie op de weg gelegen van in eerste instantie *S* om meer duidelijkheid te geven aan klagers over de vraag wat een uitschrijving bij het *S* precies betekent voor de vraag naar de formele verantwoordelijkheid over hun zoon *A*.

De Commissie is op grond hiervan bovendien van oordeel dat, daar waar de situatie zo verstrengeld is en feitelijk in elkaar ingrijpt, het klagers vrij moet staan hun klacht over de schorsing van *A* te richten tegen *S*. *S* kan alsdan niet met een beroep op de uit- en inschrijvingen van *A* volstaan met een enkele verwijzing naar het *H* College. Wel is de Commissie van oordeel dat, nu *A* onder de verantwoordelijkheid van het *H* College valt en klagers ageren tegen de beslissing tot schorsing van *A*, hun klacht niet uitsluitend kan zijn gericht tegen *S*, maar tevens het *H* College regardeert. De Commissie stelt vast dat daar waar het *H* College de beslissing omtrent de schorsing van *A* heeft genomen, dit *S* wordt verweten.

Op grond van al het vorenstaande is de Commissie van oordeel dat zij de klacht van klagers gericht tegen *S*, maar daar waar het de inhoud van de beslissing over de schorsing betreft tevens het *H* College regardeert, inhoudelijk in behandeling kan nemen. Ten aanzien van de inhoud van de klacht is de Commissie van oordeel dat deze ongegrond moet worden verklaard. De Commissie overweegt hiertoe het navolgende.

De Commissie stelt vast dat de directe aanleiding om *A* te schorsen is gelegen in een naar zijn aard ernstig incident op 5 november 2009 waarbij *A* een door een aansteker verhitte sleutel tegen de arm van een medeleerling heeft geduwd. De medeleerling heeft als gevolg hiervan een brandblaar opgelopen. De Commissie stelt voorts vast dat de reden om *A* te schorsen is gelegen in een reeks van incidenten die hieraan vooraf zijn gegaan. Het *H* College heeft in zijn reactie uitgebreid aangegeven welke incidenten dit betrof. Ter zitting zijn deze incidenten en voorts de vaststelling dat er vele gesprekken met klagers hebben plaatsgevonden over de vraag naar de haalbaarheid van een diploma in het reguliere onderwijs voor *A*, door klagers niet betwist. Klagers wisten derhalve

dat het zogezegd 'twee voor twaalf' was en dat er weinig meer hoefde te gebeuren alvorens het *H* College tot een meer definitieve beslissing zou kunnen komen over de voortzetting van de schoolcarrière van *A* op het *H* College. De Commissie acht de beslissing van het *H* College om *A* te schorsen en klagers te adviseren op zoek te gaan naar een andere school voor *A* dan ook niet onbegrijpelijk. De wijze waarop deze beslissing tot stand is gekomen kan bovendien de toets der kritiek doorstaan.

Klagers grief dat *A* onvoldoende in de gelegenheid zou zijn geweest om zijn versie ten aanzien van het voorval op 5 november 2009 te kunnen geven, vermag de Commissie niet in te zien. Ter zitting van de Commissie op 31 maart 2009 is door de heer R. in aanvulling op de stukken aangegeven dat hij op twee momenten in deze gelegenheid is geweest. Hij is weliswaar de eerste maal ten overstaan van de leerkrachten van *S* dichtgeklopt, maar in het gesprek dat hij vervolgens met *A* heeft gehad, heeft hij alsnog alle mogelijkheid gehad om zijn versie op de gebeurtenis te vertellen. *A* heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt en in dit gesprek voorts aangegeven zich ten volle bewust te zijn van de onjuistheid van zijn handelwijze en te begrijpen dat hij op dat moment tot aan in ieder geval het gesprek met zijn ouders op 9 november 2009 de toegang tot de lessen zou worden ontzegd.

Ook de grief van klagers over het verloop van het gesprek op 9 november 2009 treft naar het oordeel van de Commissie geen doel. De Commissie kan zich weliswaar voorstellen dat klagers verrast waren over de aanwezigheid van mevrouw F. bij dit gesprek, nu zij eerder niet bij de situatie rondom hun zoon *A* was betrokken, maar de Commissie ziet hierin geen aanleiding om te veronderstellen dat de beslissing over de schorsing van *A* onjuist tot stand is gekomen. Uit de stukken en voorts uit hetgeen ter zitting door de heer R. hierover is toegelicht, blijkt naar het oordeel van de Commissie genoegzaam dat deze beslissing in eerste instantie door (de Trajectklas van) het *H* College is genomen en vervolgens met *S* is besproken, dat eenzelfde mening was toegedaan.

Mevrouw F. heeft ter zitting van de Commissie op 31 maart 2010 toegelicht dat haar opmerking dat *A* een gevaarlijk kind zou zijn, uit zijn verband is gehaald. Mevrouw F. heeft aangegeven dat zij in het gesprek heeft gezegd dat het gedrag van *A* als gevaarlijk is aan te merken. Voorts heeft zij ter zitting aangegeven dat zij ervoor heeft willen waken om het gedrag van een leerling te verwarren met de persoon van de leerling zelf. Dat klagers wellicht in alle emotie van het gesprek hebben verstaan dan wel begrepen dat zij over de persoon van *A* sprak in plaats van over diens gedrag, acht zij voor de hand liggend. De Commissie is, alles overziende, van oordeel dat deze uitleg niet voor onjuist kan worden gehouden. Het feit dat klagers juist in deze opmerking aanleiding hebben gezien een klacht in te dienen, acht de Commissie overigens wel weer begrijpelijk gegeven het feit dat mevrouw F. niet eerder bemoeienis heeft gehad met de (zorgelijke) situatie rondom *A*.

Tot slot is het de Commissie niet gebleken dat het *H* College te weinig inspanningen heeft gepleegd om met klagers om te zien naar een passende oplossing. Zij zijn hierover op een aantal momenten met klagers in gesprek geweest en hebben zelfs nog willen bezien op welke wijze *A* onderwijs kon blijven volgen in de Trajectklas, terwijl hij daarnaast stage kon blijven lopen, om zodoende alsnog examen te kunnen doen op *S*. Dat dit na alles wat er in de ogen van klagers rondom het incident op 5 november 2009 was gebeurd, geen begaanbare weg meer was voor klagers, kan de Commissie zich voorstellen, maar dit wil niet zeggen dat het *H* College, toen dit eenmaal duidelijk was,

geen verdere bemoeienis meer heeft gehad in het zoeken van een andere oplossing.

De Commissie komt op grond van al het vorenstaande dan ook tot de conclusie dat de klacht van klagers op inhoudelijke gronden ongegrond dient te worden verklaard.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

VI. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie adviseert het bevoegd gezag in het vervolg aan ouders in een situatie als de onderhavige waarin een leerling wordt uitgeschreven bij *S* en vervolgens wordt ingeschreven bij het *H* College en geplaatst in de Trajectklas waardoor er in de dagelijkse praktijk ogenschijnlijk weinig verandering optreedt, meer duidelijkheid te verschaffen over de vraag onder wiens formele verantwoordelijkheid een dergelijke leerling valt.

Aldus gegeven op 16 juli 2010 door mr. H.C. Naves, voorzitter, alsmede door drs. M. Hoogenkamp en mr. M. Iedema, als leden, in tegenwoordigheid van mr. de Visser als secretaris.

Klachtennummer 2010/020

Advies aan

het bestuur van de Vereniging voor Christelijk Voortgezet Onderwijs te *** en omgeving (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer A., vader van *A*, te *** (verder te noemen: klager), jegens de directie van CSG *S* (verder te noemen: de school), mevrouw drs. L. *Z* (onderwijsteamleider) en mevrouw I.I. *H* (studiecoördinator).

I Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 19 februari 2010 (aangevuld bij schrijven van 16 maart 2010) heeft klager een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie).

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de school verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 30 maart 2010 heeft de heer E. (lid algemene directie CSG *S*/directeur onderwijs) een reactie doen toekomen aan de Commissie bestaande uit onder andere een brief van mevrouw *Z*, een brief van mevrouw *H* en een brief van de schoolleiding.

Op 26 april 2010 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam. Klager is verschenen met zijn zoon B. A.. Het bevoegd gezag heeft zich laten vertegenwoordigen door mevrouw mr.L. (jurist in dienst van CVO). Tevens zijn verschenen mevrouw *Z*, mevrouw *H*, de heer E. en de heer D. (vestigingsdirecteur *S*).

II Standpunt van klager

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de navolgende klacht af.

Klager is verbaasd over de manier waarop zijn zoon *A* op school wordt behandeld en bestraft. Zijn klacht richt zich op de volgende punten:

- 1) het besluit van de school om *A* te schorsen voor de duur van drie dagen alsmede het feit dat *A* de dag daarvoor in het straflokaal werd opgesloten van 8.30 tot 16.30 uur;
- 2) de wijze waarop het besluit kenbaar is gemaakt;
- 3) het ongewenste gedrag van de schoolleiding ten opzichte van *A* waardoor *A* zich psychisch geïntimideerd voelt.

Klager verzoekt om een vertrouwenspersoon alsmede de verwijdering van de aantekeningen omtrent de schorsing van *A* in diens schooldossier.

III Standpunt van de school

Mevrouw *Z* heeft – kort samengevat - aangevoerd dat het klopt dat het besluit tot externe schorsing in één dag is genomen en dat zij hier nog volledig achter staat gezien de ernst van de situatie en de onweerlegbare bewijzen daarvan. Zij verwerpt de aantijging dat zij zich schuldig maakt aan discriminatie ten stelligste en voert in dit kader aan dat zij nooit ongeoorloofd onderscheid maakt tussen leerlingen op welke grond dan ook. Verder heeft mevrouw *Z* aangevoerd dat haar bemoeienis met *A* zich heeft beperkt tot het opleggen van een blokweek en de externe schorsing. Zij stelt zich op het standpunt dat al haar handelingen correct waren, dat zij dit naar eer en geweten heeft gedaan en dat alles conform de op school vigerende procedures is gebeurd.

Mevrouw *H* heeft – kort samengevat – aangevoerd dat het besluit om *A* voor de duur van drie dagen extern te schorsen op 11 februari 2010 is genomen, na overleg op directieniveau. Mevrouw *H* sluit zich bij dit besluit aan, zeker gezien de ernst van de feiten, welke worden bevestigd door de verklaringen van *A* (op schrift en mondeling in bijzijn van zijn vader) en meerdere betrokkenen. Volgens mevrouw *H* waren al haar handelingen en de manier waarop het besluit kenbaar is gemaakt correct en conform de op school geldende procedures.

De school heeft – kort samengevat - aangevoerd dat *A* uit de klas is gehaald en in een apart opvanglokaal is gezet op het moment dat de schoolleiding vernam dat *A* zich verbaal en fysiek gewelddadig opstelde in de klas en in het bijzonder ten opzichte van één klasgenoot. Er hebben toen gespreken plaatsgevonden met *A* en klasgenoten van hem. Op grond van de getuigenverklaringen en de bekentenis van *A* is hij voor de duur van drie dagen geschorst. Zijn vader is dezelfde dag uitgenodigd voor een gesprek. Het besluit omtrent de schorsing is schriftelijk kenbaar gemaakt aan de ouders. Bij signalen over onrechtmatigheden worden ouders zo snel mogelijk uitgenodigd en schriftelijk geïnformeerd. Als er tot een maatregel wordt overgegaan dient dit snel te gebeuren.

Het verzoek om een vertrouwenspersoon is niet eerder aan de orde geweest dan in de brief van klager aan de Commissie.

Dat *A* zich psychisch geïntimideerd voelt, is voor de schoolleiding moeilijk te plaatsen. De school ziet geen reden om terug te komen op haar bevindingen en haar besluit en derhalve is een verwijdering van de schorsingsgegevens uit het schooldossier volgens de school niet relevant.

IV Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- (on)gegrondheid van de klacht;
- het nemen van maatregelen;
- overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Bij brief van 5 maart 2010 heeft de heer E. aan de Commissie bericht dat klager en zijn zoon *A* zijn uitgenodigd voor een gesprek op 12 maart 2010 om de klacht op schoolniveau op te lossen. Van dit gesprek is een verslag opgemaakt waarvan de Commissie een afschrift heeft ontvangen. Uit dit verslag blijkt dat de school en klager niet tot een oplossing zijn gekomen. De Commissie neemt derhalve de klacht in behandeling.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Uit de stukken en het verhandelde tijdens de hoorzitting volgt dat mevrouw *H* op 10 februari 2010 van klasgenoten van *A* heeft vernomen dat *A* B., een medeleerling, stelselmatig treitert. Ook B. geeft vervolgens bij mevrouw *H* aan slachtoffer te zijn van *A*. *A* zou B. slaan sedert het begin van het schooljaar alsmede zou er sprake zijn van intimidatie, bedreiging en treiteren. Diverse klasgenoten (waaronder vrienden van *A*) bevestigen dit verhaal bij mevrouw *H*. Diverse klasgenoten geven aan ook zelf slachtoffer te zijn van het agressieve gedrag van *A*.

Op 11 februari 2010 heeft mevrouw *Z* *A* uit de les gehaald en hem geplaatst in het opvanglokaal om onderzoek te verrichten naar de beschuldigingen van de klasgenoten. Mevrouw *H* en mevrouw *Z* hebben B. en diverse klasgenoten (onder wie vrienden van *A*) gehoord. Allen bevestigen het verhaal van B. in woord en schrift. *A* heeft in het opvanglokaal een verslag geschreven van zijn acties, waarin hij toegeeft dat hij B. heeft geslagen en getreiterd.

Klager is vervolgens door mevrouw *H* dezelfde dag opgebeld en er heeft in de middag een gesprek plaatsgevonden met hem, *A*, mevrouw *Z* en mevrouw *H*. Tijdens dit gesprek is aangegeven dat *A* drie dagen extern geschorst zou worden omdat de school de zaak ernstig opneemt.

Bij brief van 12 februari 2010 heeft de heer D. aan klager medegedeeld dat *A* wegens het lastigvallen van een medeleerling drie dagen extern wordt geschorst.

Klager stelt zich op het standpunt dat er ten onrechte een maatregel is getroffen waarbij zijn kind in totaal vier dagen zijn lessen heeft moeten missen. Klager is van mening dat het bewijs niet sterk is. *A* zou familie en andere vrienden naar de school meenemen om andere leerlingen te pesten en te slaan hetgeen niet klopt aldus klager, daar *A* geen vrienden heeft en na schooltijd altijd gelijk naar huis komt. Klager merkt nog op dat zijn zoon niet agressief is.

De Commissie merkt op dat het nemen van een besluit om een leerling te schorsen voor een bepaalde tijd, een eigen bevoegdheid betreft van de school die uitgeoefend dient te

worden met inachtneming van bepaalde grenzen van redelijkheid. De Commissie neemt derhalve bij de toetsing van een dergelijk besluit de nodige terughoudendheid in acht.

In het *S* reglement onder paragraaf 2.2. en 2.3. zijn bepalingen opgenomen omtrent schorsing. In paragraaf 2.2. is bepaald dat een leerling in ieder geval in aanmerking komt voor een procedure conform paragraaf 2.3. als hij in schoolverband bijvoorbeeld een bedreiging vormt voor de veiligheid van medeleerlingen en/of personeel van de school of in de school aanwezige derden en/of zich intimiderend, discriminerend of beledigend uit of gedraagt etc.

Uit de stukken en hetgeen tijdens de hoorzitting naar voren is gekomen volgt dat mevrouw *H* en mevrouw *Z* direct een onderzoek hebben ingesteld, waarbij diverse medeleerlingen zijn gehoord alsmede *A* zelf. Hieruit is naar voren gekomen dat B. en diverse andere klasgenoten slachtoffer zijn geworden van het agressieve gedrag van *A* dan wel bang zijn slachtoffer te worden. *A* heeft in het opvanglokaal op papier gezet dat hij B. gedurende een lange tijd heeft geslagen. *A* en klager hebben tijdens het gesprek op 11 februari 2010 hun zienswijze naar voren kunnen brengen. *A* heeft overigens ook tijdens dit gesprek aangegeven dat hij B. regelmatig heeft geslagen.

Uit het voorgaande volgt dat mevrouw *H*, mevrouw *Z* en de school op zorgvuldige wijze de aantijgingen ten opzichte van *A* hebben onderzocht. Gezien de uitkomsten van het onderzoek kan het besluit tot schorsing de door de Commissie te hanteren toetsing doorstaan. Het gegeven dat *A* achteraf thuis een andere verhaal op papier heeft gezet over hetgeen gebeurd zou zijn, doet volgens de Commissie hieraan niet af. Het betoog van klager dat de situatie met betrekking tot zijn zoon overtrokken is en hij zijn zoon niet herkent in dit hele verhaal, heeft de Commissie niet kunnen overtuigen dat de uitkomsten van het onderzoek door de school niet juist zouden zijn.

Klager kan zich ook niet vinden in het besluit van de school om *A* op te sluiten in het straflokaal van 8.30 tot 16.30 uur.

De Commissie heeft vastgesteld dat de plaatsing van *A* in een opvanglokaal behoort tot de standaardprocedure binnen de school. Het betrof een interne schorsing, die als ordemaatregel dient te worden aangemerkt. Volgens de Commissie behoeven de school, mevrouw *Z* en mevrouw *H* deze tijdelijke plaatsing dan ook niet vooraf te bespreken met klager. Overigens is niet gebleken dat de school, mevrouw *Z* en/of mevrouw *H* ten opzichte van *A* anders hebben gehandeld dan ten opzichte van andere leerlingen.

Gezien het voorgaande acht de Commissie de klacht onder punt 1 ten aanzien van de school, mevrouw *H* en mevrouw *Z* ongegrond.

Klager kan zich tevens niet vinden in de wijze waarop het besluit kenbaar is gemaakt. De besluiten zijn volgens klager door mevrouw *Z* genomen binnen één dag zonder de situatie met hem te bespreken.

De Commissie heeft vastgesteld dat de school alles goed heeft gedocumenteerd. Uit deze documentatie volgt dat er vanaf 2008 diverse malen contact is geweest met klager en zijn familie omtrent het (grensoverschrijdende) gedrag van *A* bij diverse incidenten. Ook met betrekking tot de onderhavige situatie hebben de school, mevrouw *Z* en mevrouw *H* volgens de Commissie voldaan aan hun informatieverplichting ten opzichte van klager en heeft klager zijn zienswijze ook tijdens een gesprek op 11 februari 2010

naar voren kunnen brengen. De heer E. heeft in dit kader nog aangevoerd dat de schoolleiding snel tot handelen is overgegaan omdat het onderzoek was afgerond en *A* zelf bekend had in het bijzijn van zijn vader. Er was volgens de heer E. geen enkele reden om te wachten. De Commissie acht deze handelswijze onder de hierboven geschetste omstandigheden niet onredelijk.

De Commissie acht de klacht onder punt 2 ten aanzien van de school, mevrouw *H* en mevrouw *Z* ongegrond.

Klager heeft aangevoerd dat zijn kind zwaar onder druk wordt gezet door zijn onderwijsteamleider. *A* moet vaak in situaties waarbij hij nauwelijks enige rol gespeeld heeft de schuld op zich nemen. Zo heeft de onderwijsteamleider in een eerdere situatie *A* een straf opgelegd waarbij hij twee weken lang een blokweek moest nakomen. *A* ervaart zijn school derhalve niet meer als veilig en gaat met een angstig gevoel naar school. Tijdens het gesprek op 12 maart 2010 heeft klager aangegeven dat *A* ziek is gemaakt omdat mevrouw *Z* hem discrimineert.

De Commissie is van oordeel dat er geen aanwijzingen zijn voor de stelling van klager dat mevrouw *Z* zich schuldig heeft gemaakt aan psychische intimidatie dan wel discriminatie. Klager heeft zijn stelling niet onderbouwd met concrete gegevens. De Commissie merkt wellicht ten overvloede op dat het bestuur van de school het besluit tot schorsing heeft genomen in samenspraak met mevrouw *Z*.

De Commissie acht de klacht onder punt 3 ten aanzien van mevrouw *Z* ongegrond.

Klager heeft verzocht om een vertrouwenspersoon in te schakelen om de situatie helder te krijgen zodat zijn kind weer steun krijgt om veilig en gewenst onderwijs te volgen. Tijdens de hoorzitting is naar voren gekomen dat tijdens het gesprek op 12 maart 2010 aan klager is medegedeeld dat *A* contact op kan nemen met de vertrouwenspersoon van de vestiging. Volgens mevrouw L. is van deze mogelijkheid tot op heden geen gebruik gemaakt. De Commissie merkt op dat voor een ongestoord verloop van de schoolcarrière van *A* noodzakelijk is dat de school en ouders op een basis van vertrouwen met elkaar samenwerken. Zware beschuldigingen inzake discriminatie waarvan bij de Commissie niet is gebleken dat daar enige grond voor kan worden aangetoond zijn uiteraard niet bevorderlijk voor een vertrouwensbasis tussen ouders en school.

Klager heeft verzocht om de gegevens van de school over de schorsing uit het schooldossier te verwijderen. De Commissie merkt op dat de heer E. tijdens de hoorzitting heeft opgemerkt dat het een intern schooldossier betreft dat niet bestemd is voor de vervolgopleiding. Daarbij merkt de Commissie op dat het aan de school is om te beslissen welke gegevens gedocumenteerd worden in het interne dossier. Het verzoek wordt om die reden afgewezen.

V Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht

- onder punt 1 ten aanzien van de school, mevrouw *Z* en mevrouw *H* ongegrond;
- onder punt 2 ten aanzien van de school, mevrouw *Z* en mevrouw *H* ongegrond;
- onder punt 3 ten aanzien van mevrouw *Z* ongegrond;
- wijst de overige verzoeken van klager af.

Aldus gegeven op 26 april 2010 door mr. E.I. Batelaan-Boomsma, voorzitter, alsmede drs. L. van Noort en drs. M.R.A. Luijpen als leden, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Jopse als secretaris.

Klachtnummer 2010/033

Advies aan

Het bestuur van de CSG ***College te ***(verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van mevrouw S. (verder te noemen: klaagster) jegens de heer W., directeur VMBO, en de heer H. , teamleider, beiden verbonden aan het *** College (verder ook te noemen aangeklaagden).

I Verloop van de klachtenprocedure

Klaagster heeft bij brief van 30 maart 2010 haar klacht voorgelegd aan de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie).

De Commissie heeft aangeklaagden gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Aangeklaagde W. heeft daarop bij brief van 13 april 2010 zonder op de inhoud van de klacht in te gaan medegedeeld dat klaagster niet het interne protocol van het *** College voor de behandeling van klachten heeft gevolgd.

Klaagster heeft zich vervolgens bereid verklaard alsnog de interne klachtenprocedure van het *** College te volgen. De heer E., algemeen directeur/bestuurder van het *** College, heeft de Commissie bij brief van 21 juni 2010 geïnformeerd over het standpunt dat hij op basis van de afhandeling volgens de interne klachtenprocedure heeft ingenomen middels een afschrift van zijn brief aan klaagster van 15 juni 2010.

Klaagster heeft bij brief van 14 juli 2010 medegedeeld dat zij haar bij de Commissie ingediende klacht handhaafde.

Op 23 september 2010 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Hoogeveen, alwaar zijn verschenen: klaagster, in persoon, en namens het *** College de heer E., voornoemd, en de heer W. in persoon.

De in de klachtbrief omschreven klachten van klaagster betreft het feit dat

1. de communicatie tussen klaagster en de school in de beschreven kwestie onder de maat is geweest en niet voldeed aan de maatstaven die daaraan redelijkerwijs mogen worden gesteld;
2. de bejegening van de school(leiding) naar de zoon van klaagster, *A*, en klaagster toe niet acceptabel was;
3. *A* het eindexamen niet met goed gevolg heeft afgelegd in belangrijke mate te wijten is aan de handelwijze van de school.

Ter gelegenheid van de mondelinge behandeling is gebleken dat, na de uitkomsten van de interne klachtenprocedure, nog de volgende klachten ter beoordeling van de Commissie komen.

1. Er is sprake geweest van een slechte relatie tussen aangeklaagde H. en *A*, waarvoor *A* niet alleen verantwoordelijk kan worden gehouden. De school had een andere aanpak naar *A* toe moeten hanteren, waarin meer rekening met zijn persoonlijke problematiek had moeten worden gehouden.
2. Uiteindelijk is *A* zeven weken voor het eindexamen de toegang tot de school en de lessen ontzegd en is hij voor dit examen gezakt. *A* is door deze handelwijze ernstig benadeeld.

II. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich overeenkomstig artikel 4 lid 2 van de Modelklachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair, Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 4, derde lid, van de Modelklachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- d. (on)gegrondheid van de klacht;
- e. het nemen van maatregelen;
- f. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Ten aanzien van de feiten

De zoon van klagster, *A*, volgde vanuit het basisonderwijs wegens gedragsproblemen de leerwegondersteunende begeleiding op het *** College. In het tweede jaar is hij overgestapt naar het VMBO theoretische leerweg. Hij was op de school van het begin af aan bekend als een jongen met gedragsproblemen. In het schooljaar 2009/2010 zat hij in het examenjaar van deze opleiding. De hele klas waarvan hij deel uitmaakte stond als lastig bekend. De school heeft daarom een leerlingenbegeleider voor de klas aangesteld. De verstandhouding tussen *A* en de heer H., de teamleider, wordt door klagster als miserabel omschreven. *A* lijdt aan overgewicht en werd daarmee door klasgenoten gepest. Als vergeldingsactie heeft *A* in maart 2010 een fiets van een medeleerling weggezet, waarbij schade is toebracht aan de fiets. Dit is op de bewakingscamera vastgelegd. Hiervoor is *A* een aantal dagen geschorst. Klagster is hierover niet

schriftelijk geïnformeerd. Toen klaagster van haar zoon vernam dat hij was geschorst, heeft zij om een onderhoud met de heer H. verzocht en tevens verzocht om de film te mogen bekijken. Beide verzoeken werden niet gehonoreerd. Klaagster heeft vervolgens een gesprek aangevraagd met de heer W.. Dit gesprek, in aanwezigheid van de teamleider en mevrouw M., de mentor van *A*, verliep niet plezierig. Er was geen sprake van werkelijke communicatie. Een volgend gesprek van klaagster met de directeur verliep wel tot wederzijdse tevredenheid. Beiden hebben toen, wederzijds, excuses aangeboden voor de gang van zaken tijdens het vorige gesprek.

Ongeveer een week later en kort nadat de directeur een indringend gesprek met hem had gevoerd over zijn schoolwerk, heeft *A* "vieze" plaatjes uitgeprint en in de klas getoond en onwelvoeglijke woorden op de stoel van een medeleerling geschreven. *A* werd daarom (tot aan de examens) van school verwijderd. Hij mocht zijn moeder bellen om haar van dit besluit op de hoogte te stellen. De daarop volgende telefonische en rechtstreekse gesprekken tussen de heer W. en klaagster verliepen moeizaam en op een voor klaagster onacceptabele en onbevredigende wijze. De schoolleiding heeft vervolgens het besluit tot schorsing om gezet in het besluit *A* de toegang tot de school tot aan het eindexamen, dat circa 7 weken later plaats zou vinden, te ontzeggen, maar hem wel de mogelijkheid te geven toetsen en examens af te leggen.

Dit besluit werd aan klaagster enkele dagen na de feitelijke schorsing meegedeeld in een gesprek met de heer W.. Klaagster was in de uitnodiging voor dit gesprek niet op de hoogte gesteld van dit besluit en werd daar, onvoorbereid als ze was, volledig door verrast.

Klaagster zegt dat zij ook nooit een schriftelijke bevestiging van dit besluit heeft ontvangen.

Over deze strafmaatregel heeft de heer W. contact opgenomen met de Inspecteur van het Onderwijs die er mee instemde dat *A* zich verder thuis zou voorbereiden op het eindexamen.

Volgens klaagster is *A* als gevolg van deze maatregel lichamelijk ziek geworden en kon hij zich niet meer concentreren. Hoewel hij tot het moment van de schorsingen geen onvoldoendes op zijn lijst had staan, is hij voor zijn eindexamen gezakt. Klaagster wijt dit aan het handelen van de school waarbij geen rekening is gehouden met de belangen van *A*.

Omdat *A* al 5 jaar op het VMBO heeft gezeten, kan hij het eindexamenjaar niet meer overdoen. Hij volgt nu een MBO opleiding op niveau 2.

Beoordeling

Wat het eerste onderdeel van de klacht betreft is de Commissie niet gebleken dat de school gehouden was andere maatregelen met betrekking tot de begeleiding van *A* te treffen dan zij heeft gedaan. Zo heeft de school ten behoeve van de hele klas een leerlingbegeleider aangesteld. Noch uit de schriftelijke stukken, noch uit hetgeen ter gelegenheid van de mondelinge behandeling naar voren is gekomen, is voor de Commissie duidelijk geworden dat de school specifiek naar *A* toe andere maatregelen had moeten treffen.

Dat de relatie tussen hem en aangeklaagde H. niet goed was maakt dat niet anders, nu er andere leerkrachten/begeleiders op de school aanwezig waren, zoals de mentor mevrouw M., waarmee wel een goede relatie was ontstaan.

De Commissie acht de klacht onder 1. daarom ongegrond.

Ten aanzien van de opgelegde strafmaatregel en de daaruit voor *A* voortvloeiende gevolgen constateert de Commissie als volgt. De maatregel tot ontzegging van de toegang tot de school werd opgelegd in een onrustige periode, slechts drie weken na een vorige, korte schorsing en slechts zeven weken voor het eindexamen. De Commissie is met de school van oordeel dat de misgrepen van *A* niet ongestraft konden blijven en evenmin mogen worden gebagatelliseerd. De Commissie meent echter dat de school in haar reactie onvoldoende heeft onderkend welk negatief effect de genomen strafmaatregel, zo kort voor het examen, zou kunnen hebben op het eindexamenresultaat van *A*. Het was de school bekend dat het behalen van het diploma voor *A* van wezenlijk belang was omdat - zoals ter zitting door de directeur is meegedeeld - een herhaling van deelname aan het eindexamen voor hem niet mogelijk was, nu hij al vijf jaar op het VMBO had gezeten. Naar het oordeel van de Commissie stond de opgelegde strafmaatregel, dat is het ontzeggen van de toegang tot de school, gelet op de korte resterende tijd tot het eindexamen en gelet op de mogelijke effecten, niet in verhouding tot de gepleegde vergrijpen. Niet is gebleken dat de school *A* op enigerlei wijze handreikingen heeft gedaan ter compensatie van de verplichte afwezigheid, om hem zodoende toch zo goed mogelijk voor te bereiden op het eindexamen.

De Commissie laat bij dit oordeel, gelet op de daarover bestaande onduidelijkheid en nu de klacht van klaagster zich niet daartegen richt, buiten beschouwing of de school bij het opleggen van de maatregel wel de juiste procedurele voorschriften heeft gevolgd.

Dat deze situatie bij *A* een ernstige stoornis in zijn concentratie heeft teweeggebracht acht de Commissie zeer aannemelijk. Ook sluit de Commissie niet uit dat dit mede de oorzaak is geweest van het niet slagen voor het eindexamen, zeker nu onweersproken is dat de cijferlijst van *A* tot het tijdstip van de gewraakte vergrijpen geen onvoldoendes vertoonde.

De Commissie acht de klacht onder 2. derhalve gegrond.

V. Het oordeel van de Commissie

De Commissie acht de klacht sub 1. ongegrond en sub 2. gegrond.

VI. Advies aan het bevoegd gezag

Uit het verhandelde ter zitting heeft de Commissie begrepen dat *A*, omdat hij het diploma VMBO-t niet heeft behaald en de toegang tot een opleiding op MBO niveau 4 derhalve niet voor hem openstaat, op dit moment een opleiding op MBO niveau 2 volgt. De Commissie heeft de indruk dat klaagster en *A* mogelijk niet op de hoogte zijn van de mogelijkheden die de zogenaamde Rutte-regeling aan leerlingen die het voortgezet

onderwijs zonder diploma (dreigen te) verlaten biedt om op een andere school, bijvoorbeeld het volwassen onderwijs of een bve-instelling, alsnog een diploma of startkwalificatie te behalen.

Gelet op het hiervoor onder 2. besproken oordeel van de Commissie dat, hoewel er, ook naar het oordeel van de Commissie, aanleiding was tot bestraffing van het door *A* getoonde gedrag, de school in haar reactie op dit gedrag onvoldoende oog heeft gehad voor de belangen van *A* en de gevolgen daarvan op het afleggen van het eindexamen, adviseert de Commissie het bevoegd gezag *A* te informeren over voornoemde Rutte-regeling en zich, waar mogelijk, daadwerkelijk in te zetten voor de hem in die regeling geboden mogelijkheden.

Aldus gegeven op 23 september 2010 door mr. F.J. Agema, voorzitter, drs. M.R.A. Luypen en drs. E.J. Woortman, leden, mr. F.E. Kronemeijer, plv. secretaris en mr. M. Mulder-Das, secretaris.

Klachtennummer 2010/037

Advies aan

het bestuur van de Stichting *** voor protestants christelijk onderwijs te *** en omgeving (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van mevrouw O., moeder van *A* (verder te noemen: klaagster).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Bij ongedateerd schrijven, ontvangen op 16 april 2010, heeft klaagster een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de directie van de ***school te L. (verder te noemen: de school). De klacht heeft betrekking op de wijze waarop de directie het pesten van zoon *A* heeft aangepakt.

De Commissie heeft de directie en het bevoegd gezag verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 28 april 2010 heeft de heer B., algemeen directeur van het bevoegd zag, gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 30 juni 2010 heeft vervolgens in Utrecht een hoorzitting plaatsgevonden ten overstaan van de Commissie. Klaagster was in persoon verschenen. Tevens waren verschenen de heer G., directeur van de school en de heer B., voornoemd.

II. Standpunt van klaagster.

De klacht van klaagster is gericht tegen de directie van de school. Klaagster stelt zich op het standpunt dat haar zoon *A* al gedurende drie jaren stelselmatig zowel op school als daarbuiten wordt gepest door zijn medeleerlingen. De directie heeft dit pestprobleem naar haar opvatting niet adequaat aangepakt. Klaagster is van mening dat de directeur is bevooroordeeld, omdat zich onder de pesters kinderen van leerkrachten bevinden, die hij niet durft aan te spreken en aan te pakken. Zij voelt zich als moeder van *A* niet gehoord en niet serieus genomen in haar zorgen en heeft zich op enig moment genoodzaakt gezien de politie in te schakelen. De politie heeft desgevraagd de ouders van de pesters bij elkaar geroepen, maar deze richtten zich tijdens deze bijeenkomst allen tegen *A*. De bijeenkomst heeft niets opgeleverd.

Klaagster stelt zich op het standpunt dat *A* vreselijk onder het pesten heeft geleden en zich drie jaar lang geestelijk mishandeld voelt. Klaagster had op enig moment geen enkel vertrouwen meer in de school en heeft *A* van school gehaald. Ter zitting heeft klaagster aangegeven dat het op de nieuwe school heel goed gaat met *A*. Bovendien wordt het pestgedrag heel anders en adequaat aangepakt.

III. Standpunt van de school en het bevoegd gezag.

Het bevoegd gezag heeft aangegeven verrast te zijn over het feit dat de klacht zich richt tegen de directeur van de school, nu de heer Van G. hooguit driemaal heeft gesproken met klaagster en bovendien in de periode tussen april 2009 en januari 2010 niet eindverantwoordelijk is geweest voor de school. Ook de interimdirecteur heeft klaagster maar tweemaal op dezelfde dag (telefonisch) gesproken. Deze gesprekken hadden bovendien niet eens betrekking op een pestincident. Wel heeft er intensief contact plaatsgehad tussen klaagster en de intern begeleider, mevrouw S. en later mevrouw V..

Verder heeft het bevoegd gezag aangegeven dat *A* in groep 3 op de school is aangemeld, omdat klaagster niet tevreden zou zijn geweest over de vorige basisschool. In groep 4 van de school is *A* REC4 geïndiceerd voor een leerlinggebonden budget. In overleg met de ambulante begeleider en de ouders van *A* is gekozen voor onderwijs in een reguliere setting. Het onderwijs en de zorg voor *A* is volgens zeggen van het bevoegd gezag steeds planmatig en in overleg met moeder opgezet en uitgevoerd. Vanuit handelingsverlegenheid heeft de school bovendien met regelmaat externe deskundigen geraadpleegd om verder te komen en een veilige situatie voor *A* en zijn medeleerlingen te creëren. *A* had in groep 7 een personal coach. In groep 7 heeft een klassengesprek plaatsgevonden om meer begrip te kweken voor het gedrag van *A*, waarbij door het bevoegd gezag is aangetekend dat de school *A* niet alleen als slachtoffer ziet, maar tevens zelf pester is.

Het bevoegd gezag en de school zijn van opvatting dat de door hen gehanteerde protocollen en beleidsplannen het gedrag van leerlingen en leerkrachten voldoende sturen. Van het door klaagster geschetste beeld dat er op de school sprake zou zijn van een structurele pestproblematiek nemen de school en het bevoegd gezag uitdrukkelijk afstand. Wel zijn zowel het bevoegd gezag als de school van mening dat de communicatie tussen klaagster en de school beter had gekund door vooraf duidelijker aan te geven wat klaagster wel en niet van de school kan en mag verwachten.

Ter zitting is door de directeur nog aangegeven dat de klacht van klaagster geen recht doet aan alle inspanningen die zijn gepleegd om voor *A* een veilige plek op de school te creëren. Er zijn – met instemming van klaagster – heel veel personen betrokken geweest bij de zorg rondom *A*, maar de grootste muur waar de school bij herhaling tegenaan liep, was klaagster zelf. Zij had uiteraard het beste met *A* voor, maar heeft daarentegen bij herhaling de in goed onderling overleg gemaakte afspraken direct de volgende dag gewijzigd. De school stelt zich op het standpunt dat hij hier – achteraf bezien – harder in had moeten zijn en ook klaagster aan de gemaakte afspraken had moeten houden.

IV. Overwegingen van de Commissie.

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten is neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige (ex-)leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie voor het Christelijk Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad te Voorburg.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt als volgt.

De Commissie stelt vast dat tussen partijen niet in geschil is dat *A* op de school (en daarbuiten) werd gepest. Evenmin is in geschil dat er meerdere gesprekken zijn gevoerd over de zorg die de school (in bredere zin) had over de ontwikkeling van *A* en dat hier meerdere personen, veelal ook externen, bij betrokken zijn geweest. Desalniettemin heeft dit niet tot een definitieve oplossing geleid en heeft klaagster zich genoodzaakt gezien *A* van school te halen en een klacht in te dienen bij eerst het bevoegd gezag en vervolgens bij de Commissie. De bemiddeling door de externe vertrouwenspersoon van het bevoegd gezag heeft niets meer uitgehaald. Alle partijen hebben ten overstaan van de externe vertrouwenspersoon aangegeven dat zij niets meer zien in een bemiddelingsgesprek door laatstgenoemde.

De Commissie stelt aan de hand van de stukken en het verhandelde ter zitting vast dat er rondom *A* op enig moment sprake was van een onoplosbare situatie. Dit wil evenwel niet zeggen dat de Commissie op grond van de tot haar beschikking staande gegevens tot de vaststelling kan komen dat de school, zoals klaagster stelt, niet adequaat heeft gehandeld. De Commissie is van oordeel dat de school met de beste intenties heeft gehandeld en er door de inzet van externen, het pestprotocol en de Kanjertraining alles aan heeft gedaan dat binnen zijn vermogen lag, om het probleem op te lossen. De stukken en het verhandelde ter zitting geven de Commissie in ieder geval geen aanleiding tot een ander oordeel.

De Commissie komt op grond van het vorenstaande dan ook tot de conclusie dat de klacht van klaagster op inhoudelijke gronden ongegrond dient te worden verklaard.

Wel is de Commissie van oordeel dat de school eerder tot de vaststelling had moeten komen dat de door hem nagestreefde aanpak geen effect sorteerde en dat de situatie voor hem onoplosbaar was. Vervolgens had de school hierover met klaagster nadrukkelijk het gesprek moeten aangaan. Door dit na te laten, heeft bij klaagster te lang de terechte indruk kunnen en blijven bestaan dat de school op enig moment bij machte zou zijn om de situatie te keren en heeft zij hier terecht op kunnen blijven vertrouwen. De school heeft blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting aangegeven dit inmiddels ook in te zien. De Commissie is in zoverre dan ook van oordeel dat de school niet adequaat heeft gehandeld. Dit onderdeel van de klacht dient dan ook gegrond te worden verklaard. Zeer nadrukkelijk wenst de Commissie hieraan toe te voegen dat deze niet-adequate aanpak niet ziet op de wijze waarop de school de pestproblematiek heeft aangepakt. Zoals zij in het vorenstaande heeft vastgesteld, is de Commissie van oordeel dat de school de problematiek binnen de mogelijkheden die hem ter beschikking staan, voldoende adequaat heeft aangepakt.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie verklaart de klacht in vorenbedoelde zin gegrond en voor het overige ongegrond.

VI. Advies aan het bevoegd gezag

Nu de school zelf ter zitting al heeft aangegeven dat zij inziet dat zij duidelijker en eerder met klaagster had moeten communiceren over de verwachtingen die klaagster had van de school ziet de Commissie geen aanleiding aan het bevoegd gezag nader advies uit te brengen.

Aldus gegeven op 30 juni 2010 door mr. Joh. Westmaas, voorzitter, alsmede door drs. K.M.P.A.M. Hàbryka en mr. M. Iedema, als leden, in tegenwoordigheid van mr. A. de Visser als secretaris.

Klachtnummer 2010/040

Advies aan:

VPCO *** (hierna ook te noemen: bevoegd gezag),

inzake

Verschillende ouders, mede namens de ouders van groep 7b (hierna ook te noemen: klagers).

I Verloop van de klachtenprocedure.

Bij schrijven van 22 april 2010 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie, gericht tegen handelwijze van het bestuur en de directie in het kader van het gedwongen vertrek van de leerkracht Van de *Z*.

Bij schrijven van 11 juni 2010 heeft mr. F. Scholten van Aschat, juriste bij de Besturenraad, namens het bevoegd gezag gereageerd.

Op 21 juni 2010 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht. Klagers zijn in persoon verschenen. Namens het bevoegd gezag is verschenen

mr. F. Scholten van Aschat, gemachtigde, O. , algemeen directeur en B. , bestuurslid van het bevoegd gezag.

Bij e-mail van 29 juni 2010 hebben klagers de commissie laten weten een advies te willen ontvangen van de commissie.

II Standpunt klagers.

Uit de klachtbrief en hetgeen klagers op de hoorzitting naar voren hebben gebracht, leidt de Commissie - kort weergegeven - de navolgende (deel)klachten af:

deelklacht 1

Het bevoegd gezag heeft onvoldoende rekening gehouden met het belang van de leerlingen. De leerlingen hebben sociaal-emotionele schade ondervonden van het besluit, waarbij leerkracht Van de *Z* is gedwongen te vertrekken. In dit kader hebben klagers naar voren gebracht dat een deel van de kinderen gedurende hun verblijf op de ***school geen stabiele situatie heeft gekend. Voor de groep bestond er dit jaar, onder de heer Van de *Z* veel rust en structuur, hetgeen leidde tot betere resultaten en kinderen die met plezier naar school gingen. Het is klagers niet duidelijk geworden waarom de heer Van de *Z* niet kon aanblijven tot aan de zomervakantie in het belang van de kinderen van groep 7b. Dit klemmt te meer, nu de situatie binnen het team al geruime tijd niet goed was.

deelklacht 2

Het bevoegd gezag heeft de ouders niet, te laat of onvolledig geïnformeerd over de genomen besluiten. Ondanks de toezegging van het bestuur om contact op te nemen moesten de ouders zelf op zondag 28 maart contact opnemen met het bestuur. In die middag is klagers medegedeeld dat die maandagochtend zowel de heer Van de *Z* als de directeur T. zouden vertrekken. Een gesprek was op dat niet mogelijk, klagers mochten wel de brief inzien. Op de inhoudelijke reactie die klagers hebben gegeven hebben zij geen inhoudelijke reactie van het bestuur gehad. De ouders hebben aangegeven dat zij zich niet serieus genomen voelden.

deelklacht 3

Het bevoegd gezag heeft op een onjuiste wijze gecommuniceerd met de leerlingen over de ontstane situatie en de daaraan gerelateerde besluiten. Zo is de leerlingen verteld dat de leerkracht ziek is, terwijl hij twee weken met buitengewoon verlof is gestuurd. Bovendien was geen opvang geregeld op het moment dat de leerlingen op de hoogte geraakten van het feit dat meester Van de *Z* niet meer zou terugkeren in de klas. Enkele ouders, bijgestaan door een tweetal door hen uitgekozen leerkrachten, hebben de leerlingen opgevangen. Het had op de weg van de school c.q. het bestuur gelegen om op een adequate wijze te voorzien in opvang.

deelklacht 4

Het bevoegd gezag is zijn belofte niet nagekomen. Het bevoegd gezag heeft toegezegd dat de ouders vooraf de nieuwe leerkracht mochten inlichten omtrent de situatie van groep 7b. Deze gelegenheid is ten onrechte niet geboden.

deelklacht 5

Het bevoegd gezag is slechts na lang aandringen beschikbaar voor klagers. Na de brief van 17 maart 2010 hebben klagers een gesprek met de heer O. proberen te krijgen. Dit ging moeizaam. Na het schrijven van de brief van 22 maart 2010, waarin klagers hebben aangegeven naar de klachtencommissie te willen stappen en de onderwijsinspectie te willen inlichten, zijn klagers uitgenodigd voor het gesprek op woensdag 24 maart 2010.

deelklacht 6

Het bevoegd gezag is bij het nemen van ingrijpende besluiten niet of slechts beperkt op de hoogte van de situatie in groep 7B.

deelklacht 7

Het bevoegd gezag is onvoldoende zorgvuldig omgegaan met het uitvoeren en bespreken van de uitkomsten van een onderzoek naar de samenwerking tussen directeur en team en de samenwerking binnen het team. Het team heeft amper tijd gehad om het rapport te lezen en op basis daarvan moesten zij aangeven of zij achter de inhoud van het rapport stonden.

deelklacht 8

Het bevoegd gezag heeft ten onrechte de zeggingskracht van de toezeggingen van de directeur van de ***school aan de ouders ontkend. Door de directeur is betoogd dat de heer Van de *Z* de juiste leerkracht was voor deze groep. Hij heeft aangegeven dat hij wellicht zou meegaan als leerkracht naar groep 8. Dit valt niet te rijmen met de beslissing d.d. 15 maart 2010 om de heer Van de *Z* voor twee weken met

buitengewoon verlof te sturen. Op 17 maart 2010 is vervolgens een brief aan de ouders gestuurd met informatie over het onderzoek dat heeft plaatsgevonden over het functioneren van het team en de relatie tussen directeur en team.

deelklacht 9

Het bevoegd gezag heeft onvoldoende rekening gehouden met het effect van deze besluiten op het image van de ***school.

III Standpunt bevoegd gezag.

Het standpunt van het bevoegd gezag luidt - kort weergegeven - als volgt.

De klacht gaat over het functioneren van het bestuur in verband met de kwaliteit van besluitvormingsprocedures. De strekking van de klacht heeft geen betrekking op de kwaliteit van het onderwijs. De ouders staan buiten de beleidsbeslissen en de besluitvorming van het bestuur. Het bevoegd gezag is dan ook van oordeel dat klagers niet-ontvankelijk zijn in hun klacht.

Het lijkt er op dat het achterliggende doel van de klacht is om leerkracht Van de *Z* weer voor de klas van groep 7b te krijgen. Deze klachtprocedure leent zich daarvoor niet en de ouders zijn wat dit aangaat niet-ontvankelijk.

Het bevoegd gezag heeft puntsgewijs het volgende ingebracht tegen de geformuleerde deelklachten

deelklacht 1

Er is bij het nemen van besluiten altijd sprake van een belangenafweging. Ook in dit geval. Er is noodzakelijkerwijs gekozen voor het wijzigen c.q. verbeteren van de samenstelling van het team om zo de kwaliteit van het onderwijs te kunnen verbeteren. Hoewel het bevoegd gezag zich realiseert dat dit gevolgen heeft voor de kinderen in groep 7b, heeft het bestuur - gezien de ernst van de situatie binnen het team - toch deze beslissing moeten nemen. Deze afweging van belangen is een verantwoordelijkheid van het bestuur en het bestuur heeft haar verantwoordelijkheid genomen.

deelklacht 2

Het bevoegd gezag bestrijdt dat ouders te laat zijn geïnformeerd. Het bevoegd gezag diende in haar optreden rekening te houden met de belangen en wensen van de betrokken werknemers, de school als geheel en de ouders en leerlingen van de school. Deze belangen kenden tegenstrijdige elementen. Het bevoegd gezag heeft de ouders daar waar mogelijk telkens op de hoogte gehouden van de ontwikkelingen. Het bevoegd gezag verwijst hiervoor naar de verstuurd brieven van 13 februari, 17 maart, 22 maart en 29 maart 2010.

Daarnaast is er een ouderavond geweest op 6 april 2010, waarin de ontstane situatie is besproken en waar de ouders vragen konden stellen.

In dit kader is van belang te vermelden dat er geen informatie kon worden gegeven over zaken die tussen werkgever en werknemer spelen en derhalve vertrouwelijk zijn.

deelklacht 3

Voorzover er met de kinderen is gecommuniceerd over de situatie is dat gebeurd naar aanleiding van de protesterende leerlingen uit de groepen 7 en 8. Uiteraard is er nimmer aan de kinderen meer informatie gegeven dan aan de ouders.

deelklacht 4

Het bestuur beseft dat ze de eerder gedane toezegging aan de ouders dat een van hen de nieuwe leerkracht vooraf zou mogen informeren niet is nagekomen. Gezien echter het fors tegenvallende aanbod van ervaren leerkrachten en de omstandigheid dat de heer H. een week later kon beginnen, heeft de school direct de heer H. aangesteld. Hiermee is een andere toezegging aan de ouders, namelijk op zo kort mogelijke termijn weer een bevoegde docent voor de klas) wel waar kunnen maken.

deelklacht 5

Het bestuur herkent zich niet in de deelklacht dat het bevoegd gezag slechts na lang aandringen beschikbaar is. Er zijn zowel met de personeelsleden als met de ouders van groep 7b meerdere (op korte termijn) ingelaste overleggen geweest, telefoongesprekken gevoerd en mails beantwoord.

deelklacht 6

Het bevoegd gezag was door de gesprekken met alle teamleden uitermate goed op de hoogte van de situatie op school. Het bevoegd gezag had de informatie dat de directeur de toezegging heeft gedaan om te bezien of leerkracht Van de *Z* de leerkracht van groep 7b zou kunnen blijven in groep 8, niet bereikt. Deze informatie zou overigens voor het bestuur geen reden zijn geweest om een ander besluit te nemen.

deelklacht 7

De uitkomsten van het onderzoek zijn vertrouwelijk en moeten niet met de ouders worden besproken. De uitkomsten zijn uitsluitend met de betrokken directeur en de teamleden besproken. Voor zover de ouders hiervan op de hoogte gesteld moesten worden, is dit steeds gebeurd.

deelklacht 8

Ouders kunnen er vanuit gaan dat uitspraken van de directeur van de school worden gedragen door het bestuur. Echter in een organisatie doen zich soms situaties voor waarin je door voortschrijdend inzicht je doelen moet bijstellen of je besluiten moet herzien. Van een dergelijke situatie was hier sprake.

deelklacht 9

Het bevoegd gezag heeft het besluit genomen in verband met de ernstige situatie die bestond binnen het team van de ***school. De beslissing die zij heeft genomen was gericht op een kwaliteitsimpuls voor het team, waarbij ook rekening met de lange termijn is gehouden. Het feit dat het bestuur een kwaliteitsimpuls wilde geven geeft al aan dat het bestuur oog heeft voor de goede naam en het imago van de ***school.

IV Overwegingen Commissie.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a) de (on)gegrondheid van de klacht

- b) het nemen van maatregelen
- c) overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De commissie overweegt naar aanleiding van de deelklachten als volgt.

Het standpunt van het bevoegd gezag dat klagers niet-ontvankelijk zijn in hun klacht, omdat de klacht niet ziet op de kwaliteit van het onderwijs maar op kwaliteit van de beleidsbeslissing, deelt de commissie niet. Voor een dergelijke strikte uitleg zijn in de Klachtenregeling geen aanknopingspunten voorhanden. Verder hebben klagers aangegeven dat de klacht niet is gericht op de terugkomst van leerkracht Van de *Z*.

deelklacht 1

Uit brief van 29 maart 2010 - waarin staat vermeld dat uit het onderzoeksrapport van CPS volgt dat de geconstateerde problemen binnen het team van de ***school niet succesvol kunnen worden opgelost in de aanwezigheid van meester Van de *Z* en dat hij om die reden zijn werk niet kan hervatten op de ***school - komt onvoldoende tot uitdrukking dat het belang van de leerlingen door het bevoegd gezag in de afweging teneinde te komen tot de beslissing, is meegewogen. Dit terwijl er nog 12 schoolweken te gaan waren en bij het bevoegd gezag bekend was dat ouders er erg aan hechtten dat meester Van de *Z* het jaar afmaakte. Daarover heeft het bevoegd gezag, naar het oordeel van de commissie, onvoldoende gecommuniceerd. De commissie stelt vast dat het bevoegd gezag, mede gezien de onmogelijkheid om volledige openheid van zaken te geven met het oog op het belang van de leerkracht, er niet in is geslaagd het vertrouwen van de ouders en klagers te winnen en begrip te krijgen voor de moeilijke afweging en de uitkomst van de afweging.

Deelklacht 1 acht de commissie dan ook gegrond.

deelklacht 2

Naar het oordeel van de commissie is onvoldoende gebleken dat klagers te laat of onvoldoende op de hoogte zijn gebracht van de beslissingen. De commissie wijst er in dit kader op dat klagers vooraf, voor het bekend worden van de beslissing reeds waren geïnformeerd. In dit kader onderschrijft de commissie het standpunt van het bevoegd gezag dat er diverse belangen zijn en dat niet op elk moment de informatie bekend en openbaar kan worden. De commissie verklaart deelklacht 2 ongegrond.

deelklacht 3

Met betrekking tot de klacht, zich richtend op de communicatie met de leerlingen, overweegt de commissie als volgt.

Voor het standpunt dat wel met de leerlingen wordt gecommuniceerd en niet met de ouders, zijn in het dossier geen aanknopingspunten voorhanden. In dit kader wijst de commissie erop dat ouders op de hoogte zijn gesteld van de beslissingen via de brieven en dat er ook ouderbijeenkomsten zijn georganiseerd.

Voor wat betreft de communicatie met betrekking tot de beslissing dat meester Van de *Z* niet meer voor de klas terugkomt, merkt de commissie op dat het een ongelukkige samenloop van omstandigheden betreft. Het bevoegd gezag heeft het voorstel gedaan om de brief, van 29 maart 2010, die reeds aan klagers is voorgelegd, op die

maandagmiddag in een gesloten envelop aan de kinderen uit te reiken. Het bevoegd gezag heeft hiermee getracht een nette en juiste communicatieprocedure in gang te zetten. Door omstandigheden zijn de leerlingen die maandag reeds op de hoogte geraakt van het feit dat meester Van de *Z* niet meer voor groep 7b zou komen te staan. Hoewel de situatie niet de schoonheidsprijs verdient, kan het naar het oordeel van de commissie, niet aan het bevoegd gezag worden verweten dat zij op die maandag geen opvang voor de leerlingen had geregeld. Nu ook die dag bekend is geworden dat de directeur ook zou vertrekken, begrijpt de commissie, dat er een onoverzichtelijke situatie is ontstaan, die met behulp van twee leerkrachten en enkele ouders het hoofd is geboden. De commissie acht deelklacht 3 ongegrond.

deelklacht 4

Het bevoegd gezag heeft aangegeven dat ze beseft dat de ze de toezegging aan de ouders dat een van hen de nieuwe leerkracht vooraf zou mogen informeren niet is nagekomen. De commissie acht deze deelklacht dan ook gegrond.

deelklacht 5

Het standpunt dat het bevoegd gezag niet bereikbaar is deelt de commissie niet. Na de brief van 17 maart 2010 is op woensdag 24 maart 2010 een afspraak tot stand gekomen. Niet gezegd kan worden, dat een afspraak binnen een week als onredelijk lang moet worden beschouwd. Bovendien is er veelvuldig contact geweest via de mail en telefonisch. Deze deelklacht acht de commissie dan ook ongegrond.

deelklacht 6

Het bevoegd gezag is bij het nemen van ingrijpende besluiten niet of slechts beperkt op de hoogte van de situatie in groep 7B. Het bevoegd gezag heeft dit standpunt bestreden. De commissie heeft onvoldoende aanknopingspunten en bewijs gezien voor het standpunt van klagers. De commissie verklaart de klacht ongegrond.

deelklacht 7

Met betrekking tot de klacht omtrent de wijze waarop is omgegaan met het uitvoeren en bespreken van de uitkomsten van een onderzoek naar de samenwerking tussen directeur en team en de samenwerking binnen het team overweegt de commissie dat deze gedragingen zich niet uitstrekken jegens klagers. Deze klacht acht de commissie dan ook niet-ontvankelijk.

deelklacht 8

Met betrekking tot het standpunt dat het bevoegd gezag de toezeggingen van de directeur aan de ouders - inhoudende dat de heer Van de *Z* ook mogelijk mee zou gaan naar groep 8 - gestand moet doen, overweegt de commissie dat nieuwe feiten en omstandigheden, zoals gebleken uit het onderzoek, in redelijkheid aanleiding kunnen vormen om een andere koers uit te zetten. Deze deelklacht acht de commissie ongegrond.

deelklacht 9

Ten aanzien van het standpunt dat het bevoegd gezag onvoldoende rekening heeft gehouden met het effect van deze besluiten op het image van de ***school, overweegt de commissie dat dat onvoldoende is gebleken. Het bevoegd gezag heeft juist in dit kader betoogd dat deze beslissingen juist zijn genomen met het oog op een kwaliteitsimpuls voor de lange termijn. Op dit standpunt heeft de school zich in redelijkheid kunnen stellen. Deze deelklacht acht de commissie ongegrond.

V Oordeel omtrent de gegrondheid van de deelklachten.

De Commissie verklaart:

deelklacht 1 gegrond.

deelklacht 2 ongegrond.

deelklacht 3 ongegrond.

deelklacht 4 gegrond

deelklacht 5 ongegrond

deelklacht 6 ongegrond

deelklacht 7 niet-ontvankelijk

deelklacht 8 ongegrond

deelklacht 9 ongegrond

VI Advies.

Aldus gegeven op 20 juli 2010 door mr. Joh. C. Westmaas, voorzitter, alsmede drs. M.R.A. Luypen, mw. drs. M. Hoogenkamp, als leden, in tegenwoordigheid van mr. F.J.H. Stevens als secretaris.

Klachtennummer 2010/041

advies aan

Het bestuur van de Vereniging voor Protestants Christelijk Basis Onderwijs te *** (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van mevrouw A. (verder te noemen: klaagster) jegens de ***o school te *** en de heer S. , leerkracht van groep 8 van deze school (verder ook te noemen aangeklaagden).

1. Verloop van de klachtenprocedure

Klaagster heeft bij brief van 26 april 2010 haar klacht voorgelegd aan de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie).

De Commissie heeft het bevoegd gezag en aangeklaagden gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Aangeklaagden hebben bij brief van 26 mei 2009 aangegeven dat het bestuur is aangesloten bij de Commissie en de modelklachtenregeling van de Besturenraad PCO hanteert en een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

De Commissie heeft voorts nog kennisgenomen van de brief met bijlagen van 25 mei 2010 van klaagster en enkele door haar doorgestuurde e-mailberichten, welke in afschrift aan aangeklaagden zijn toegezonden en bij de stukken zijn gevoegd.

Op 22 juni 2010 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Leeuwarden, alwaar zijn verschenen: klaagster in persoon, vergezeld van haar echtgenoot, en namens aangeklaagden de heer S., in persoon, de heer H., algemeen directeur, de heer J., directeur, mevrouw G., adjunct directeur en intern begeleider.

Standpunt klaagster

Uit hetgeen door klaagsters in haar brief en ter zitting naar voren is gebracht leidt de commissie de navolgende klacht jegens aangeklaagde af.

Er is niet goed omgegaan met de zoon van klaagster, *A*. *A* zat dit schooljaar in groep 8. De school heeft niet geluisterd naar de signalen die klaagster al vanaf het begin van dit schooljaar steeds heeft gegeven, namelijk dat de zaak in groep 8 escaleerde - althans heeft de school naar aanleiding daarvan onvoldoende actie op ondernomen. Dit heeft er toe geleid dat er eind maart geen andere mogelijkheid restte dan dat *A* van de ene op de andere dag de school verliet.

A heeft daardoor niet deel kunnen nemen aan de gebruikelijke afscheidsactiviteiten van groep 8. *A* heeft na die dag nooit enige reactie van de kant van de school, bijvoorbeeld in de vorm van een kaartje van zijn klasgenoten, ontvangen.

2.Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich overeenkomstig artikel 4 lid 2 van de Modelklachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair, Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 4, derde lid, van de Modelklachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- g. (on)gegrondheid van de klacht;
- h. het nemen van maatregelen;
- i. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt op grond van hetgeen in de stukken en ter zitting naar voren is gebracht als volgt.

A zat in een bijzonder stevige groep. De adjunct directeur heeft ter zitting aangegeven dat de ouders al in groep 5 hebben aangegeven dat het een moeilijke groep was, waarin een aantal flinke jongetjes zaten. Zij heeft zich er toen tegen verzet deze klas het stempel "moeilijk" op te drukken. De kinderen waren individueel goed aanspreekbaar en het was een leuke groep, zolang je ze maar in de hand had. Zij geeft toe dat dit niet bij elke leerkracht lukte. In groep 6 zijn er vier nieuwe leerlingen in de groep gekomen, waardoor het evenwicht in de klas werd verstoord en de jongens zich nog stoerder gingen gedragen. *A* had het dat jaar niet naar erg naar zijn zin. De leerkracht van groep 7, B., had de groep wel goed onder controle. In dat jaar is met de kinderen een "Kanjertaining" gedaan, waarin vooral positieve feedback gegeven werd. Ouders en leerlingen hadden graag gezien dat de heer B. mee zou gaan naar groep 8. De directeur heeft ter zitting verklaard dat de ouders hier niet over gaan en dat de school van mening was dat de heer S., die al 30 jaar in het onderwijs zit en jarenlange ervaring heeft met groep 8, dit prima aan zou kunnen. De heer S. heeft ter zitting verklaard dat hij de groep al langer kende, onder andere uit de vervanging van de ADVdagen van de leerkracht in groep 6, en dat hij dus van te voren wist waar hij aan begon. Hij geeft toe dat het hem niet lukte de zaak onder controle te krijgen. Hij heeft het geprobeerd door naar aanleiding van concrete voorvallen individuele leerlingen en hun ouders aan te spreken. Vanaf de voorjaarsvakantie is de directeur elke ochtend ter ondersteuning in de groep gekomen. Dit gaf echter niet het gewenste resultaat. Sinds het vertrek van *A* van deze school is de heer S. ziek thuis en staat de heer B. voor groep 8.

De heer S. heeft verklaard dat *A* vanaf het begin van het jaar een gedesinteresseerde houding toonde en voor hem niet toegankelijk was. *A* gaf regelmatig aan dat hij last had van de onrust in de klas en het uitdagende gedrag van sommige kinderen.

De directeur heeft ter zitting verklaard dat hij in zijn 41-jarige loopbaan nog nooit zo'n klas heeft meegemaakt. Hij heeft toegegeven dat het achteraf bezien wellicht een kwestie van zelfoverschatting was te denken: "we kunnen deze groep wel aan".

De Commissie deelt zijn mening dat de signalen van de ouders serieuzer genomen hadden moeten worden en dat het, ook uit eigen waarneming bekende, karakter van deze groep aanleiding had moeten zijn om (met behulp van externen) maatregelen te treffen om schade voor individuele leerlingen te voorkomen. De Commissie is van oordeel dat uit het verhandelde duidelijk is geworden dat *A* schade heeft geleden. Klaagster heeft ter zitting verklaard dat *A* bang is geworden voor de heer S. en de directeur en dat hij het idee heeft dat het allemaal zijn schuld is dat het fout is gelopen in groep 8. De Commissie wil daarom adviseren als hieronder volgt.

De Commissie acht de klacht derhalve gegrond.

3.Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht gegrond.

4.Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie adviseert de school ervoor zorg te dragen dat het gevoel bij *A* wordt weggenomen dat alle narigheid in groep 8 alleen aan hem te wijten is geweest en het voorts op enigerlei wijze mogelijk te maken dat *A* alsnog op een plezierige wijze afscheid kan nemen van deze school en zijn klasgenootjes.

Aldus gegeven op 22 juni 2010 door mr. F.J. Agema, voorzitter, mr. W.R. van der Velde, drs. E. Woortman, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Mulder-Das, secretaris.

Klachtennummer 2010/057

Advies aan:

De ***Onderwijs Groep (hierna ook te noemen: bevoegd gezag),
inzake de klacht van
Dhr. en mw. B. (hierna ook te noemen: klagers).

I Verloop van de klachtenprocedure.

Bij schrijven van 01 juni 2010 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie, gericht tegen handelwijze van mevrouw *Z*, leerkracht van het *** College te A.. De school en met name mevrouw *Z* hebben onvoldoende begeleiding geboden met betrekking tot de dyslexie en verdere problemen van hun zoon *A*.

Bij schrijven van 22 juni heeft de directeur van de school mevr. M. van de W. haar reactie gegeven op de klacht.

Bij schrijven van 16 juli 2010 hebben klagers een reactie op het verweerschrift gegeven.

Bij e-mail van 23 september 2010 heeft mr. M. , juridisch adviseur van het bevoegd gezag een reactie op de klacht door mevrouw *Z* aan de Commissie doen toekomen.

Op 27 oktober 2010 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht. Klager is in persoon verschenen. Namens het bevoegd gezag is verschenen M. . Tevens is verschenen mevrouw W., directeur van het *** College. Mevr. L., teamleider en mevrouw D. *Z*, leerkracht en dyslexiecoach.

II Standpunt klagers.

Uit de klachtbrief van 01 juni 2010 en hetgeen klagers op de hoorzitting naar voren hebben gebracht, leidt de Commissie - kort weergegeven - de navolgende (deel)klachten af:

Klagers zoon *A* heeft dyslexie, gecombineerd met ADHD en een slecht functionerend werkgeheugen. Hiervoor heeft hij op de basisschool een rugzakje gehad. Door middel van training was *A* zo vooruit gegaan dat hij niet langer in aanmerking kwam voor een rugzakje. Derhalve is dat ook niet meer aangevraagd. *A* is vanwege zijn beperkingen geplaatst in het LWOO

Klagers signaleren dat er, ondanks mooie woorden in de schoolgids, op school geen rekening gehouden wordt met de beperkingen van *A*. Volgens school werd er gewerkt conform een dyslexieprotocol, maar klagers hebben dit protocol pas recent kunnen inzien. Tevens werkt het *** College met werkplanners. Bij sommige docenten werden deze planners inderdaad gebruikt, maar bij anderen weer niet. Er was geen eenduidigheid. Dit was voor *A* een onwerkbaar situatie. Volgens klagers konden sommige docenten het handlingsplan van *A* niet omzetten in adequaat gedrag.

Klagers zijn in het bijzonder ontevreden over de behandeling van hun zoon *A* door mevrouw *Z*, docente Natuur en Gezondheid en dyslexiecoach van *A*. Klagers geven aan dat mevrouw *Z* voortdurend tekort schiet in haar functioneren en dat zij voortdurend laakbaar gedrag toont dat uiteindelijk de kinderen schade toebrengt.

Klager heeft ter zitting aan de Commissie duidelijk gemaakt waarom nu alle pijlen gericht zijn op mevrouw *Z*. Met de andere docenten hebben klagers goede gesprekken gehad. De problemen waren niet direct opgelost, maar deze docenten hebben binnen hun vermogen naar een oplossing gezocht. Bij mevrouw *Z* was er geen zicht op een oplossing. Het leek alsof zij tegenwerkte. Klagers hadden het gevoel dat mevrouw *Z* de zaak bewust traineerde. Meermalen hebben zich incidenten voorgedaan die het voor *A* zeer lastig maakten om zijn schoolwerk goed uit te voeren.

Klagers zijn ook van mening dat de teammanager mevrouw L. niet adequaat heeft gereageerd op de voorvallen die zich in de afgelopen maanden hebben voorgedaan met mevrouw *Z*. Tevens vinden zij dat de directeur mevrouw van de W. beter had kunnen en moeten sturen.

III Standpunt directie en bevoegd gezag.

Het standpunt van de directie en het bevoegd gezag luiden - kort weergegeven - als volgt:

Allereerst geeft het bevoegd gezag aan dat zij ernstige bezwaren heeft tegen de kwalificaties aan het adres van mevrouw *Z*. De klachten gingen oorspronkelijk verder dan alleen de gedragingen van mevrouw *Z*. Daar zijn al meermalen gesprekken op school over gevoerd. Het bevoegd gezag begrijpt niet waarom mevrouw *Z* ineens als zondebok aangewezen wordt, terwijl het hier om een groter geheel gaat. Het bevoegd gezag vraagt om duidelijke afbakening van de klacht.

Volgens de directie leeft er algemene onvrede bij klagers. In eerste instantie ging die onvrede niet alleen over mevrouw *Z*. De onvrede van ouders strekte zich uit over meerdere docenten.

Ook geeft zij aan dat het dyslexieprotocol dat aangegeven wordt in de schoolgids een intern protocol betreft. Een extern protocol was niet op school voorhanden. Inmiddels is er in overleg met de Stichting Balans een extern protocol opgesteld.

Klagers vroegen meer zorg voor hun zoon dan de school kon bieden. De verwachtingen ten aanzien van de school waren te hoog. De problemen van *A* waren voor de school complex. Het ***College is een reguliere school, waar leerwegondersteuning mogelijk is. De leerwegondersteuning was voldoende voor *A*s leerachterstanden, maar niet voor de extra ondersteuning die hij nodig had voor zijn ADHD en dyslexie. De school is er niet op ingericht om in deze mate individuele zorg te bieden. Klagers hebben volgens school niet altijd gebruik gemaakt van de mogelijkheden die voorhanden waren. Zoals een nieuwe de aanvraag van een rugzakje of deelname aan dyslexiewerkshops. Indien klagers een rugzakje hadden aangevraagd waren er meer mogelijkheden geweest om *A* de benodigde begeleiding te bieden.

Naar aanleiding van de verschillende gesprekken die ouders gevoerd hebben met de teammanager, mentor, orthopedagoge en de directeur is een aantal acties ondernomen zoals het synchroniseren van de werkplanners, het aanschaffen van materialen en zijn docenten gewezen op de aanwijzingen in het dyslexieprotocol. Er zijn diverse processen naar aanleiding van de gesprekken in gang gezet, maar deze aanpassingen kosten tijd en kunnen niet ineens worden gerealiseerd.

Het *** College concludeert dat het zijn uiterste best heeft gedaan om *A* en zijn ouders tegemoet te komen, maar dat het dat gedaan heeft binnen de grenzen die van hen verwacht konden worden.

IV Overwegingen Commissie.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a) de (on)gegrondheid van de klacht
- b) het nemen van maatregelen
- c) overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie stelt vast dat hier sprake is van een situatie met twee partijen, die op onderdelen met hun visie tegenover elkaar staan. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is voor de Commissie niet duidelijk naar voren gekomen wat er zich exact op school heeft afgespeeld. De Commissie heeft derhalve niet kunnen vaststellen welke lezing de juiste is.

Wat de Commissie wel heeft kunnen vaststellen is dat klagers niet alleen met mevrouw *Z* problemen hadden. Deze problemen zijn echter met gesprekken opgelost, terwijl dat met mevrouw *Z* niet gelukt is. De Commissie kan zich niet aan de indruk onttrekken dat dit deels te wijten is aan de formele opstelling van mevrouw *Z*. Zij heeft kennelijk te weinig responsiviteit getoond naar klagers toe door strak vast te houden aan de regels. Daar staat tegenover dat de Commissie het met de school eens is, dat de manier van communiceren van klagers niet altijd heeft bijgedragen aan oplossing van de problematiek. Concluderend stelt de Commissie vast dat zij geen laakbaar handelen van mevrouw *Z*, in termen zoals klagers daarover spreken, heeft kunnen vaststellen.

Wat betreft de rol van de dyslexiecoach is de Commissie van oordeel, dat het voor ouders onduidelijk is wat zij van een dyslexiecoach kunnen verwachten. Klagers hadden een verkeerd beeld van wat mevrouw *Z* voor hun zoon kon betekenen en dat is door school ook niet aan hen of *A* duidelijk gemaakt. Op dit punt verklaart de Commissie de klacht gegrond.

School heeft zelf al aangegeven dat er door docenten niet eenduidig met de werkplanners wordt gewerkt. In het nieuwe schooljaar is er inmiddels met werkplanners voor het hele jaar gestart. Tevens worden de handelingsafspraken nu apart gecheckt. Op dit punt is de Commissie met klagers eens dat dit voor *A* zeer lastig moet zijn geweest om mee te werken.

De Commissie is van oordeel dat de school in de schoolgids verwachtingen aan ouders

schept die zij niet voldoende waarmaakt. Zij vraagt zich af of school voldoende een beeld voor ogen heeft hoe zij met de problematiek van dit soort kinderen om moet gaan. De school beschrijft de beperkingen van *A* als zeer complex. Het was voor school de eerste keer dat zij een leerling met dergelijke beperkingen moest begeleiden. Naar het oordeel van de Commissie mag er van docenten in een LWOO-afdeling zonder meer worden verwacht dat zij op de hoogte zijn van de leer- en zorgbehoeftes van kinderen met beperkingen zoals *A*. De combinatie van ADHD, dyslexie en een slecht functionerend werkgeheugen komt immers regelmatig voor. De Commissie volgt school dan ook niet in haar redenering dat de problematiek van *A* voor haar nieuw en daardoor lastig te behandelen is.

V Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

De Commissie verklaart de klacht, voor zover deze betrekking heeft op het functioneren van mevrouw *Z*, ongegrond.

De Commissie verklaart de klacht, voor zover deze betrekking heeft op een aantal beleidsmatige keuzes, zoals het beeld van de school dat wordt neergezet in de schoolgids, werkplanners, dyslexiecoach en dyslexieprotocol, gegrond.

VI Advies.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag zich te bezinnen op de vraag, hoe om te gaan met kinderen met een beperking en welk beeld van de school hieromtrent naar ouders toe kan worden neergezet.

Aldus gegeven op 27 september 2010 door mr. H.C. Naves, voorzitter, alsmede drs. Habryka en drs. M.J. Hoogenkamp, als leden, in tegenwoordigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers als secretaris.

Klachtennummer 2010/058

Advies aan:

** scholengroep (hierna ook te noemen: bevoegd gezag),
inzake
De heer en mevrouw S. (hierna ook te noemen: klagers).

I Verloop van de klachtenprocedure.

Bij schrijven van 3 juni 2010 hebben klagers een klacht ingediend bij de landelijke klachtencommissie, gericht tegen de beslissing om hun zoon *A* voor drie dagen te schorsen.

Bij schrijven van 22 juni 2010 heeft drs. R. , voorzitter centrale directie namens het bevoegd gezag gereageerd.

Op 7 september 2010 heeft de commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht. Klagers zijn in persoon verschenen en hebben zich laten bijstaan door T. . Namens het bevoegd gezag is verschenen A. , rector C. College. Tevens is verschenen N. , afdelingsleider bovenbouw.

II Standpunt klagers.

Uit de klachtbrief en hetgeen klagers op de hoorzitting naar voren hebben gebracht, leidt de commissie - kort weergegeven - de navolgende klacht af:

De school heeft *A* geschorst voor één dag respectievelijk twee dagen. Klagers hebben zich op het standpunt gesteld dat de schorsing niet door het bevoegde gezag is opgelegd, en zelfs niet door de vestigingsdirectie.

Klagers zijn van oordeel dat er geen sprake is van diefstal. *A* heeft een bal, die van hem was, uit de kast van de conciërge teruggenomen. Hem stonden geen andere wegen open dan de bal in een onbewaakt ogenblik mee te nemen, omdat hij de bal niet terugkreeg van de conciërge. Voorts is hij twee dagen geschorst omdat hij - naar de school stelt - een blaadje met toetsopgaven heeft meegenomen. De wijze waarop de school *A* en een mede-leerling, *B*, met hun lezing heeft geconfronteerd is ontoelaatbaar, omdat hen is beloofd dat het vertrouwelijk zou blijven.

Klagers zijn van oordeel dat de maatregel disproportioneel is. Het gedrag van *A* had ook met een minder vergaande disciplinaire maatregel kunnen worden gecorrigeerd. Verder hebben klagers benadrukt dat zij veel moeite hebben met de omstandigheid dat *A* is gekwalificeerd als een dief. Dit terwijl diefstal niet kan worden bewezen. Tot slot hebben klagers zich op het standpunt gesteld dat het plasincident ten onrechte aan *A* wordt verweten omdat hij daarvoor onder medische behandeling is.

III Standpunt bevoegd gezag.

Het standpunt van het bevoegd gezag en de school luidt - kort weergegeven - als volgt.

De school heeft erkend dat de schorsingsbrief formeel door de rector ondertekend had moeten worden. Dat is om praktische redenen niet gebeurd. De rector was vanaf het begin op de hoogte van de incidenten en het voornemen tot schorsing. Hij heeft ook zelf de strafmaat van drie dagen voor de twee incidenten bepaald.

Met betrekking tot de scheikunde toets heeft de school aangegeven dat inderdaad niet is bewezen dat *A* de toets heeft ontvreemd, maar zijn betrokkenheid staat volgens de school buiten kijf. Niet alleen is zijn naam door meerdere leerlingen uit zijn klas genoemd, tevens is door een leerling uit de parallelklas op papier verklaard dat *A* hem de toets heeft aangeboden. Aangezien niet de hele waarheid naar boven is gekomen zijn zowel *A* als *B* bestraft. De maatregel voor *A* is zwaarder omdat dit niet het eerste incident was waar hij betrokken bij is geweest. *A* was betrokken bij een plasincident aan het eind van leerjaar 2, het balincident en de school heeft het vermoeden dat hij betrokken is geweest bij het veranderen van cijfers voor aardrijkskunde via de inlogcode van de docent. Dit laatste is echter niet bewezen.

Met betrekking tot de schorsing heeft de school zich op het standpunt gesteld dat zij vrij is om een gepaste maatregel te treffen. *A* is reeds, zoals hiervoor vermeld, betrokken geweest bij een aantal incidenten. De school heeft gepoogd zijn gedrag te corrigeren via waarschuwingen en gesprekken. Deze pogingen hebben helaas niet tot het gewenste gedrag geleid. Dit heeft de school doen besluiten een schorsingsmaatregel van drie dagen op te leggen.

Desgevraagd is namens de school aangegeven dat naast de schorsing *A* de gemiste uren moet inhalen.

IV Overwegingen commissie.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a) de (on)gegrondheid van de klacht
- b) het nemen van maatregelen
- c) overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De commissie overweegt naar aanleiding van de klacht als volgt.

Blijkens artikel 3 van de Regeling schorsing en verwijdering kan een leerling tot ten hoogste vijf schooldagen door een vestigingsdirecteur worden geschorst. Indien de schorsing langer duurt dan 1 dag wordt daarvan mededeling gedaan aan de voorzitter van de centrale directie en de inspecteur een leerplichtambtenaar.

Vaststaat dat formeel de schorsingsbeslissing is ondertekend door de teamleider en de afdelingsleider. Dit is niet conform de Regeling schorsing en verwijdering. De rector, die ook aanwezig was op de hoorzitting heeft benadrukt dat hij de strafmaat heeft bepaald en dat hij ook in die zin het schorsingsbesluit bekrachtigt.

Omdat de vestigingsdirecteur het schorsingsbesluit achteraf bekrachtigt en voor zijn rekening neemt, gaat de commissie aan dit formele bevoegdheidsgebrek voorbij en zal zij inhoudelijk op de klacht van klagers ingaan.

De commissie stelt voorop dat aan de school een beoordelings- en beleidsvrijheid toekomt inzake het bepalen van het beleid en het uitvoeren daarvan op het gebied van pedagogische maatregelen. De commissie hecht eraan in dit kader op te merken dat de school de plicht heeft om een leerling te begeleiden, ook indien dat tot corrigerend optreden moet leiden.

De commissie laat in het midden welke kwalificatie (diefstal of geen diefstal) aan het balincident en het verdwijnen van de opgavetoets moet worden gegeven. Dat is in het onderhavige geval voor de beoordeling van de disciplinaire maatregelen niet relevant.

De commissie stelt vast dat met betrekking tot het balincident in voldoende mate is komen vast te staan dat *A* ongeoorloofd het lokaal van de conciërge heeft betreden en de bal heeft weggenomen, terwijl hij op dat moment daartoe niet gerechtigd was.

Met betrekking tot *A*'s betrokkenheid bij de verdwenen scheikundetoets overweegt de commissie dat de school - mede op basis van verklaringen van andere leerlingen - het aannemelijk heeft kunnen achten dat *A* bij dat incident betrokken is geweest. Het ontvreemden van de scheikundetoets en het verspreiden onder andere leerlingen heeft enorme negatieve consequenties voor de school.

De commissie acht de opgelegde schorsing van in totaal drie dagen voor deze twee incidenten, gezien de omstandigheden dat het hier een verdwenen toetsopgave betrof en er een vermoeden bestaat dat *A* betrokken is geweest bij eerdere incidenten, niet disproportioneel. Het standpunt dat met minder vergaande disciplinaire maatregelen had moeten worden volstaan, deelt de commissie niet. De commissie acht de klacht, gezien het vorenstaande, dan ook ongegrond.

Hoewel de commissie erkent dat de school een grote mate van beleidsvrijheid heeft op gebied van het treffen van de pedagogische maatregelen, vraagt de commissie aandacht voor de stapeling van maatregelen. Naast de schorsing en het maken van opgaven thuis moet *A* ook de gemiste uren dubbel inhalen. De commissie adviseert de school dat onderdeel van het beleid nader in ogenschouw te nemen.

V Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

De commissie verklaart de klacht ongegrond.

Aldus gegeven op 7 september 2010 door mr. Joh. C. Westmaas, voorzitter, alsmede

mw. mr. W. van Blitterswijk-Dansberg, dhr. Th. Huizer, als leden, in tegenwoordigheid van mr. F.J.H. Stevens als secretaris.

Klachtennummer: 2010/074

Advies aan

Het bestuur van de Stichting Voortgezet Onderwijs *** (hierna: het bevoegd gezag), inzake de klacht van mevrouw O. , wonende te *** (hierna: klaagster) tegen Praktijkschool de *** (hierna: de school) te.

I Verloop van de klachtenprocedure

Bij schrijven van 18 april 2010 heeft klaagster een klacht ingediend bij de Stichting Onderwijsgeschillen tegen Praktijkschool de ***. Door Stichting Onderwijsgeschillen is de klacht op 15 juni 2010 doorgestuurd naar de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs in V0orburg (hierna: de Commissie).

De Commissie heeft op 18 juni 2010 het bevoegd gezag en de school verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 30 juni 2010 hebben drs L., bestuurssecretaris, namens het bevoegd gezag en de heer A., directeur, namens het team van de school gereageerd op het gestelde in de klachtbrief. Ter zitting is het complete schooldossier van *A* aan de Commissie verstrekt die daar nadien kennis van heeft genomen. Het complete dossier was ook aan klaagster bekend.

Op 24 augustus 2010 heeft er een hoorzitting plaatsgevonden in Rotterdam bij de Landelijke Klachtencommissie , waarbij klaagster, vergezeld door haar dochter aanwezig is. Haar advocaat is helaas vanwege ziekte verhinderd.

Namens het bevoegd gezag is drs L. aanwezig. Namens de school is A. aanwezig.

II. Standpunt van klaagster

A, de zoon van klaagster, zit sinds 2 jaar op school. Vanaf het begin zijn er problemen geweest. Klaagster is van mening dat school niet adequaat en serieus is omgegaan met de problemen die *A* en klaagster hebben aangekaart bij de school. Daardoor is het tot een zeer ernstige en treurige afloop gekomen. Op woensdag 14 april 2010 heeft er een vechtpartij plaatsgevonden vlak bij de poort van de schooluitgang, waarbij *A* iemand heeft neergestoken.

Momenteel zit haar zoon *A* in detentie en op 30 augustus 2010 komt zijn zaak voor.

Klaagster is van mening dat school de situatie uit de hand heeft laten lopen. Er waren spanningen tussen *A* en zijn vriend *D* enerzijds en een groepje leerlingen anderzijds. Dit speelde al vanaf het eerste jaar dat *A* en *D* op school zaten.

De ruzie met het andere groepje heeft geen duidelijke oorzaak. Klaagster denkt dat het te maken kan hebben met het feit dat *A* er leuk uitziet. Hij is stoer en hij heeft geen andere kinderen nodig. *D* is zijn beste vriend.

A heeft de afgelopen 2 jaren diverse malen bij school aangeklopt, vaak ook samen met zijn vriend *D*. Er werd nooit iets gedaan met de klachten van beide jongens. Ook klaagster is diverse malen op school geweest om de problemen te bespreken, zonder enig resultaat.

De jongens die *A* en *D* constant lastig vielen en pestten konden makkelijk hun gang blijven gaan, zij werden nooit berispt. Op zijn minst had de school een gesprek met *A*, *D* en het groepje dat het betrof kunnen aangaan. Klaagster wijt de escalatie dan ook voor een groot gedeelte aan school. School heeft zich na de steekpartij alleen maar verscholen achter het feit dat de steekpartij buiten de school is gebeurd. Klaagster vindt dit onzin omdat het pesten wel voor een groot deel heeft plaatsgevonden op school.

A is via de Banjaard naar deze school verwezen. Klaagster heeft veel contact met allerlei instanties die zich met het gezin bemoeien. Bij de inschrijving van *A* is dit ook gemeld. Zijn juf in het eerste jaar, *C*, belde meteen wanneer er iets was. Klaagster ging dan met *A* naar school. Klaagster heeft duidelijk aangegeven dat zij zich grote zorgen maakte over *A*. Bij de twee eerdere incidenten is er nooit sorry gezegd tegen *A*, toen bleek dat hij vals beschuldigd was, terwijl *A* wel met klaagster op school moest komen om excuus aan te bieden.

Bij het vuurwerkincident is *A* door 5 jongens in elkaar geslagen, maar er werd niet geluisterd naar de signalen die hij gaf. Klaagster is met name ontevreden over het optreden van de heer S.. Hij pakt *A* hard aan en heeft nooit excuses aangeboden toen achteraf was gebleken dat de beschuldigingen onterecht waren. Ook toen de sleutels van *D* gestolen waren, waarna het steekincident heeft plaatsgevonden, heeft *A* nog een seintje aan de heer S. gegeven. De heer S. was meestal onbeleefd en kortaf. Dit is niet het geval bij de heer Van A..

III. Standpunt van bevoegd gezag en school

School geeft aan in de periode vanaf november 2009 diverse malen met klaagster over *A* gesproken te hebben. Klaagster heeft zich niet laten overtuigen van het feit dat er wel degelijk veel aandacht wordt besteed aan de onderlinge verhoudingen tussen de leerlingen op school en aan de relatie tussen *A* en het groepje leerlingen dat door klaagster bedoeld wordt. Omdat dit een praktijkschool is voor moeilijk lerende kinderen met multiproblematiek is school juist gericht op het aanleren van respect voor anderen, op houding en gedrag ten opzichte van elkaar. Meer dan op andere scholen gaat dit gepaard met duidelijke regels en structuur.

School constateert dat het incident niet voorkomen had kunnen worden. Wel neemt ze de verantwoordelijkheid voor de afhandeling en het vervolg op zich. Omdat de zaak nog onder de rechter is, is school met betrekking tot uitspraken over de toedracht van het incident zeer voorzichtig.

Door school is vastgesteld dat *A* wel eens gepest werd door het andere groepje. *A* ziet er goed uit en straalt uit dat hij geen andere kinderen nodig heeft. Dit lokt weleens jaloezie uit, hoewel school dit natuurlijk niet goedpraat.

School stelt dat de 'vete' met het groepje andere leerlingen wel degelijk serieus is genomen en dat er ook maatregelen zijn getroffen, zoals in de verslagen beschreven staat.

De heer Van A. kent alle jongens goed. In zijn eerste jaar is *A* erg gegroeid. Er zijn wel enkele excessen geweest, zo werd *A* beschuldigd van spugen. *A* is toen helemaal uit zijn dak gegaan: als het hem teveel wordt is het net een vulkaan die uitbarst. Later bleek dat *A* ten onrechte beschuldigd was. Ook met het incident met het vuurwerk had *A* een enorme woedeuitbarsting. *A* ontkent iets met dit vuurwerkincident te maken te hebben en door school is niet vastgesteld dat hij daadwerkelijk vuurwerk heeft afgestoken, al waren er wel ernstige vermoedens. Na een incident in november 2009 waarbij *A* een steen door de ruit gegooid heeft, is hij aangemeld bij het schoolmaatschappelijk werk.

De heer S. heeft uitstekende pedagogische kwaliteiten, maar een andere rol dan de heer Van A.. In zijn geval kan er inderdaad sprake zijn van een hardere aanpak.

Op 14 april 2010 heeft het steekincident plaatsgevonden. Er was ruzie over de sleutels van *D* die uit de kleedkamer gestolen waren. De jongen die met name door *D* genoemd wordt ontkent echter de sleutels gestolen te hebben en door school is er geen bewijs gevonden dat hij deze sleutels in zijn bezit had. Deze ruzie sudderde door en daarom is er nog extra gepost voor de school, maar buiten het zicht en medeweten van school is er een afspraak gemaakt op een plein in de buurt. Hier heeft de vechtpartij plaatsgevonden, waarbij *A* R. heeft neergestoken.

School pretendeert dit soort zaken voor te zijn, maar dat lukt gewoon niet altijd. Er worden door school veel preventieve maatregelen getroffen. Het hek is dicht tijdens schooltijden en de pauze. Er zijn camera's, er is toezicht en surveillance tijdens school- en overblijfuren. School houdt ook de situatie buiten het schoolhek in de gaten. Er is veel contact met de wijkagent en school begeleidt probleemgevallen wel eens naar huis. Rugzakken en lockers worden regelmatig gecontroleerd op wapens.

In dit geval heeft school niets gehoord over de afspraak elkaar te ontmoeten op het plein. Achteraf wisten een paar leerlingen kort van tevoren dat dit ging gebeuren, maar die hebben dat niet aan de docenten gemeld. Door school wordt bij incidenten buiten school consequent de politie ingeschakeld. Na het incident is zowel voor *A* als zijn vriend *D* een verwijderingsprocedure gestart, omdat de regels van school ruimschoots overtreden zijn. School bemiddelt wel in de verdere schoolcarriere van beide jongens. Alle betrokken leerlingen, inclusief het slachtoffer zijn geschorst. Bij een volgend vergrijp volgt een verwijdering. Ook als uit het politieonderzoek verdergaande betrokkenheid blijkt zullen er nog gepaste sancties volgen.

IV. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt ten aanzien van de klacht het volgende.

De aanmelding van *A* is via de B. gelopen. Op de B. is in eerste instantie gewerkt aan de agressieregulatie van *A*, versterking van het zelfbeeld en het vergroten van zelfvertrouwen, gevoel van veiligheid en het vertrouwen krijgen in volwassenen.

In het psychologisch toelatingsonderzoek voor de school van 20 mei 2008 wordt in het handelingsplan opgenomen dat momenten van opkomende woede bij *A* goed gereguleerd moeten worden.

De Commissie stelt vast dat bij eerdere incidenten, zoals op 12 november 2009 waar *A* na een ruzie met het andere groepje leerlingen een woedeaanval heeft gekregen en een steen door de ruit gegooid heeft, door school een aantal gesprekken zijn georganiseerd met klaagster, directeur, leerkracht en adjunct directeur. Klaagster heeft bij die gelegenheid aangegeven dat andere leerlingen *A* voortdurend plagen, waardoor *A* getriggerd wordt.

Naar aanleiding van dit incident heeft er een psychologisch onderzoek van *A* plaatsgevonden op 17 november 2009. In de uitkomst van dit onderzoek wordt in het handelingsplan geadviseerd dat *A* regelmatig op gesprek dient te komen bij een psycholoog. Daarnaast moet *A* leren zijn eigen bijdrage aan conflicten in te zien. Het gedrag van klasgenoten en andere leerlingen naar *A* toe dient in de gaten gehouden te worden. Hij dient tijdig een time-out te krijgen. Wanneer hij aangeeft dat de druk voor hem te hoog wordt moet ernaar hem geluisterd worden.

De Commissie stelt vast dat dit onderzoek de eerdere diagnose en het handelingsplan van het toelatingsonderzoek van 20 mei 2008 bevestigde.

Er is in december 2009 een eerste gesprek geweest met de maatschappelijk werkster en klaagster. Klaagster heeft hier nogmaals aangegeven dat zij op zoek is naar een andere school voor *A*, omdat zij vindt dat school *A* niet goed aanpakt. Helaas hebben de gesprekken met *A* en de maatschappelijk werkster geen vervolg gekregen, omdat de mentor ziek is geworden en er vervolgens niets meer is gebeurd.. Omdat klaagster van mening was dat er al genoeg instanties zich met het gezin bemoeiden heeft zij de adviezen ook niet opgevolgd.

Ook na het incident van januari 2010 heeft klaagster aangegeven dat *A* problemen had op school. De Commissie stelt vast dat klaagster bij diverse gelegenheden aandacht gevraagd heeft voor het triggeren en lastig vallen van *A* door het groepje leerlingen.

De Commissie is van oordeel dat het algemene beleid van school heel adequaat oogt en afgestemd is op de doelgroep. School heeft een breed veiligheidsbeleid en voelt zich ook verantwoordelijk voor wat er buiten de schoolpoort gebeurt. Het pedagogisch klimaat van school is zeker ingericht op het type leerling. Het gevolg van de vechtpartij in november 2009 is geweest dat het aantal surveillerende leerkrachten in elke ochtendpauze met

leden van de stuurgroep is uitgebreid. Dit is naar het oordeel van de Commissie passend bij de algemene veiligheidsmaatregelen die school neemt.

De Commissie acht het onderdeel van de klacht met betrekking tot de algemene veiligheid en het algemene pedagogische beleid van de school dan ook ongegrond.

Met betrekking tot de specifieke hulpvraag van *A* kan de Commissie niet uit de overgelegde verslagen opmaken dat school daar daadwerkelijk op ingegaan is. Klaagster heeft diverse malen aangegeven dat er een gevoel van onveiligheid bestond bij *A*. Nu uit het toelatingsrapport blijkt dat aan de agressieregulatie van *A* de nodige aandacht besteed moest worden, acht de Commissie dit onbegrijpelijk, dan wel onzorgvuldig voor zover hiervan niets in het dossier is vastgelegd.

Er zijn wel veel gesprekken geweest, maar wat er met de aanbevelingen zoals beschreven in de handelingsplannen van de psychologische onderzoeken precies is gedaan is niet in het leerlingdossier terug te vinden. De Commissie heeft niet kunnen vaststellen dat er een systematisch handelingsplan voor *A* is opgesteld. Er is geen verslaglegging van de doelen die zijn gesteld, noch van de voortgang, noch van het resultaat. Zo blijft onduidelijk of er daadwerkelijk een gevoel van veiligheid bij *A* gecreëerd is.

De Commissie erkent dat het individuele beleid een specificatie van het algemene beleid kan inhouden, maar stelt vast dat indien dit niet toereikend is, er individuele maatregelen genomen dienen te worden. De Commissie kan niet vaststellen dat dit in het geval van *A* ook is gebeurd.

De Commissie acht dit onderdeel van de klacht dan ook gegrond.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klachten

De Commissie verklaart het eerste onderdeel van de klacht met betrekking tot het algemene beleid van school ongegrond en het tweede onderdeel met betrekking tot het afhandelen van de specifieke hulpvraag gegrond.

VI. Advies aan bevoegd gezag

De Commissie adviseert het bevoegd gezag te bevorderen dat in individuele gevallen in het schooldossier wordt vastgelegd welke acties met betrekking tot specifieke hulpvragen zijn ondernomen en welke resultaten dat heeft opgeleverd.

Aldus gegeven op 24 augustus 2010 door mr. E.I. Batelaan-Boomsma, voorzitter, alsmede drs. R. ter Veen-Zielhuis en drs. M. Hoogenkamp leden, in tegenwoordigheid van mr. H.M. Vos-van der Velden, secretaris.

Klachtennummer 2010/075

Advies aan:

Het bestuur van de *** Scholengroep , hierna te noemen: het bevoegd gezag, inzake de klacht van mevrouw I. en de heer B. , ouders van *A*, beiden wonende te Amsterdam, hierna te noemen: klagers,

I. Het verloop van de procedure

Bij brief van 16 juni 2010, ontvangen op 18 juni 2010, hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen basisschool *** (hierna te noemen: de school).

Bij brief van 6 juli 2010 hebben de heren W. en G., directie, namens de school gereageerd op de klachtbrief.

Bij brief van 6 juli 2010 heeft de heer H., voorzitter, namens het bevoegd gezag een reactie gegeven naar aanleiding van de klacht. Bij brief van 15 juli 2010 heeft de heer H. een nader schrijven aan de Commissie gericht met een verslag van het met klaagster naar aanleiding van de klacht gevoerde gesprek.

Op 27 september 2010 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar klaagster in persoon is verschenen. Namens de school zijn de heren W. en G., voornoemd, verschenen. Namens het bevoegd gezag is de heer H., voornoemd, verschenen. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord. Ter zitting heeft de Commissie besloten tot aanhouding van de zaak in afwachting van het bindend advies aan het bevoegd gezag van VIA Amsterdam, een onafhankelijke organisatie voor verwijzing indicatie en advies voor schoolbesturen (hierna te noemen: VIA).

Bij brief van 7 oktober 2010 heeft de school het advies d.d. 4 oktober 2010 van VIA aan de Commissie doen toekomen.

Bij brief van 21 oktober 2010 heeft klaagster een nader schrijven aan de Commissie gezonden.

Op 23 november 2010 heeft de Commissie – in gewijzigde samenstelling - een nadere hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar klaagster is verschenen. Zij heeft zich laten vertegenwoordigen door mevrouw mr. K.J. Slump en de heer F. Deriga. Namens de school zijn de heren W. en G. voornoemd, verschenen. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

Op 30 november 2010 heeft de school nog het leerlingdossier van *A* aan de Commissie gezonden.

II. Standpunt van klagers

Uit hetgeen schriftelijk en ter zitting door klagers naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de volgende klachtonderdelen af.

Klagers stellen dat de school de pestklachten jegens *A* niet serieus heeft genomen en dat er geen adequate begeleiding voor hem is ingezet. Ook stellen klagers dat de school ten behoeve van *A* onvoldoende voor een vervolgtraject heeft gezorgd. Voorts stellen klagers dat de school ten onrechte heeft besloten tot schorsing en verwijdering van *A*. Klagers stellen verder dat de school een AMK-melding heeft gedaan om klagers te dwingen tot een zorgtraject dat volgens de school de voorkeur verdient. Het is aan klagers om te kiezen welke behandeling wordt ingezet ter ondersteuning van de ontwikkeling van *A*. De school kan haar verplichting om naar een andere school te zoeken alvorens een leerling te verwijderen niet uitbesteden aan VIA en zij kan die verplichting ook niet afhankelijk stellen van het advies van VIA. De school heeft nagelaten om tijdig de leerplichtambtenaar en onderwijsinspectie in te schakelen. Ten slotte stellen klagers dat de school de privacy van *A* en klaagster heeft geschonden door de situatie van *A* in aanwezigheid van andere ouders te bespreken en door aan andere scholen informatie te verschaffen alvorens *A* was ingeschreven op die scholen.

III. Standpunt van school en het bevoegd gezag

De school heeft aangegeven dat vanaf het begin van de aanmelding van *A* op school de sociaal emotionele ontwikkeling van *A* hen zorgen baart. De school heeft hierover diverse keren met de ouders gesproken en aan hen geadviseerd om onderzoek naar het gedrag van *A* te laten doen door een deskundige.

Op een meerdaagse schoolreis heeft *A* uit woede en onmacht over een situatie gedreigd om zichzelf de keel door te snijden. De school stelt dat zij dit incident heeft opgevat als een dringende vraag van *A* om hulp. De woede van *A* vormde een risico voor zowel de veiligheid van *A* als voor de veiligheid van de andere leerlingen. Vanwege dit risico is *A* 's avonds naar huis gebracht. In een later stadium (op 11 juni 2010) heeft de school naar aanleiding van het incident, na overleg met het bevoegd gezag, besloten tot schorsing van *A* om onderzoek en adequate hulpverlening te organiseren, als ook om rust en een gevoel van veiligheid in de klas van *A* te creëren. De school erkent dat zij hier afwijkend heeft gehandeld van hetgeen in de schoolgids staat. Naar aanleiding van de schorsing heeft de school telefonisch contact gehad met klaagster. De school heeft aangegeven dat zij de officiële procedure niet heeft gevolgd omdat zij vreesde dat klaagster niet zou meewerken. Uiteindelijk is de schorsing niet geëffectueerd, omdat hulp geregeld werd via de KPC groep onderwijscalamiteiten.

De school stelt verder dat zij met diverse instanties (zoals het Bureau Jeugdzorg Amsterdam en de Bascule) contact gehad heeft voor acute hulp en dat zij getracht heeft voldoende zorg aan *A* te bieden. Zij heeft ondersteuning gevraagd bij de KPC groep onderwijscalamiteiten. Helaas hebben klagers deze hulp afgewezen, zodat de school zich genoodzaakt voelde om op 21 juni 2010 een zorgmelding bij het AMK te doen.

De school wil *A* graag hulp bieden. Om een handelingsplan op te stellen is echter onderzoek nodig. De school heeft aangegeven dat zij zonder onderzoek niet weet wat ze voor *A* kan doen.

Uiteindelijk heeft de school de procedure tot verwijdering ingezet. Dit was ingegeven door het incident op het schoolkamp en door het feit dat klaagster zelf ook al aangaf dat ze *A* van school zou halen. De school en klaagster verkeerden in een patstelling. De school kan de veiligheid niet garanderen als zij niet weet hoe gevaarlijk *A* voor zichzelf

en de omgeving is. De school stelt dat zij met klagers niet tot overeenstemming kon komen hoe onderzocht kan gaan worden welke zorg *A* nodig heeft.

De school stelt dat zij naar een alternatief onderwijsaanbod voor *A* heeft gezocht. Voorts heeft de school na overleg met de leerplichtambtenaar een noodprocedure gestart bij VIA Amsterdam. Deze procedure is erop gericht om te voorkomen dat kinderen onnodig (lang) thuiszitten. Naar aanleiding van het advies van 4 oktober 2010 heeft klager aangegeven dat zij niet aan de aangeboden oplossing wil meewerken. Hierdoor is voor de school een onwerkbaar situatie ontstaan. Gelet hierop is ten slotte de verwijderingsprocedure op 22 november 2010 afgerond, aldus de school.

IV. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Commissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Commissie, ingesteld door de Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Met betrekking tot de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Voor de Commissie staat vast dat er voldoende aanwijzingen zijn voor ernstige sociaal emotionele problematiek bij klagers zoon *A*. Verder is gebleken dat tijdens het schoolkamp een crisissituatie is ontstaan door het gedrag van *A* waardoor de veiligheid van *A*, alsmede van de andere leerlingen en docenten in het geding is gekomen. De Commissie overweegt dat de school dan ook in redelijkheid heeft kunnen menen dat nader onderzoek naar de problematiek van *A* nodig was, teneinde volgende crisissituaties te voorkomen en voor *A* passende hulp te kunnen bieden. Tevens acht de Commissie het niet onbegrijpelijk dat de school, gegeven de onrust die het incident rond *A* tijdens de schoolreis teweeg had gebracht, de ouders van betrokken leerlingen heeft geïnformeerd.

De Commissie is van oordeel dat de school de situatie van *A* voldoende serieus heeft genomen. De school heeft, zoals uit de stukken blijkt, vele gesprekken met klager gevoerd. De school heeft onder meer ondersteuning gevraagd aan de KPC Groep onderwijscalamiteiten. Verder heeft de school met diverse instanties, zoals het Bureau Jeugdzorg Amsterdam en de Bascule, contact gehad om acute hulp voor *A* te organiseren. Na overleg met de leerplichtambtenaar is bij VIA een noodprocedure

gestart. VIA heeft in haar advies van 4 oktober 2010 onderwijs en dagobservatie door de Bascule geadviseerd voor een periode van 8 weken. Ter zitting is gebleken dat er momenteel een plaats beschikbaar is voor *A*. Gelet hierop kan de Commissie klagers niet volgen in hun standpunt dat de school onvoldoende zorg heeft besteed aan het vinden van een vervolgtraject voor *A*. De Commissie is van oordeel dat de school met inachtneming van de eigen verantwoordelijkheid maximaal rekening heeft gehouden met de specifieke belangen van *A* en zorgvuldig heeft gehandeld. De Commissie merkt daarbij op dat de school ook de veiligheid van andere leerlingen moest garanderen.

Ter zitting is naar voren gekomen dat klaagster niet wil meewerken aan het door VIA in haar advies van 4 oktober 2010 voorgestelde onderwijs en onderzoek. Daarnaast is gebleken dat de vertrouwensband tussen de school en klaagster is geschonden. Hierdoor is een impasse en een onwerkbaar situatie voor de school ontstaan. De Commissie is van oordeel dat de school dan ook in redelijkheid tot verwijdering van *A* heeft kunnen besluiten.

De Commissie constateert verder nog dat *A* feitelijk niet geschorst is geweest. Uiteindelijk heeft de school *A* toch weer tot het onderwijs toegelaten. Het feit dat klagers uiteindelijk zelf hebben besloten om *A* niet meer naar school te laten gaan doet hier niets aan af.

In hetgeen overigens nog door klagers is aangevoerd zijn evenmin aanknopingspunten gevonden voor gegronde verklaring van de klacht. De onderhavige klacht wordt daarom ongegrond verklaard.

De Commissie merkt ten slotte nog op, dat het klagers, als ouders, vrij staat om de vorm van begeleiding/opleiding voor hun zoon te kiezen die zij het meest passend achten. In het belang van *A* geeft de Commissie klagers echter in overweging het advies van VIA op te volgen.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

VI. Advies aan bevoegd gezag

Gelet op het voorgaande ziet de Commissie geen aanleiding om advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op 23 november 2010 door de heer mr. H.C. Naves, voorzitter, alsmede de heer drs. K.B. Visser en mevrouw drs. R. ter Veen-Zielhuis als leden, in tegenwoordigheid van mevrouw mr. B. Jongedijk-Eijsink als secretaris.

Klachtnummer 2010/080

Advies aan:

Het bestuur van de Vereniging de ***school te ***, hierna te noemen: het bevoegd gezag,
inzake de klacht van mevrouw C., moeder van *A* en *B* , wonende te R., hierna te noemen: klaagster,

I. Het verloop van de procedure

Bij brief van 23 mei 2010 heeft klaagster een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen ***I te *** (hierna te noemen: de school) en in het bijzonder tegen mevrouw W., intern begeleider (hierna te noemen: aangeklaagde).

Bij brief van 24 september 2010 heeft de heer H. , directeur, namens de school gereageerd op de klachtbrief.

Op 23 november 2010 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar klaagster in persoon is verschenen. Namens de school zijn de heer H., voornoemd, en aangeklaagde verschenen. Namens het bevoegd gezag is mevrouw M., lid, verschenen. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

II. Standpunt van klaagster

Uit hetgeen schriftelijk en ter zitting door klaagster naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de volgende klachtonderdelen af.

Klaagster geeft aan dat er grote problemen met de echtscheiding tussen haar en haar ex-echtgenoot zijn en dat zij zorgen heeft over de kinderen. Op woensdagavond 2 juni 2010 heeft klaagster haar twee kinderen met de auto naar hun vader gebracht. De school heeft hiervan vernomen en heeft de situatie als onveilig voor de kinderen aangemerkt. De directeur heeft dit onder meer van aangeklaagde vernomen.

1. Allereerst stelt klaagster zich op het standpunt dat aangeklaagde zich niet met de kwestie had moeten bemoeien. In dit verband stelt klaagster dat aangeklaagde de schoonzus van haar ex-echtgenoot is en dat zij een zeer verstoorde relatie met haar heeft. Aangeklaagde heeft zich ten onrechte in de zaak gemengd en is bij diverse instanties advies gaan vragen. Klaagster stelt dat aangeklaagde een grote antipathie tegen haar heeft en haar ex-echtgenoot enorm steunt. Klaagster meent dat aangeklaagde een "gekleurd" verhaal bij de instanties heeft neergelegd. Klaagster stelt dat aangeklaagde zich op geen enkele wijze had moeten mengen in deze zaak.

2. Ten tweede stelt klaagster dat de school beide ouders gelijktijdig had moeten informeren over een voorgenomen AMK melding. Op vrijdag 11 juni 2010 ontvangt klaagster van haar advocaat een kopie van een fax. In deze fax heeft de advocaat van de ex-echtgenoot op dinsdag 8 juni 2010 aan de advocaat van klaagster gemeld dat de school op die dag een zorgmelding heeft gedaan. Het bevreemdt klaagster dat haar man al op dinsdagmiddag op de hoogte was van de zorgmelding en dat zij het pas vrijdag van

haar eigen advocaat vernam. Klaagster stelt dat de school ten onrechte geen contact met haar heeft opgenomen over een AMK melding op dinsdag 8 juni 2010, terwijl haar echtgenoot wel was geïnformeerd. Dit heeft klaagster zeer verbaasd, zeker nu zij al vanaf maart 2010 aan de school heeft aangegeven dat het niet goed gaat en haar kinderen zorg nodig hebben.

III. Standpunt van school en het bevoegd gezag

1. De school stelt zich op het standpunt dat door een van de leerkrachten van *A* en *B* aan de twee internbegeleiders, onder wie aangeklaagde, melding was gedaan van een onveilige situatie. Deze onveilige situatie was veroorzaakt door de gebeurtenis van woensdagavond 2 juni 2010, aldus de school. Daarop heeft de directeur gehandeld. Door de gebeurtenis van woensdagavond 2 juni 2010 was er een onduidelijke situatie ontstaan over wie de kinderen van school zou halen. Om duidelijkheid over de situatie te krijgen heeft aangeklaagde op 3 juni 2010 de vader van de kinderen opgebeld. In dat telefoongesprek heeft aangeklaagde aan vader gemeld dat er volgens de school sprake was van een onveilige situatie en dat de school mogelijk een melding zou doen bij de bevoegde instantie. Verder heeft aangeklaagde in dat gesprek geïnformeerd naar wie de kinderen kwam halen. Klaagster is toen niet gebeld. In het verdere verloop van de procedure heeft aangeklaagde geen rol meer gespeeld. Aangeklaagde heeft alleen informatie ingewonnen, aldus de school.

2. De school heeft aangegeven dat zij de vader op 8 juni en klaagster op 10 juni 2010 heeft geïnformeerd over het feit dat de school een melding bij het AMK zou doen. De melding is uiteindelijk niet aangenomen. De school stelt verbaasd te zijn over het feit dat klaagster via haar advocaat had vernomen dat de school op dinsdag 8 juni 2010 een melding had gedaan bij het AMK.

IV. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Commissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Commissie, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Met betrekking tot de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Het eerste onderdeel van de klacht ziet op de betrokkenheid van aangeklaagde.

De Commissie constateert dat aangeklaagde de schoonzus van de ex-echtgenoot van klaagster is. Voorts is gesteld dat de verstandhouding tussen aangeklaagde en klaagster is verstoord. Gelet op de familiale relatie en de kennelijk verstoorde verstandhouding is de Commissie van oordeel, dat hoewel aangeklaagde waarschijnlijk de beste intenties had, haar professionaliteit met zich meebracht dat zij zich in een dergelijke situatie diende te onthouden van betrokkenheid bij deze kwestie.

Gelet op het voorgaande is de Commissie van oordeel dat dit onderdeel van de klacht gegrond dient te worden verklaard.

Het tweede deel van de klacht ziet op de ongelijktijdige berichtgeving door de school aan beide ouders.

De Commissie heeft uit de stukken en het verhandelde tijdens de hoorzitting opgemaakt dat klaagster en haar ex-echtgenoot gedeeld gezag hebben over de kinderen. Klaagster is de verzorgende ouder. Het gegeven dat beide ouders gezamenlijk gezag voeren brengt met zich dat de school gelijktijdig informatie aan beide ouders dient te verstrekken.

Gebleken is dat de directeur van de school op dinsdag 8 juni 2010 contact met de ex-echtgenoot heeft opgenomen om hem te informeren dat de school een melding zou gaan doen bij het AMK. Verder is gebleken dat de advocaat van klaagster diezelfde dag van de advocaat van de ex-echtgenoot heeft vernomen dat de school een zorgmelding had gedaan bij Bureau Jeugdzorg. De Commissie heeft geconstateerd dat de directeur van de school eerst op donderdag 10 juni 2010 naar klaagster heeft gebeld om haar te vertellen dat hij een zorgmelding zou gaan doen bij het AMK naar aanleiding van diverse gesprekken met de kinderen. Gelet op het belang van de informatie omtrent de voorgenomen melding door de school bij het AMK en het belang van gelijke behandeling van gescheiden ouders, diende de school beide ouders gelijktijdig op de hoogte te stellen. De Commissie kan zich het ongenoegen van klaagster voorstellen, nu zij van een ander en niet van de school zelf moest vernemen dat er een AMK melding zou worden gedaan.

Met inachtneming van het voorgaande is de Commissie van oordeel dat de school tekort is geschoten in haar informatievoorziening ten aanzien van klaagster. De Commissie is daarom van oordeel dat dit onderdeel van de klacht eveneens gegrond verklaard moet worden.

Ten slotte merkt de Commissie op, dat het haar heeft verontrust dat noch aangeklaagde, noch de school en het bevoegd gezag in staat waren om tijdens de hoorzitting, desgevraagd, op hun gedragingen in deze kwestie kritisch te reflecteren.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie verklaart de klacht gegrond.

VI. Advies aan bevoegd gezag

Gelet op het voorgaande ziet de Commissie geen aanleiding om advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op 23 november 2010 door de heer mr. H.C. Naves, voorzitter, alsmede de heer drs. K.B. Visser en mevrouw drs. R. ter Veen-Zielhuis als leden, in tegenwoordigheid van mevrouw mr. B. Jongedijk-Eijsink als secretaris.

Klachtennummer 2010/082

Advies aan:

*** onderwijsgroep (hierna ook te noemen: bevoegd gezag)
inzake
de klacht van mevrouw M. (hierna ook te noemen: klaagster).

I Verloop van de klachtenprocedure.

Bij schrijven van 31 mei 2010, ontvangen op 28 juni 2010, heeft klaagster door tussenkomst van de vertrouwenspersoon van de school een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie. De klacht is gericht tegen *B*, conciërge op het ROC te ***, wegens seksuele intimidatie.

Bij schrijven van 10 augustus 2010 heeft *B* gereageerd.

Bij schrijven van 18 augustus 2010 heeft drs. E., directeur ROC *** gereageerd.

Op 24 augustus 2010 heeft de commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht. Klaagster is in persoon verschenen, bijgestaan door haar moeder en C. , vervangster van de vertrouwenspersoon. Aangeklaagde is niet verschenen. Namens het bevoegd gezag en de school is niemand verschenen.

II Standpunt klaagster.

Uit de klachtbrief en hetgeen klaagster op de hoorzitting naar voren heeft gebracht, leidt de commissie - kort weergegeven - de navolgende klacht af.

De conciërge, *B*, heeft klaagster seksueel geïntimideerd door ongewenste opmerkingen te plaatsen en haar ongewenst aan te raken. Het grensoverschrijdend gedrag heeft zich vaker herhaald, vaak op momenten dat klaagster een laptop moest halen. Klaagster voelt zich niet langer veilig op school en heeft aangegeven dat het gedrag van aangeklaagde een grens heeft overschreden.

III Standpunt aangeklaagde.

Aangeklaagde heeft - kort gezegd - weergegeven dat wat er is gebeurd hij de grootste fout van zijn leven vindt. Hij is het niet helemaal eens met hetgeen klaagster heeft geschreven. Hij heeft verwoord dat hij te open is geweest en dat dat de fout is die hij heeft gedaan. Dat heeft in bepaalde opzichten voor verwarrende gedachten gezorgd.

IV Standpunt bevoegd gezag.

Het standpunt van het bevoegd gezag en de school luidt - kort weergegeven - als volgt.

Nadat de melding van het grensoverschrijdend gedrag van *B* is ontvangen, heeft het bevoegd gezag bij wijze van ordemaatregel aangeklaagde geschorst. Vervolgens heeft het bevoegd gezag onderzoek gedaan naar de klachten, hetgeen heeft geleid tot enkele andere meldingen van grensoverschrijdend gedrag van aangeklaagde. Het bevoegd gezag heeft medegedeeld dat aangeklaagde na de vakantie kan reageren op de klacht. Indien aangeklaagde niet dan wel onvoldoende de genoemde klachten kan weerleggen, zal het bevoegd gezag een gepaste disciplinaire maatregel nemen.

V Overwegingen commissie.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a) de (on)gegrondheid van de klacht
- b) het nemen van maatregelen
- c) overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De commissie overweegt naar aanleiding van de klacht als volgt.

Hetgeen klaagster in relatie tot aangeklaagde *B* is overkomen, is in de voorhanden stukken uiteengezet. Voorts heeft klaagster hieromtrent verklaringen afgelegd op de hoorzitting. Aangeklaagde op zijn beurt heeft de details betwist maar in grote lijn datgene waarvan hij wordt beschuldigd niet weersproken.

Verder zijn er, zo heeft de directeur van de school de commissie laten weten, enkele andere meldingen van grensoverschrijdend gedrag door de heer *B* bij de school binnengekomen.

In dit kader overweegt de commissie vooraf, dat leerlingen aan de zorg van de school zijn toevertrouwd en dat daar een veilige omgeving moet zijn en worden bewerkstelligd. Naar het oordeel van de commissie zijn er voldoende overtuigende aanknopingspunten voorhanden dat aangeklaagde de grens van (professioneel)gedrag en hetgeen betamelijk is, heeft overschreden. De commissie is van oordeel dat de klacht gegrond is.

VI Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

De commissie verklaart de klacht gegrond.

Aldus gegeven op 24 augustus 2010 door mr. Joh. C. Westmaas, voorzitter, alsmede mw. mr. W. van Blitterswijk-Dansberg, dhr. Th. Huizer, als leden, in tegenwoordigheid van mr. F.J.H. Stevens als secretaris.

Klachtennummer 2010/083

Advies aan

het bestuur van de ***Stichting voor Voortgezet Onderwijs te *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),
inzake de klacht van de heer en mevrouw B., ouders van *A* (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Bij schrijven van 30 juni 2010 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de directie van het ***college te *** (verder te noemen: de school). De klacht heeft betrekking op het feit dat *A*, hoewel hij zijn VMBO-T diploma heeft gehaald op de school, niet is toegelaten in 4-HAVO.

De Commissie heeft de directie en het bevoegd gezag verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 9 juli 2010 heeft mevrouw A., rector van de school, gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 5 augustus 2010 heeft de heer mr. W.D. Berkhout, verbonden aan Ouders & Co, zich namens klagers gesteld en hun klacht nader geëxpliciteerd en aangevuld. Tevens heeft hij aanvullende stukken ingezonden.

Namens de school heeft zich op 15 september 2010 de heer mr. C.J. Verhaart, als advocaat verbonden aan de Besturenraad, gesteld en nader inhoudelijk gereageerd op de aanvullende brief en stukken van de heer Berkhout, voornoemd.

Op 29 september 2010 heeft vervolgens in Utrecht een hoorzitting plaatsgevonden ten overstaan van de Commissie. Klagers zijn in persoon verschenen, bijgestaan door de heer Berkhout. Tevens is *A* verschenen. Verder zijn verschenen mevrouw A., voornoemd, bijgestaan door de heer Verhaart, voornoemd.

Op 30 september 2010 heeft de Commissie haar dictum mondeling aan de raadslieden van partijen meegedeeld.

II. Standpunt van klagers.

De klacht van klagers is gericht tegen de directie van de school. Klagers stellen zich in de kern op het standpunt dat hun zoon *A* ten onrechte niet is toegelaten tot 4-HAVO. Klagers zijn van mening dat de beslissing van de school om *A* niet toe te laten tot 4-HAVO onvoldoende zorgvuldig is voorbereid en onvoldoende is gemotiveerd.

Verder zijn klagers van mening dat zij door de school niet tijdig genoeg op de hoogte zijn gesteld van het feit dat de cijfers van *A* gedurende de eerste twee doorslaggevende cijferperiodes onder de gestelde toelatingsnorm zaten. Hierdoor zijn zij niet in staat

geweest *A* tijdig op zijn schoolprestaties aan te spreken en hem aan te sporen beter zijn best te doen.

III. Standpunt van de school en het bevoegd gezag.

Van de zijde van de school is aangevoerd dat de beslissing om *A* niet toe te laten tot 4-HAVO zorgvuldig tot stand is gekomen en voldoende is gemotiveerd. *A* voldeed niet aan de toelatingscriteria, om reden waarvan de aannamescommissie hem niet toelaatbaar heeft geacht. Zijn cijfers voldeden niet aan de daaraan gestelde eisen en ook op grond van de adviezen van de individuele vakdocenten kwam hij niet voor toelating in 4-HAVO in aanmerking. Klagers hebben van deze afwijzing door de aannamescommissie schriftelijk bericht ontvangen. Klagers hebben vervolgens tegen deze beslissing beroep ingesteld bij het bevoegd gezag. Bij brief van 30 juni 2010, en nadat klagers tweemaal zijn gehoord, heeft de rector namens het bevoegd gezag meegedeeld geen reden te hebben het besluit van de aannamescommissie te herzien. Ook deze herzieningsbeslissing is nog met klagers mondeling besproken.

De school stelt zich op het standpunt dat het haar is toegestaan om naast de wettelijk voorgeschreven minimale vooropleidingseis aanvullende toelatingscriteria te stellen om zo vroegtijdige schooluitval te voorkomen. Deze toelatingscriteria zijn op verschillende momenten via verscheidene communicatiemiddelen kenbaar gemaakt. *A* voldeed niet aan deze aanvullende toelatingscriteria. De school is van mening dat *A*, gelet op zijn resultaten en mogelijkheden, op de HAVO een afbreukrisico loopt.

IV. Overwegingen van de Commissie.

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten is neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige (ex-)leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie voor het Christelijk Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad te Voorburg.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt als volgt.

De Commissie is van opvatting dat de klacht van klagers ongegrond dient te worden verklaard en overweegt hiertoe het navolgende.

De Commissie stelt vast dat tussen partijen niet (langer) in geschil is dat de school bevoegd is om (bovenwettelijke) toelatingsnormen te stellen. Namens klager heeft de heer Berkhout zich weliswaar in eerste instantie op het standpunt gesteld dat artikel 10, tweede lid, onder c, en artikel 23a van de Wet op het voortgezet onderwijs zich verzetten tegen het stellen van bovenwettelijke toelatingsnormen, maar hier ter zitting nadrukkelijk op bevraagd zijnd, heeft hij aangegeven 'dat de school in zijn algemeenheid niet het recht ontzegd kan worden om toelatingsnormen te stellen en op grond hiervan leerlingen niet te bevorderen, op voorwaarde dat deze normen goed gecommuniceerd worden en een niet-toelating op grond van deze normen goed gemotiveerd wordt.

Nu tussen partijen niet (langer) in geschil is dat de school bevoegd is om toelatingsnormen te stellen, ziet de Commissie zich gesteld voor de vraag of deze normen genoegzaam bekend zijn gemaakt. Deze vraag beantwoordt de Commissie bevestigend. De Commissie is van oordeel dat op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting genoegzaam is komen vast te staan dat de toelatingsnormen in de schoolgids op hoofdlijnen staan vermeld. Bovendien heeft er aan het begin van het schooljaar een kennismakingsavond met de mentor plaatsgevonden, waarin vooruit is geblikt op het komende schooljaar. Ter zitting is door de rector aangegeven dat tijdens deze kennismakingsavond is meegedeeld dat de cijfers over de eerste twee perioden, en derhalve tot maart, doorslaggevend zijn voor de vraag of een leerling toelaatbaar wordt geacht tot 4-HAVO. Ook tijdens een algemene informatieavond aan het begin van het schooljaar is zulks kenbaar gemaakt. Verder heeft de school in september een nieuwsbrief uitgegeven, waarin de toelatingscriteria zijn opgenomen en bovendien is aangegeven dat uitsluitend de cijfers over de eerste twee perioden door de aannamescommissie worden meegenomen. Deze nieuwsbrief is aan de leerlingen meegegeven en bovendien op de website geplaatst. Klagers konden hiervan op de hoogte zijn, nu in de schoolgids is opgenomen dat er vier keer per jaar een nieuwsbrief verschijnt. Ook later in het jaar is er nog een nieuwsbrief uitgegeven waarin melding is gemaakt van de toelatingscriteria. Ook deze nieuwsbrief is weer op de website geplaatst. Tot slot is de decaan in januari, in de periode waarin de keuze voor toelating tot 4-HAVO moet worden gemaakt, alle klassen langs geweest om nog eens uit te leggen aan welke voorwaarden moet zijn voldaan om vanuit 4-VMBO toegelaten te kunnen worden tot 4-HAVO.

De Commissie is van oordeel dat onder deze omstandigheden niet staande kan worden gehouden dat de toelatingsnormen, meer in het bijzonder het gegeven dat de cijfers over de eerste twee perioden bepalend zijn, door de school niet genoegzaam bekend zijn gemaakt. Klagers konden van deze normen op de hoogte zijn. Het feit dat zij de website niet, dan wel niet regelmatig, raadplegen, komt geheel en al voor hun risico en kan niet op de school worden afgewenteld. Van klagers mag worden verwacht dat zij zich inspannen om informatie die voor hen, zoals zij stellen, van fundamenteel belang is, kennis te nemen. Daar waar zij dit hebben nagelaten en de school via verschillende kanalen en op verschillende momenten kenbaar heeft gemaakt welke de toelatingsnormen zijn, geeft het naar het oordeel van de Commissie geen pas dat klagers zich op het standpunt stellen dat het de plicht van de school is om hen te informeren op het moment dat duidelijk was dat *A* onder de geldende toelatingsnormen presteerde.

De Commissie ziet zich vervolgens voor de vraag gesteld of de school in redelijkheid tot de bestreden beslissing om *A* niet toe te laten tot 4-HAVO heeft kunnen komen. Ook deze vraag wordt door de Commissie bevestigend beantwoord. De Commissie stelt vast

dat de school uit hoofde van haar professionaliteit tot een zorgvuldige en weloverwogen beslissing is gekomen, waarbij niet alleen maar de cijfers (in de heroverwegingsfase zijn zelfs de cijfers over de derde periode meegenomen) en de inzet bepalend zijn geweest, maar tevens acht is geslagen op het belang van het kind. Dat klagers het juist in het belang van *A* achten om wel te worden toegelaten, doet aan de juistheid van de beslissing van de school niets af. Deze heeft zij immers genomen vanuit haar rol van professional. De Commissie is van oordeel dat de school haar beslissing niet onvoldoende zorgvuldig heeft voorbereid en niet onvoldoende heeft gemotiveerd.

De Commissie is dan ook van oordeel dat de klacht van klagers zoals zij deze onder II. heeft geformuleerd op alle onderdelen ongegrond dient te worden verklaard.

Ten overvloede wenst de Commissie nog op te merken dat de school, ook na de heroverwogen beslissing om hem niet toe te laten tot 4-HAVO, *A* in alle opzichten is tegemoet gekomen, door de bereidheid uit te spreken *A* nog een jaar in 4-VMBO te handhaven, zijn kennis en uitgangspositie te versterken en te verbreden en hem vervolgens alsnog toe te laten tot 4-HAVO. De Commissie acht dit voorstel, gegeven het feit dat de school om haar moverende redenen geen voorwaardelijke toelating tot 4-HAVO kent, alleszins redelijk. Dat klagers op dit voorstel om hen moverende redenen niet zijn ingegaan, kan hier niets aan afdoen.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

VI. Advies aan het bevoegd gezag

Hoewel de Commissie niet tot het oordeel kan komen dat de (herziene) beslissing om *A* niet toe te laten tot 4-HAVO onvoldoende zou zijn gemotiveerd, geeft zij het bevoegd gezag in overweging om de school te adviseren de beraadslagingen in de aannamescommissie schriftelijk te verslaan. Hierdoor kan in een situatie als de onderhavige aan de ouders direct inzicht worden gegeven in de beweegredenen van de aannamescommissie om een leerling niet toe te laten tot 4-HAVO. De Commissie is van oordeel dat dit de transparantie ten goede zou komen.

Aldus gegeven op 29 september 2010 door mr. M. Iedema, als voorzitter, alsmede door drs. L. van Noort en drs. K.B. Visser, als leden, in tegenwoordigheid van mr. A. de Visser als secretaris.

Klachtennummer 2010/084

Advies aan

het bestuur van de Stichting *** te *** (hierna: het bevoegd gezag),
inzake
de klacht van mevrouw A. wonende te *** (hierna: klaagster).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 28 juni 2010, ontvangen op 30 juni 2010, heeft klaagster een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (hierna: de Commissie).

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de ***school (hierna: de school) verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 20 september 2010, ontvangen op 21 september 2010, heeft het bevoegd gezag een reactie gegeven op de klacht.

Op 4 november 2010 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam. Klaagster is verschenen alsmede haar oudste zoon P. en schoonzus mevrouw J. . Namens het bevoegd gezag is de heer W. Brussee verschenen. De heer I. is verschenen namens de school.

II Standpunt van klaagster

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de navolgende klacht af.

Klaagster heeft een klacht ingediend omtrent de procedure die gevolgd is rond de verwijzing van haar zoon *A* naar een zmk school.

Volgens klaagster is de school niet zorgvuldig geweest in deze procedure. Zo werden er aan haar brieven ter ondertekening aangeboden zonder dat het onderliggende rapport met haar werd doorgenomen en voelde zij zich gedwongen om deze stukken te ondertekenen.

Ook voelde klaagster (en *A*) zich respectloos behandeld. Zo waren er meer kinderen in de klas van *A* met moeilijk gedrag. De leerkracht was echter negatief gefocust op *A* zodat hij voor alles werd bestraft. Er gold een speciaal regime voor *A*. Hij mocht aan allerlei activiteiten alleen deelnemen als zijn moeder ook op school kwam. De communicatie hierover gaf nogal eens problemen.

III Standpunt van het bevoegd gezag

Volgens het bevoegd gezag waren er al problemen met *A* vanaf groep 1. In het begin van groep 4 werd het de school duidelijk dat zij het gedrag van *A* onvoldoende konden

corrigeren. De school werd handelingsverlegen. De school heeft zich toen op een overstap naar het speciaal onderwijs (zmok school) gericht. Volgens het bevoegd gezag zijn er, naast de normale contacten tussen ouder en leerkracht, ongeveer 20 gesprekken gevoerd tussen school en ouders. Soms in aanwezigheid van een extern deskundige.

Door het bevoegd gezag wordt bestreden dat klaagster stukken heeft ondertekend zonder

dat zij van de inhoud op de hoogte was. Zij heeft van ieder stuk een kopie gehad. Tijdens de verstrekking zijn deze documenten uitgelegd en zonodig nog toegelicht, op één keer na.

Volgens het bevoegd gezag werd *A* niet met een negatieve focus behandeld. De school heeft vanuit een positieve, oplossingsgerichte insteek er alles aan gedaan om zoveel mogelijk vanuit het welbevinden van *A* en zijn klasgenootjes te handelen. Het bevoegd gezag betreurt het dat klaagster (en *A*) zich onheus bejegend voelen.

IV Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- (on)gegrondheid van de klacht;
- het nemen van maatregelen;
- overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op 3 september 2010 hebben het bevoegd gezag en de school getracht de klacht af te handelen op schoolniveau. Dit gesprek heeft niet geleid tot het gewenste effect. De Commissie zal derhalve overgaan tot de beoordeling van de onderhavige klacht. De Commissie overweegt in dit kader als volgt.

De Commissie heeft geconstateerd dat het bevoegd gezag behalve het verweerschrift en het gespreksverslag van 3 september 2010 geen stukken heeft overlegd. De heer Brussee heeft

tijdens de hoorzitting opgemerkt dat hij geen stukken heeft aangetroffen die verzonden konden worden aan de Commissie. De Commissie merkt in dit kader op dat bijvoorbeeld de aantekeningen over het verloop van de gesprekken tussen ouders en de school relevant hadden kunnen zijn voor de beoordeling van de gevolgde zmok procedure in onderhavige klacht. De Commissie verzoekt het bevoegd gezag en de school om in het vervolg de relevante stukken uit het schooldossier, waar nodig geanonimiseerd, te overleggen.

Tijdens de hoorzitting heeft mevrouw J. namens klaagster aangevoerd dat de zmk plaatsing nu niet meer ter discussie staat. Het gaat volgens haar om het feit dat klaagster en haar familie zich vernederd en gekrenkt voelen. Zowel tijdens de hoorzitting als in het gesprek op 3 september 2010 heeft mevrouw J. aangegeven dat de heer I. volgens haar te veel moeilijke woorden gebruikt. Zijn weinig directe manier van communiceren heeft er toe geleid dat niet altijd duidelijk werd wat de school wilde. Ook heeft hij met zijn opmerking dat hij een hele stapel dossiers van *A* heeft de familie gekrenkt.

Nu de zmk plaatsing niet meer ter discussie staat, kan de Commissie zich beperken tot de beoordeling van de volgende punten.

-Klaagster voelde zich door de school gedwongen om stukken inzake de verwijzing te ondertekenen.

Volgens het bevoegd gezag en de school heeft klaagster altijd een kopie ontvangen van stukken en zijn deze op één keer na altijd uitgelegd of toegelicht. Klaagster heeft dit verweer niet tegengesproken. De Commissie heeft geen verdere aanwijzingen dat klaagster gedwongen is geweest om stukken te ondertekenen.

-Klaagster en haar familie voelen zich vernederd en gekrenkt. De Commissie twijfelt niet aan het feit dat klaagster en haar familie de situatie als zodanig hebben ervaren. Anderzijds is de Commissie ervan overtuigd dat het niet de intentie is geweest van de school – in het bijzonder de heer I. - of het bevoegd gezag om klaagster en haar familie op de hiervoor genoemde wijze te bejegenen.

Tijdens de hoorzitting is naar voren gekomen dat beide partijen elkaar op verschillende niveaus niet hebben bereikt.

Aan de zijde van klaagster komt naar voren dat de heer I. niet helder is geweest. Het gaat om de wijze waarop hij heeft gecommuniceerd. Ook had hij een handreiking moeten doen.

De heer I. heeft tijdens de hoorzitting aangegeven dat hij niet echt een verklaring heeft voor het feit dat het contact met de ouders van *A* zo moeilijk is verlopen. Het kan volgens hem te maken hebben met een cultuurverschil. Het is hem in ieder geval niet gelukt om duidelijk te maken hoeveel problemen het gedrag van *A* veroorzaakte en dat hij echt niet meer te handhaven was op deze school. Tijdens het gesprek van 3 september 2010 heeft hij getracht om een handreiking te doen.

De Commissie is van oordeel dat de school gedurende 4 jaren er alles aan heeft gedaan om *A* goed op te vangen. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting kan worden opgemaakt dat de school in de veronderstelling heeft verkeerd dat zij helder zijn geweest in hun communicatie door het voeren van gesprekken met de ouders en het overleggen van stukken met toelichting. Het verhaal van klaagster spreekt dit tegen. De directeur is er, ondanks de vele gesprekken niet in geslaagd de familie van *A* te overtuigen van de ernst van de situatie. Zo is er ook geen situatie ontstaan van waaruit in een gezamenlijke verantwoordelijkheid van ouders en school aan een oplossing kon worden gewerkt. De Commissie merkt op dat de lange periode waarin de school heeft geprobeerd het gedrag van *A* te verbeteren wellicht de indruk heeft gewekt dat het allemaal wel meeviel. De Commissie overweegt dat de school er verstandig aan zou doen om in het vervolg bij

interculturele verhoudingen goed te letten op duidelijke mededelingen en kort en helder taalgebruik.

Klaagster denkt dat er sprake is van discriminatie nu haar zoon wel werd bestraft en Nederlandse kinderen niet. De heer I. heeft tijdens de hoorzitting nog een keer benadrukt dat hij ernaar streeft om kinderen van buitenlandse afkomst op school te krijgen, omdat hij dat een goede ontwikkeling vindt. Hij ontkent dat er een verschil in benadering is, laat staan dat er sprake zou zijn van een negatieve houding ten opzichte van leerlingen met een buitenlandse afkomst.

De Commissie is van oordeel dat er geen feiten of omstandigheden door klaagster zijn gesteld die duiden op discriminatie. Dit is ook een zware beschuldiging, die door de heer I. als krenkend kan worden ervaren.

De Commissie merkt op dat nu is gebleken dat *A* een indicatie voor een zmk school heeft gekregen, er sprake moet zijn van ernstig en veelvuldig grensoverschrijdend gedrag. Het is dan ook aannemelijk dat *A* door zijn gedragsproblemen vaker aangesproken en gecorrigeerd moest worden dan andere kinderen.

Met betrekking tot het speciale regime voor *A*, waardoor klaagster verplicht aanwezig was bij alle activiteiten buiten school, merkt de Commissie op dat de school heeft toegegeven dat dit niet altijd vlekkeloos is verlopen en hiervoor excuses heeft gemaakt.

V. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

VI. Advies

De Commissie adviseert het bevoegd gezag om aandacht te besteden aan de communicatie bij interculturele verhoudingen en de problemen die daarbij kunnen ontstaan.

Aldus gegeven op 4 november 2010 door mr. E.I. Batelaan-Boomsma, voorzitter, alsmede mr. W. van Blitterswijk-Dansberg en drs. K.B. Visser als leden, in aanwezigheid van mr. A.A. Jopse als secretaris.

Klachtennummer 2010/095

Advies aan

het bestuur van de Stichting voor Christelijk Voortgezet Onderwijs *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),
inzake de klacht van de heer F., vader van *A* (verder te noemen: klager).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Bij e-mailbericht van 12 juli 2010, ontvangen op 12 juli 2010, heeft klager een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de directie van het *** College te H. (verder te noemen: de school). De klacht heeft betrekking op het feit dat zijn dochter *A* niet is bevorderd van 2 HAVO naar 3 HAVO.

Bij brief van 15 juli 2010 heeft de heer J. , rector van de school, desgevraagd gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 25 augustus 2010 heeft vervolgens in Utrecht een hoorzitting plaatsgevonden ten overstaan van de Commissie. Klager was in persoon verschenen. Tevens waren verschenen de heer J. , voornoemd, en mevrouw C. , afdelingsleider.

Op 26 augustus 2010 heeft de Commissie partijen mondeling op de hoogte gesteld van haar oordeel en advies.

II. Standpunt van klager.

De klacht van klager is gericht tegen de directie van de school. Klager stelt zich op het standpunt dat zijn dochter *A* ten onrechte niet is bevorderd van 2 HAVO naar 3 HAVO. Klager is van opvatting dat zijn dochter in de repetitieweek ziek was, waardoor zij niet goed heeft kunnen leren, en zij een 1,8 voor haar repetitie aardrijkskunde heeft gehaald. Hierdoor stond zij voor aardrijkskunde 4,4 gemiddeld en kwam zij 0,1 punt tekort om bevorderd te worden naar 3 HAVO. Klager is van opvatting dat zijn dochter desgevraagd ten onrechte geen herkansing heeft gekregen.

III. Standpunt van de school en het bevoegd gezag.

De school en het bevoegd gezag stellen zich op het standpunt dat de beslissing om *A* niet te bevorderen naar 3 HAVO op goede gronden is genomen en met inachtneming van de geldende procedures.

Klager heeft eerst nadat hij geconfronteerd werd met de cijfers van zijn dochter en de beslissing haar op grond hiervan niet te bevorderen naar 3 HAVO, aangegeven dat zij in de repetitieweek ziek was, terwijl alle ouders op 27 mei 2010 een brief hebben ontvangen met daarin opgenomen onder meer de spelregels van de repetitieweek. In deze brief is aangegeven welke procedure moet worden gevolgd bij ziekte en voorts dat alleen een leerling die zich aan deze procedure houdt, repetities mag inhalen.

Verder heeft de school aangegeven dat de schoolprestaties van *A* over het hele jaar bezien te weinig basis bieden voor het op een goede wijze doorlopen van 3 HAVO. Aangezien de docenten betwijfelen of *A* over voldoende capaciteiten beschikt om de HAVO met succes af te ronden, heeft de school aangeboden *A* te bevorderen van 2 HAVO naar 3 MAVO/VMBO, maar klager heeft dit aanbod afgewezen.

IV. Overwegingen van de Commissie.

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten is neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige (ex-)leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie voor het Christelijk Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad te Voorburg.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt als volgt.

De Commissie is van oordeel dat de klacht van klager ongegrond dient te worden verklaard en overweegt hiertoe het navolgende.

De Commissie concludeert dat de beslissing van de school, om de dochter van klager niet te bevorderen van 2 HAVO naar 3 HAVO, op juiste gronden is genomen en met inachtneming van de daarvoor geldende regels.

Tussen partijen is niet in geschil dat *A* (als gevolg van het feit dat zij in de repetitieweek voor aardrijkskunde een 1,8 heeft gehaald) op grond van haar cijfers en de geldende overgangsnormen niet voor bevordering van 2 HAVO naar 3 HAVO in aanmerking kwam. Klager is evenwel van mening dat *A* in de repetitieweek ziek was en om die reden de mogelijkheid had moeten krijgen om de repetitie aardrijkskunde in te halen. De school stelt zich naar het oordeel van de Commissie in reactie hierop terecht op het standpunt dat klager eerder melding had kunnen en moeten doen van het feit dat *A* in de repetitieweek ziek was. Door eerst na kennisname van de beslissing van de overgangsvergadering om *A* niet te bevorderen van 2 HAVO naar 3 HAVO aan de bel te trekken, heeft klager niet gehandeld conform de bij ziekte in de repetitieweek geldende procedureregels, zoals opgenomen in de brief van 27 mei 2010 en was hij eenvoudigweg te laat. Evenmin heeft hij direct na afloop van de repetitieweek mededeling gedaan van het feit dat zijn dochter in de repetitieweek ziek was, zodat het voor de school niet mogelijk was *A* in de gelegenheid te stellen op 28 juni 2010, de vooraf vastgestelde datum om repetities te kunnen inhalen, de repetitie aardrijkskunde te herkansen.

Blijkens hetgeen hierover ter zitting namens de school is aangevoerd, heeft de overgangsvergadering in haar overweging om *A* niet te bevorderen tevens haar schoolprestaties over het gehele jaar betrokken. Op grond hiervan waren de docenten van opvatting dat *A* onvoldoende basis heeft om 3 HAVO aan te kunnen. De Commissie acht dit standpunt niet onredelijk. Door de beslissing om *A* niet te bevorderen mede hierop te baseren, heeft de school zorgvuldig en vanuit een professionele betrokkenheid bij *A* gehandeld.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

VI. Advies aan het bevoegd gezag

Gelet op het vorenstaande ziet de Commissie geen aanleiding aan het bevoegd gezag nader advies uit te brengen.

Aldus gegeven op 25 augustus 2010 door mr. H.C. Naves, voorzitter, alsmede door drs. K.M.P.A.M. Hàbryka en mr. M. Iedema, als leden, in tegenwoordigheid van mr. A. de Visser als secretaris.

Klachtnummer 2010/096

Advies aan:

Christelijke scholengemeenschap *** (hierna ook te noemen: bevoegd gezag),
inzake

De klacht van de heer en mevrouw M. (hierna ook te noemen: klagers).

I Verloop van de klachtenprocedure.

Bij schrijven van 5 juli 2010 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie, gericht tegen de beslissing om hun zoon *A* niet te bevorderen naar Havo 3.

Bij schrijven van 19 augustus 2010 heeft drs. D., sector directeur, gezag gereageerd.

Op 24 augustus 2010 heeft de commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht. Klagers zijn in persoon verschenen. Namens het bevoegd gezag is verschenen de heer P., voorzitter. Tevens is verschenen D., sector directeur.

II Standpunt klagers.

Uit de klachtbrief en hetgeen klagers op de hoorzitting naar voren hebben gebracht, leidt de commissie - kort weergegeven - de navolgende klacht af:

De school heeft *A* niet bevorderd naar Havo 3. Hij komt driehonderste punt tekort, nu de 5 voor Engels eigenlijk een 5,47 is. Klagers hebben verwezen naar het motivatieprobleem van *A*, dat heeft geresulteerd in sombere buien en neerslachtigheid. De school heeft dit het afgelopen jaar goed opgepakt. Ten onrechte is bij de beslissing om *A* niet te bevorderen het motivatieprobleem niet meegewogen. Dit terwijl de school aangeeft zich te kenmerken door de individuele benadering van de leerling. Klagers vrezen dat de beslissing, om *A* niet over te laten gaan, zijn motivatie niet ten goede komt en dat het consequentie zal hebben voor zijn stemming en gedrag.

III Standpunt bevoegd gezag.

Het standpunt van het bevoegd gezag en de school luidt - kort weergegeven - als volgt.

A voldoet niet aan de overgangsnormen voor de overgang van Havo 2 naar Havo 3. Hoewel het cijfer voor het vak Engels in de laatste periode afgerond een 5,5 is, staat er toch een 5 op zijn eindlijst, omdat het gemiddelde 5,47 is. Hoewel hij volgens de norm niet over zou gaan, is hij toch tijdens de rapportvergadering besproken, mede gezien zijn cijfer Engels. De docent Engels heeft duidelijk aangegeven dat hij het cijfer niet naar een 6 wil liften, omdat *A* het niveau niet heeft behaald en ook een slechte werkhouding heeft laten zien. In het gesprek tussen de docenten blijkt dat *A*, volgens de docenten de basis mist om in Havo 3 goed verder te gaan. Dit blijkt ook uit de andere cijfers; er

zijn nog 5 cijfers gemiddeld beneden de 6.

Er is ook nog contact geweest met de mentor. Deze is het eens met de lijn. Tijdens het contact met de mentor zijn er geen nieuwe relevante omstandigheden, die niet in de vergadering zijn meegenomen, naar voren gekomen. Er wordt besloten om geen revisievergadering bijeen te roepen. De school blijft bij het standpunt.

Op de hoorzitting is met betrekking tot het motivatieprobleem aangegeven dat een bevordering naar Havo 3 mogelijk zou leiden tot een verergering van het motivatieprobleem, omdat hij naar verwachting weer slechte punten zou gaan halen hetgeen mogelijk leidt tot een neerwaartse spiraal.

IV Overwegingen commissie.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a) de (on)gegrondheid van de klacht
- b) het nemen van maatregelen
- c) overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De commissie overweegt naar aanleiding van de deelklachten als volgt.

De commissie stelt voorop dat aan de school een beoordelings- en beleidsvrijheid toekomt. De leerkracht en de school zijn de professionals, die de leerling van dichtbij meemaken en die de zorg dragen voor de beoordeling van de leerling. De commissie kan gezien het vorenstaande de beslissing om *A* niet te bevorderen naar Havo 3 dan ook slechts marginaal c.q. terughoudend toetsen. Daarbij beziet de commissie onder meer of de motivering de beslissing kan dragen en of er een zorgvuldige procedure heeft plaatsgevonden.

Tussen klagers en de school bestaat er geen verschil van mening over de omstandigheid dat *A* niet voldoet aan de overgangsnormen voor bevordering naar Havo 3. Dan rest de vraag of de school in redelijkheid heeft kunnen besluiten om *A* niet over te laten gaan, nu hij slechts driehonderste punt tekort komt en het afgelopen jaar bij *A* een ernstig motivatieprobleem naar voren is gekomen. De commissie is gebleken dat er niet alleen naar de cijfers van *A* is gekeken, maar dat de docenten hebben gezien of *A* voldoende basis in huis heeft om Havo 3 te doorlopen. De docenten hebben geoordeeld dat van een voldoende basis geen sprake is, mede gezien de wijze waarop hij zich op school manifesteert. De commissie is van oordeel dat de school zich in redelijkheid op dit standpunt heeft kunnen stellen. Het standpunt van klagers dat de school alleen naar de cijfers kijkt deelt de commissie, gezien het vorenstaande, niet. De omstandigheid dat de school van mening verschilt met klagers wat de beste weg is om dat motivatieprobleem aan te pakken, maakt niet dat geoordeeld moet worden dat de school niet in redelijkheid tot de onderhavige beslissing heeft kunnen komen.

Naar het oordeel van de commissie heeft de school een zorgvuldige procedure doorlopen, waarbij de onderhavige afweging is gemaakt. Hoewel daartoe - gezien zijn cijfers - strikt genomen geen aanleiding toe was, is *A* in de docentenvergadering besproken. Nadat klagers hun bezwaren tegen de beslissing om *A* niet te bevorderen kenbaar hebben gemaakt, heeft de school contact opgenomen met de mentor en de afweging gemaakt of een revisievergadering bijeengeroepen zou moeten worden. Naar het oordeel van de

commissie kan niet worden gezegd dat de school niet zorgvuldig heeft gehandeld. De school heeft blijk gegeven van het feit dat zij de ouders hebben gehoord. Immers na het gesprek heeft de school contact gezocht met de mentor, die wegens ziekte niet bij de docentenvergadering aanwezig kon zijn. De mentor heeft geen relevante nieuwe feiten en omstandigheden naar voren gebracht. De school heeft daarop besloten dat er geen aanleiding is om een revisievergadering bijeen te roepen. Naar het oordeel van de commissie getuigt deze handelwijze van een zorgvuldige procedure.

De commissie acht de klacht, gezien het vorenstaande, dan ook ongegrond.

V Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

De commissie verklaart de klacht ongegrond.

Aldus gegeven op 24 augustus 2010 door mr. Joh. C. Westmaas, voorzitter, alsmede mw. mr. W. van Blitterswijk-Dansberg, dhr. Th. Huizer, als leden, in tegenwoordigheid van mr. F.J.H. Stevens als secretaris.

Klachtnummer 2010/102

Advies aan:

Het bestuur van de Vereniging Protestants Christelijk Primair Onderwijs in de ***, hierna te noemen: het bevoegd gezag,
inzake de klacht van *A*, wonende te S., hierna te noemen: klager.

I. Het verloop van de procedure

Bij brief van 12 juli 2010 heeft klager een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de Protestants Christelijke Basisschool *** (hierna te noemen: school 1) en in het bijzonder tegen *C*, directeur, en *T*, algemeen directeur.

Bij brief van 1 november 2010 heeft mr. P. Dijkmans, werkzaam bij de Besturenraad, namens de school en het bevoegd gezag gereageerd op de klachtbrief.

Bij brief van 3 oktober 2010 heeft klager verzocht om apart gehoord te worden. De Commissie heeft dit verzoek niet gehonoreerd.

Op 19 januari 2011 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam, alwaar klager in persoon is verschenen, vergezeld door mevrouw W. en de heer E., ouders van leerlingen van school 1. Namens school 1 is mevrouw *C*, voornoemd, vergezeld door de heer *C* verschenen. Namens het bevoegd gezag zijn de heer *T*, voornoemd, en mevrouw P verschenen. Het bevoegd gezag en school 1 hebben zich laten vertegenwoordigen door de heer Dijkmans, voornoemd. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

II. Standpunt van klager

Uit hetgeen schriftelijk en ter zitting door klager naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de volgende klacht af.

Klager is van 1 augustus 2000 tot 1 augustus 2009 bij het bevoegd gezag in dienst en op school 1 werkzaam geweest. In december 2008 schreef klager tijdens een korte periode van afwezigheid een brief aan zijn leerlingen van groep 7. De school heeft hierop aan klager aangegeven dat bepaalde woorden uit de brief zouden kunnen leiden tot verdachtmakingen vanwege het te amicaal omgaan met leerlingen, het taalgebruik en het feit dat klager leerlingen bij hem thuis uitnodigde. Dit incident is op schoolniveau besproken en afgehandeld. Klager stelt dat school 1 ten onrechte zijn brief uit december 2008 als casus heeft ingebracht op een studiedag begin 2010 en de kwestie vervolgens aan de Vertrouwensinspecteur heeft voorgelegd. Klager meent dat de school door de melding aan de Vertrouwensinspecteur zijn privacy heeft geschonden. De Vertrouwensinspecteur heeft vervolgens rond april 2010 de melding doorgegeven aan de nieuwe werkgever van klager, school 2. Klager stelt dat hij hierdoor is beschadigd en gestigmatiseerd en dat hij schade heeft geleden.

III. Standpunt van school en het bevoegd gezag

School 1 stelt zich primair op het standpunt dat de klacht niet-ontvankelijk is omdat het hier gaat om een arbeidsgeschil tussen een werkgever en (ex)werknemer inzake een gestelde schending van de privacy. Dit valt niet onder de reikwijdte van artikel 14 Wet op het Primair Onderwijs en de klachtenregeling. De kwaliteit is in deze zaak niet in het geding, aldus school 1.

Voor zover het de inhoud van de klacht betreft stelt school 1 – kort gezegd – dat zij terecht melding heeft gemaakt van de brief van klager uit december 2008 bij de Vertrouwensinspecteur en dat zij zorgvuldig heeft gehandeld. Zij heeft geen actie ondernomen richting school 2. School 1 heeft niet de intentie gehad om klager schade te berokkenen.

IV. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Commissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Commissie, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Met betrekking tot de ontvankelijkheid van klager overweegt de Commissie als volgt. De Commissie kan de school niet volgen in het standpunt over de ontvankelijkheid. Nu zorg voor de onderwijskwaliteit de aanleiding is geweest voor het contact met de Vertrouwensinspecteur, kan moeilijk worden volgehouden dat dit aspect in de onderhavige zaak niet aan de orde zou zijn. De Commissie overweegt met betrekking tot de ontvankelijkheid echter ambtshalve het volgende. Gebleken is dat klager zowel ten tijde van de gebeurtenis, waarover geklaagd wordt, als ten tijde van het indienen van de klacht niet meer in dienst was als docent op school 1. Klager is dus een ex-medewerker/"oud-docent" van school 1.

Ingevolge artikel 1 onder c van de klachtenregeling wordt onder klager onder meer verstaan: (een lid van) het personeel. Onder aangeklaagde wordt ingevolge artikel

1 onder g van de klachtenregeling onder meer (een lid van) het personeel verstaan. De Commissie stelt vast dat een ex-personeelslid niet onder een van beide begrippen valt.

Verder is de Commissie van oordeel dat een ex-personeelslid ook niet valt onder het begrip waarmee een restgroep wordt aangegeven, namelijk "een persoon die anderszins deel uitmaakt van de schoolgemeenschap".

Voorts merkt de Commissie op dat de klachtenregeling bestemd is voor degenen die actuele relaties c.q. verbindingen hebben met de onderwijsinstelling. Voor docenten biedt de klachtenregeling voldoende ruimte om bejegeningklachten voor te leggen ten tijde van het dienstverband. Zij hebben op dat moment ook belang bij de klachtenprocedure omdat het voeren van juridische procedures te zeer verstorend zou zijn in de arbeidsverhouding. Zodra de arbeidsrelatie evenwel is verbroken zijn geschillen tussen ex-medewerkers en bevoegd gezag van een andere orde. De civiele rechter is daarvoor de aangewezen instantie. De Commissie is dan ook van oordeel dat zij niet de geëigende instantie is om de ingediende klacht te behandelen. Nu een andere voorziening in dit geval in principe aanwezig is, ziet de Commissie geen aanleiding om van dit oordeel af te wijken. De Commissie acht klager dan ook niet-ontvankelijk in zijn klacht.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie verklaart klager niet-ontvankelijk.

VI. Advies aan bevoegd gezag

Gelet op hetgeen ter zitting is besproken geeft de Commissie aan partijen in overweging om een gemeenschappelijk verzoek te richten aan de Vertrouwensinspecteur om schriftelijk de uitkomst van het door hem ingestelde onderzoek naar aanleiding van de melding vast te leggen.

Aldus gegeven op 19 januari 2011 door de mevrouw mr. E.I. Batelaan-Boomsma, voorzitter, alsmede de heer Th. Huizer en mevrouw mr. W. van Blitterswijk-Dansberg als leden, in tegenwoordigheid van mevrouw mr. B. Jongedijk-Eijsink als secretaris.

Klachtennummer 2010/104

Advies aan

het bestuur van Vereniging voor Christelijk Voortgezet Onderwijs te *** (hierna: het bevoegd gezag),
inzake
de klacht van de heer en mevrouw C. wonende te *** (hierna: klagers).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 13 juli 2010, ontvangen op 20 juli 2010, hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de Christelijke Scholengemeenschap Calvijn (hierna: de school) verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Het bevoegd gezag heeft een reactie gegeven op de klacht.

Op 6 december 2010 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam. Klagers zijn verschenen. Namens het bevoegd gezag zijn de heer E. en mevrouw V. verschenen. Het bevoegd gezag heeft zich laten bijstaan door mevrouw mr. L.. De heer D., de heer W. en de heer Z. zijn verschenen namens de school.

Op verzoek van de Commissie heeft de school, na afloop van de hoorzitting, schriftelijk nog aanvullende informatie verstrekt.

II Standpunt van klagers

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de navolgende klacht af.

Klagers hebben aangevoerd dat hun dochter *A* problemen heeft met begrijpend lezen. In dit kader is *A* in klas 1 aangemeld bij Accent voor een onderzoek naar dyslexie. Volgens klagers heeft de school geen duidelijke terugkoppeling gegeven omtrent deze test.

Klagers hebben al vanaf klas 1 verzocht om extra taalbegeleiding voor *A*. De school heeft aan dit verzoek geen gevolg gegeven, aldus klagers.

Volgens klagers zijn zij niet op tijd bij de procedure betrokken toen duidelijk werd dat er twijfel bestond omtrent de overgang van *A*. Klagers gingen er vanuit dat *A* over kon gaan naar Havo 4. Volgens het nieuwe schoolbeleid zou *A* echter niet over kunnen gaan. Klagers stellen dat zij nooit wat gehoord hebben over de verzwaarde overgangsnormen. Er is wel tijdens een informatieavond gesproken over de verzwaarde overgangsnormen. Pas in mei 2010 zijn de overgangsnormen van klas 3 Atheneum naar 4 Havo op de website bekend gemaakt. Deze overgangsnormen hadden volgens klagers eerder gepubliceerd moeten worden.

III Standpunt van het bevoegd gezag

De school heeft aangevoerd dat uit onderzoek naar voren is gekomen dat bij *A* geen sprake was van dyslexie. Volgens de school is aan *A* begeleiding aangeboden. Zo kreeg zij een extra uur Nederlands/leesvaardigheid aangeboden in het eerste tot en met het derde leerjaar. Ook is zij in het derde leerjaar in contact gebracht met een counselor. Deze heeft *A* praktische hulp aangeboden. De school merkt in dit kader nog op dat *A* les heeft gehad van Taalgericht Vak Onderwijs geschoolde docenten. Ondanks de extra begeleiding bleek het volgens de school voor *A* niet mogelijk het gewenste niveau te halen.

Volgens de school is de keuze Havo/Atheneum eerder aan de orde geweest. In het eerste jaar is de NIO afgenomen, waaruit bleek dat voor *A* een Havo-opleiding het meest passend was. In het tweede leerjaar is er op 23 april 2009 een brief gezonden, waarin de school aangaf dat 3 Atheneum te hoog gegrepen was. Uit de rapporten – die aan *A* zijn meegegeven – blijkt dat zij op geen enkel moment in het derde leerjaar op overgaan heeft gestaan. Hierover is met de ouders gecommuniceerd. Bij een huisbezoek heeft de mentor aangegeven dat *A* het met de behaalde cijfers niet zou gaan redden. Toen vaststond dat *A* niet over kon gaan, heeft er op 1 juli 2010 een gesprek plaatsgevonden met klagers op school. Op 27 augustus 2010 heeft er wederom een gesprek plaatsgevonden met klagers. Er zijn toen afspraken gemaakt omtrent de overgang naar Havo 4.

Volgens de school zijn leerlingen en ouders op verschillende manieren geïnformeerd over de wijzigingen van de overgangsnormen. Eind augustus 2010 werd duidelijk dat er van een gefaseerde invoer sprake zou zijn en examenkandidaten er pas in 2012-2013 mee te maken zouden krijgen.

IV Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- (on)gegrondheid van de klacht;
- het nemen van maatregelen;
- overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Op 26 augustus 2010 hebben het bevoegd gezag en de school getracht de klacht af te handelen op schoolniveau. Dit gesprek heeft niet geleid tot het gewenste resultaat. De

Commissie zal derhalve overgaan tot de beoordeling van de onderhavige klacht. De Commissie overweegt in dit kader als volgt.

Tijdens de hoorzitting is naar voren gekomen dat klagers inmiddels een afschrift hebben ontvangen van het onderzoeksrapport van Accent d.d. 7 juli 2008 via de school. De heer E. heeft tijdens de hoorzitting aangevoerd dat het rapport normaliter naar de ouders wordt gestuurd en de school hier een afschrift van krijgt. De school is ervan uitgegaan dat dit ook gebeurd was. Er was ook geen reden voor de school om contact op te nemen met klagers nu er niets uit het onderzoek naar voren was gekomen. Klagers stellen dat zij telkens geïnformeerd hebben naar de uitkomst van het onderzoek. Hiervan is geen bewijs getoond. De Commissie is van oordeel dat het op de weg van klagers zelf lag om de uitkomsten van het onderzoek te achterhalen, zeker na het verstrijken van twee jaar.

Klagers hebben al vanaf klas 1 verzocht om extra taalbegeleiding voor *A*. De school heeft aan dit verzoek geen gevolg gegeven, aldus klagers. De Commissie merkt allereerst op dat zij bij de beoordeling van een klacht niet verder teruggaat dan één jaar. De Commissie zal zich derhalve beperken tot het verzoek van klagers gedurende het derde leerjaar (2009-2010).

Tijdens de hoorzitting is door klagers aangevoerd dat *A* in het derde leerjaar 3 uur Nederlands kreeg in plaats van 4 uur, zoals het rooster aangaf. De school heeft dit tijdens de hoorzitting betwist. Op verzoek van de Commissie heeft de school na de hoorzitting bewijsstukken toegezonden. Hieruit volgt dat *A* 4 uur Nederlands kreeg. Tijdens de hoorzitting is in dit kader naar voren gekomen dat sedert 2003/2004 extra taalles wordt gegeven en dit beleid nu regulier in school wordt uitgevoerd. Het rooster dat door klagers is overlegd, betrof een aangepast weekrooster uit juni 2010 toen de docente Nederlands een scholingsdag had. De Commissie heeft uit de stukken opgemaakt dat *A* in het derde leerjaar ook in contact is gebracht met een counseler. Deze heeft *A* praktische hulp aangeboden.

Gelet op het vorenstaande is de Commissie van oordeel dat de school niet te kort is geschoten in het aanbieden van extra begeleiding. De Commissie verklaart de klacht van klagers op dit punt dan ook ongegrond. Uit de stukken en hetgeen is aangevoerd tijdens de hoorzitting heeft de Commissie opgemaakt dat *A* een leerlinge is die ondanks voornoemde hulp nog een extra zetje in de rug nodig heeft. Het komt de Commissie derhalve juist voor dat de school gaat onderzoeken of aan *A* extra bijles aangeboden kan worden in de vakken Nederlands en Engels zodat zij haar schoolcarrière op het Havo met succes kan afronden.

Inmiddels is *A* geplaatst in Havo 4 nadat eind augustus 2010 duidelijk werd dat de verzwaarde overgangsnormen gefaseerd ingevoerd zouden worden. Klagers stellen dat zij nooit wat gehoord hebben over deze verzwaarde overgangsnormen. Er is wel tijdens een informatieavond gesproken over de verzwaarde overgangsnormen. Pas in mei 2010 zijn de overgangsnormen van het Atheneum naar het Havo op de website bekend gemaakt, aldus klagers.

Op verzoek van de Commissie heeft de school uitgezocht wanneer de overgangsnormen voor het schooljaar 2009-2010 op de website van Calvijn Vreewijk zijn geplaatst. Na de hoorzitting heeft de school bij brief van 8 december 2010 aan de Commissie bericht dat de overgangsnormen op 18 november 2009 op de website van de vestiging zijn

geplaatst. De plaatsing was net iets voor de uitreiking van de eerste rapportages. Tevens heeft de school een afschrift overlegd van een rapport van *A* dat zij rond de twintigste november 2009 heeft ontvangen. Onderin het rapport wordt voor de overgangsnormen verwezen naar de website. Aan het begin van het schooljaar heeft er ook nog een voorlichtingsavond plaatsgevonden. Gezien het voorgaande is de Commissie van oordeel dat niet staande kan worden gehouden dat de verzwaarde overgangsnormen niet genoegzaam bekend zijn gemaakt door de school. Klagers hadden dan ook van deze normen op de hoogte kunnen zijn. De Commissie is van oordeel dat ook dit onderdeel van de klacht ongegrond dient te worden verklaard.

Klagers hebben tevens aangevoerd dat zij niet op tijd bij de procedure betrokken zijn toen duidelijk werd dat er twijfel bestond omtrent de overgang van *A*.

De Commissie heeft uit de stukken opgemaakt dat de school steeds heeft voldaan aan haar informatieverplichtingen – middels brieven, gesprekken, rapporten - richting klagers. De Commissie heeft ook niet kunnen constateren dat de school niet tijdig is geweest in haar communicatie richting klagers. De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht derhalve ook ongegrond.

V Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

VI Advies

De Commissie adviseert het bevoegd gezag om te onderzoeken of er mogelijkheden zijn om *A* extra bijles aan te bieden voor de vakken Nederlands en Engels.

Aldus gegeven op 6 december 2010 door mr. H.C. Naves, voorzitter, alsmede Th. Huizer en drs. L. van Noort als leden, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Jopse als secretaris.

Klachtnummer 2010/116

Advies aan

het bestuur van de Stichting voor Protestants-Christelijk Basis-en Orthopedagogisch Onderwijs te *** (hierna: het bevoegd gezag),
inzake
de klacht van D. en P. (ouders van *A* en *B*) wonende te *** (hierna: klagers).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Klagers hebben een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (hierna: de Commissie), welke is ontvangen op 5 augustus 2010.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de basisschool "het *S*" (hierna: de school) verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 26 augustus 2010, ontvangen op 30 augustus 2010, heeft het bevoegd gezag een reactie gegeven op de klacht.

Op 4 november 2010 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam. Klagers zijn verschenen. Namens het bevoegd gezag zijn de heer T. (algemeen directeur) en K. verschenen. Namens de school zijn verschenen O., M. en mevrouw J.

II Standpunt van klagers

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de navolgende klacht af.

Klagers kunnen zich niet vinden in de manier waarop de heer O., directeur van de school, de klacht heeft afgehandeld. Volgens klagers heeft hij getracht om hun klacht af te wimpelen.

Klagers hebben tevens een klacht ingediend ten aanzien van mevrouw J., de leerkracht van hun dochter *A*. Mevrouw J. zou zich schuldig maken aan vloeken en schreeuwen in de klas, kleineren en handtastelijkheden. Volgens klagers wordt het gedrag van mevrouw J. in de doofpot gestopt. Klagers stellen dat verhalen cq beweringen van andere ouders overeenstemmen met hun verhaal. Mevrouw J. heeft verder geadviseerd om *A* groep 1 over te laten doen. Zo zou *A* onverstaanbaar zijn in de klas en een beperkte woordenschat hebben. Klagers merken in dit kader op dat zij nog nooit een opmerking hebben gehad over de verstaanbaarheid van *A*. De logopediste spreekt het verhaal van mevrouw J. ook tegen.

Tevens hebben klagers nog een klacht over het onderwijskundig rapport dat door mevrouw M., leerkracht van hun zoon *B*, is opgesteld. *B* wordt in dit rapport tot de grond toe afgebrand en de inhoud staat haaks op het rapport van L. diagnostisch

centrum te ***. Na overleg tussen ouders en mevrouw M. is het rapport op 4 van de 5 punten naar boven toe bijgesteld. Volgens klagers kan er geen sprake zijn van een weloverwogen rapport, nu dit zo gemakkelijk kon worden aangepast.

III Standpunt van het bevoegd gezag

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting blijkt dat het bevoegd gezag zich op het volgende standpunt stelt.

Namens het bevoegd gezag is aangevoerd dat men op school de handelswijze van mevrouw J. niet herkent. Het bevoegd gezag merkt in dit kader nog op dat de toon waarop klagers spreken een enorme impact heeft op de leerkracht.

De heer T. heeft contact gehad met de vorige directeur die jarenlang heeft gewerkt met mevrouw J.. Zij is volgens de heer T. een belangrijke bron in deze, maar van haar heeft hij echter niets negatiefs over het functioneren van mevrouw J. gehoord.

Klager heeft geen klacht geformuleerd over mevrouw M. tijdens de beide gesprekken die hij heeft gevoerd met de heer T.. Klager zou zelfs gezegd hebben dat "deze juf goed is".

IV Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- (on)gegrondheid van de klacht;
- het nemen van maatregelen;
- overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt als volgt.

Klagers hebben hun kinderen aangemeld bij een andere school omdat zij geen vertrouwen meer hadden in "het *S*". Beide kinderen doen het erg goed op deze nieuwe school, aldus klagers. Hoewel de klacht van klagers begin augustus 2010 is ontvangen, is de behandeling van deze klacht uitgesteld daar de kinderen van klagers reeds waren overgeplaatst naar een andere school en er klachten waren die op dat moment urgenter van aard waren. Dit betekent overigens niet dat de Commissie de klacht van klagers minder serieus neemt.

Mevrouw J. heeft tijdens de hoorzitting aangegeven dat *A* in een drukke groep zat. Zij kon *A* in deze situatie niet altijd goed verstaan. Volgens mevrouw J. kan het voorkomen dat een kind een eigen spraak ontwikkelt die de moeder wel verstaat. Mevrouw J. heeft dit besproken met klagers. Uit de stukken kan worden opgemaakt dat de school aan klagers heeft voorgesteld om *A* aan een screening te onderwerpen bij een logopedist in verband met de mondmotoriek en de woordenschat. Klagers hebben gehoor gegeven aan dit verzoek.

Klagers kunnen zich echter niet verenigen met de bevindingen van mevrouw J.. Klager heeft tijdens de hoorzitting een brief getoond van de logopediste waarin staat vermeld dat de behandeling in september is beëindigd en dat de articulatie nu goed is en *A* goed verstaanbaar is. Zij is 5x bij logopedie geweest.

De Commissie heeft geen aanleiding gezien om te twijfelen aan de waarneming van de leerkracht omtrent de spraakontwikkeling van *A*. Het komt de Commissie niet onaannemelijk voor dat een kind in een (drukke) groep qua spraak en verstaanbaarheid anders overkomt dan in de thuissituatie. De Commissie merkt in dit kader op dat mevrouw J. niet alleen stond in haar bevindingen maar werd gesteund in haar oordeel door haar duo collega. De brief die klager heeft overgelegd doet niet af aan dit oordeel. De Commissie merkt op dat deze brief van latere datum is en de resultaten na behandeling weergeeft. De waarneming van mevrouw J. over de verstaanbaarheid van *A* in groepsverband is daarmee niet weersproken. Overigens hadden zoals hierboven vermeld, de leerkrachten ook al aangedrongen op begeleiding door een logopedist.

Volgens mevrouw J. is *A* cognitief slim, maar sociaal en emotioneel minder sterk. De leerkrachten dachten dat het goed zou zijn voor *A* om zich verder te ontwikkelen gedurende een verlengingsperiode in groep 1 en bij vooruitgang tussentijds door te stromen naar groep 2.

De Commissie acht deze oplossing - in het licht van de hiervoor geschetste situatie - niet onjuist of onredelijk. Klagers hebben geen argumenten aangedragen aan de hand waarvan de Commissie tot een ander oordeel zou kunnen komen. Ter voorlichting van klagers merkt de Commissie nog op dat het inderdaad kan voorkomen dat er sprake is van subassertiviteit bij een kind. De stelling van klager dat het niet bestaat dat zijn dochter te lief zou kunnen zijn, gaat in onderwijskundig opzicht dan ook niet op.

Mevrouw J. zou volgens klagers vloeken en schreeuwen in de klas, kleineren en handtastelijk zijn. Klagers hebben in dit kader nog aangevoerd dat verhalen cq beweringen van andere ouders overeenstemmen met hun verhaal. De IB'er van deze school zou meerdere malen bezoek hebben gehad van andere ouders.

Mevrouw M. heeft bij de hoorzitting aangevoerd dat tijdens het werk de deuren altijd open staan en de leerkrachten bij elkaar spontaan naar binnen lopen. Het schreeuwen en vloeken zou de andere leerkrachten zeker niet ontgaan zijn. Verder heeft de school bij mevrouw K. -de intern begeleider- navraag gedaan over de klachten van andere ouders. Zij heeft aangegeven dat haar daar niets bekend van is. Ook heeft de heer T. nog navraag gedaan bij de voorgangster van de heer Oudshoorn. Van haar heeft hij evenmin iets gehoord dat de beweringen van klagers zou kunnen ondersteunen. Met de stelling dat ook andere ouders problemen ondervinden, kan de Commissie niets beginnen, indien deze ouders zich niet bekend maken bij de Commissie of zelf een klacht indienen.

De Commissie is van oordeel dat klagers in het geheel niet aannemelijk hebben gemaakt dat mevrouw J. zich gedragen zou hebben zoals omschreven in hun klacht. De Commissie merkt hierbij op dat zij het niet acceptabel acht dat klagers zich in het heetst

van de strijd op deze wijze hebben uitgelaten over mevrouw J.. Het is voor een leerkracht die al twintig jaar meedraait in het vak kwetsend en beledigend om met dergelijke ongefundeerde aantijgingen te worden geconfronteerd.

Voor zover klagers zich op het standpunt stellen dat de heer O. hun klacht niet voldoende serieus heeft behandeld, kan de Commissie hen daarin niet volgen. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting kan worden opgemaakt dat de heer O. gedegen en objectief onderzoek heeft verricht. Dit geldt volgens de Commissie ook voor de heer T..

Klagers hebben tevens een klacht ingediend ten aanzien van mevrouw M., de leerkracht van *B*. Klagers hebben aangevoerd dat *B* is onderzocht bij een diagnostisch centrum. Gebleken is dat hij een IQ heeft van 124 en zeer begaafd is. Volgens mevrouw M. ging het ook goed met *B*. Er moest in verband met de schoolwisseling een onderwijskundig rapport opgesteld worden. *B* werd tot de grond toe afgebrand, aldus klagers. Uiteindelijk is na overleg het rapport op een aantal punten gewijzigd. Klagers vinden dit erg merkwaardig en een bewijs van onvermogen van de leerkracht. Mevrouw M. heeft tijdens de hoorzitting aangevoerd dat klagers hadden besloten om hun kinderen van school te halen. Er moest derhalve met de nodige spoed een onderwijskundig rapport worden gemaakt voor de nieuwe school. Zij heeft samen met de intern begeleider het rapport ingevuld en de waardering zelf vastgesteld. Wat betreft het sociaal/emotioneel gedeelte heeft mevrouw M. opgemerkt dat zij deze rubriek naar eer en geweten heeft ingevuld. Sommige keuzes hebben een arbitrair karakter. Het kind was vooruit gegaan maar het presteerde nog niet helemaal leeftijdsadequaat. Zij heeft uiteindelijk een enkele waardering gewijzigd vanwege de tijdsdruk in verband met de naderende vakantie en om hiermee de discussie met de ouders te beëindigen. De Commissie kan zich niet vinden in de stelling van klagers dat er geen sprake zou zijn van een weloverwogen rapport. Mevrouw M. heeft alleen daar wijzigingen aangebracht waar er ruimte was voor interpretatie. Dat mevrouw M. klagers min of meer is tegemoet gekomen in verband met een vlotte overdracht naar de nieuwe school, zegt niets over haar onderwijskundige kwaliteiten.

V Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

VI Advies

De Commissie ziet geen aanleiding om advies uit te brengen.

Aldus gegeven op 4 november 2010 door mr. E.I. Batelaan-Boomsma, voorzitter, alsmede mr. W. van Blitterswijk-Dansberg en drs. K.B. Visser als leden, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Jopse als secretaris.

Klachtennummer 2010/125

Advies aan:

Het bestuur van de Vereniging voor Christelijk Voortgezet Onderwijs in *** en omgeving (hierna te noemen: het bevoegd gezag),
inzake de klacht van de heer en mevrouw V., ouders van *A*, beiden wonende te *** (hierna te noemen: klagers),

I. Het verloop van de procedure

Bij brief van 20 augustus 2010, ontvangen op 24 augustus 2010, hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen het ***college te *** (hierna te noemen: de school).

Bij brief van 13 september 2010 heeft drs. W., rector, namens het bevoegd gezag en de school gereageerd op de klachtbrief.

Op 27 oktober 2010 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam, alwaar klagers in persoon zijn verschenen. Namens de school en het bevoegd gezag is mr. L., werkzaam bij het bevoegd gezag, verschenen. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

II. Standpunt van klagers

Uit hetgeen schriftelijk en ter zitting door klagers naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de volgende klachtonderdelen af.

A heeft in het schooljaar 2009/2010 in de brugklas mavo/havo gezeten.

Klagers zijn het er niet mee eens dat *A* door de school voor het schooljaar 2010/2011 naar de tweede klas van de mavo is bevorderd. *A* heeft het afgelopen schooljaar 3 rapporten gekregen op havo-niveau. Op 19 april 2010 hebben klagers nog een brief van de school ontvangen waarin staat dat het voorlopig advies havo is. Op zijn laatste rapport heeft *A* echter 50,4 en geen 51 punten (de norm voor havo) gehaald. Klagers stellen zich op het standpunt dat *A* ten onrechte zonder overleg naar de mavo is verplaatst. Klagers verzoeken aan de Commissie om *A* zo spoedig mogelijk in klas 2 havo (met extra Engels) te laten plaatsen.

Ter zitting hebben klagers verder aangegeven dat zij niet door de mentor gebeld zijn na de rapportvergadering en pas bij ontvangst van het rapport geconfronteerd werden met de bevordering naar mavo 2. Zij wilden hier nog graag over praten, maar hebben geen contact meer kunnen krijgen met de school ondanks herhaalde pogingen. Klagers waren verrast door het rapport en hadden graag met de school over de situatie willen overleggen. Verder stellen klagers dat er cijfers achteraf blijken te zijn aangepast en dat zij zich hierover verbazen. Klagers melden ten slotte dat overplaatsing van *A* op dit moment gezien zijn huidige schoolresultaten niet meer aan de orde is.

III. Standpunt van school en het bevoegd gezag

De school stelt dat *A* conform de vastgestelde overgangsnormen aan het einde van het schooljaar 2009/2010 naar klas 2 mavo is bevorderd. De school heeft klagers hiervan direct op de hoogte gesteld. De school stelt dat klagers in hun berekeningswijze van de eindcijfers van *A* van een onjuiste berekening uitgaan door van de periodecijfers in plaats van het voortschrijdend gemiddelde uit te gaan. De school betreurt het ten slotte dat klagers niet eerst intern contact hebben opgenomen met de directie van de school, alvorens een klacht bij de Commissie in te dienen.

Namens de school is ter zitting nog aangegeven dat de mentor na de rapportbespreking (voor ontvangst van het rapport) naar klagers zou hebben gebeld en dat cijferaanpassing achteraf wel eens voorkomt, bijvoorbeeld in die gevallen waarin nog nadere cijfers beschikbaar komen of collectieve, dan wel individuele herziening van een cijfer plaatsvindt.

IV. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Commissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Commissie, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Met betrekking tot de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

De klacht ziet op plaatsing van *A* in klas 2 mavo in plaats van in klas 2 havo. Ter zitting is gebleken dat deze klacht is vervallen, nu klagers ter zitting hebben aangegeven dat gezien de schoolresultaten tot dusver plaatsing van *A* in de tweede klas van de havo geen haalbare zaak meer is.

Ten overvloede merkt de Commissie het volgende op.

De Commissie stelt voorop dat het plaatsen van een leerling in een bepaalde klas een eigen bevoegdheid is van de school, die dient te worden uitgeoefend met inachtneming met bepaalde grenzen van redelijkheid. De Commissie neemt daarom bij de toetsing hiervan de nodige terughoudendheid in acht. Dit betekent dat de Commissie alleen negatief zal oordelen over de gang van zaken rond de overgang naar klas 2 mavo, indien dit naar het oordeel van de Commissie apert onredelijk is. Gebleken is dat *A* aan het einde van het schooljaar 2009/2010 is bevorderd naar klas 2 Mavo. De Commissie stelt

vast dat de school de overgang van *A* naar klas 2 mavo heeft gebaseerd op door de school vastgestelde overgangsnormen. Voorts heeft de Commissie geconstateerd dat het resultaat van *A* onder de norm voor havo valt. De school heeft derhalve in redelijkheid tot het besluit kunnen komen *A* in klas 2 mavo te plaatsen.

Ter zitting is gebleken dat klagers ongenoegen hebben over de communicatie met de school omtrent het laatste rapport van *A*. Zij zijn na de rapportvergadering niet telefonisch ingelicht door de mentor. Ook verbazen klagers zich erover dat cijferaanpassing achteraf mogelijk is.

De Commissie kan niet nagaan wat er mogelijk mis is gelopen met het telefonisch contact met de mentor na de rapportvergadering, maar geeft in overweging, ter voorkoming van miscommunicatie, dergelijke procedures met de nodige zorgvuldigheid uit te voeren. Met betrekking tot het feit dat klagers de school in de laatste week voor de zomervakantie niet meer hebben kunnen bereiken om te spreken over de bevordering van *A* beveelt de Commissie aan hiertoe een mogelijkheid te bieden, bijvoorbeeld door het instellen van een telefonisch spreekuur, dan wel anderszins aan te geven op welke wijze vragen kunnen worden gesteld.

Verder is het de Commissie nog opgevallen dat er op het rapport van *A* een cijfer (voor Engelse taal) van de eerste periode in de loop van het jaar naar beneden is aangepast. Voor de toekomst geeft de Commissie de school in overweging om er in de schoolgids melding van te maken dat een dergelijke cijferaanpassing tot de mogelijkheden behoort en, wanneer cijferaanpassing aan de orde is, de reden van de cijferaanpassing goed te communiceren, zodat hierover geen onduidelijkheden kunnen ontstaan.

Aldus gegeven op 27 oktober 2010 door mevrouw mr. E.I. Batelaan-Boomsma, voorzitter, alsmede de heer drs. L. van Noort en de heer drs. M.R.A. Luijpen als leden, in tegenwoordigheid van mevrouw mr. B. Jongedijk-Eijsink als secretaris.

Klachtnummer 2010/126

Advies aan

het bestuur van de Vereniging tot Stichting en Instandhouding van *** (verder te noemen: het bevoegd gezag),
inzake de klacht van mevrouw V., moeder van *A* en *B* (verder te noemen: klaagster).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Bij schrijven van 10 augustus 2010, ontvangen op 13 augustus 2010, heeft klaagster een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de directie van L.school te *** (verder te noemen: de school). De klacht heeft betrekking op de wijze waarop de school is omgegaan met het pestgedrag waaraan zoon *A* naar zeggen van klaagster is blootgesteld geweest en voorts op de wijze waarop de school is omgegaan met de dyslexie van dochter *B* en de overdracht naar het voortgezet onderwijs.

De Commissie heeft de directie en het bevoegd gezag verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 22 september 2010 heeft de heer B., bovenschools directeur, gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 28 oktober 2010 hebben partijen getracht de klacht van klaagster alsnog op schoolniveau af te doen, hetgeen niet is gelukt. Beide partijen hebben nadien nog een aantal op de zaak betrekking hebbende stukken ingestuurd.

Op 30 november 2010 heeft vervolgens in Utrecht een hoorzitting plaatsgevonden ten overstaan van de Commissie. Klaagster is in persoon verschenen. Tevens waren verschenen de heer B., voornoemd en mevrouw K., directeur van de school.

II. Standpunt van klaagster.

Klaagster is van opvatting dat de school niet goed is omgegaan met het pestgedrag waaraan haar zoon *A* is blootgesteld. Klaagster heeft de school als onveilig beschouwd voor *A*. Er was geen officieel pestprotocol, althans klaagster heeft gesteld dit nimmer te hebben ontvangen. De school heeft naar de opvatting van klaagster in ieder geval niet gehandeld conform een pestprotocol. Klaagster heeft zich genooddaakt gezien haar zoon *A* aan het begin van het schooljaar 2009-2010 van school te halen.

Verder heeft klaagster een klacht geuit over de slechte communicatie van de school met de gekozen middelbare school van haar dochter *B*. Klaagster stelt zich op het standpunt dat het overdrachtformulier dermate veel fouten bevatte dat zij het ongetekend heeft teruggegeven aan de verantwoordelijke leerkracht. Klaagster is bovendien van opvatting dat haar dochter *B*, die naar zeggen van klaagster dyslexie heeft, onvoldoende begeleiding heeft gehad op school en dat er door de school

onvoldoende is samengewerkt met de door klaagster zelf ingeschakelde buitenschoolse remedial teacher. Klaagster is van opvatting dat de school haar tegemoet zou moeten komen in een deel van de daaraan verbonden kosten.

III. Standpunt van de school en het bevoegd gezag.

De school stelt zich op het standpunt dat de klacht ten aanzien van *A* niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, nu de gebeurtenissen waarop de klacht betrekking heeft, meer dan één jaar geleden hebben plaatsgevonden.

Ten aanzien van de klacht met betrekking tot *B* heeft de school bevestigd dat er in het overdrachtformulier twee fouten stonden. De plaats in het gezin was foutief aangeduid en er was ten onrechte aangegeven dat de ouders geen hulp buiten de school hadden ingeschakeld. De school heeft aangegeven dit te betreuren. Verder heeft de school aangegeven zich niet te herkennen in de kritiek die klaagster heeft geuit over de samenwerking met de door klaagster ingeschakelde remedial teacher van Wervelwind. De school is van opvatting dat *B* geen dyslexie heeft. *B* heeft een probleem met haar spelling. Hiermee heeft zij, conform de werkwijze van de school, hulp gehad in de vorm van gedifferentieerde instructies. Bovendien heeft zij ook werk mee naar huis gekregen om extra te kunnen oefenen. Wel heeft de school erkend dat de overdracht naar de middelbare school op dit punt te wensen over heeft gelaten. Uit de wijze waarop de overdracht is verlopen, komt onvoldoende naar voren op welke wijze *B* begeleiding heeft gekregen, hetgeen mogelijk van invloed is op de continuïteit van het leerproces. Het bevoegd gezag heeft aangegeven deze tekortkomingen in de overdracht, onderwerp van nader overleg te laten met de directie van de school en de intern begeleider van de school. Het bevoegd gezag heeft tot slot aangegeven geen aanleiding te zien voor een tegemoetkoming in de door klaagster gemaakte kosten van externe begeleiding.

IV. Overwegingen van de Commissie.

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten is neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige (ex-)leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie voor het Christelijk Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad te Voorburg.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt als volgt.

De Commissie is van oordeel dat de klacht van klaagster met betrekking tot haar zoon *A* niet-ontvankelijk dient te worden verklaard. Zoals de Commissie in haar brief van 2 september 2010 al heeft aangegeven bepaalt artikel 7, tweede lid, van de Modelklachtenregeling en ter uitvoering hiervan artikel 2, tweede lid, van het Huishoudelijk Reglement, dat klachten dienen te worden ingediend binnen één jaar na de gedraging of beslissing van de school. De klacht over de wijze waarop de school is omgegaan met de pestproblematiek waaraan *A* naar zeggen van klaagster werd blootgesteld, ziet op gedragingen van de school van meer dan één jaar geleden. De Commissie is van oordeel dat klaagster geen redenen heeft aangevoerd die maken dat de termijnoverschrijding verschoonbaar kan worden geacht. Om die reden kan klaagster in haar klacht met betrekking tot haar zoon *A* niet worden ontvangen en dient de Commissie deze niet-ontvankelijk te verklaren.

De Commissie is van oordeel dat de klacht van klaagster met betrekking tot de foutief verstrekte informatie op het overdrachtformulier gegrond dient te worden verklaard. De school heeft erkend in dit formulier onjuistheden te hebben opgenomen en heeft voorts aangegeven dat de ontvangende middelbare school ten aanzien van de wijze waarop de school *B* heeft begeleid met haar spelling, onvoldoende is geïnformeerd. Het bevoegd gezag heeft aangegeven dit te betreuren en hieruit lering te hebben getrokken. In zoverre is de klacht van klagers dus gegrond.

Voor het overige dient de klacht van klaagster ongegrond te worden verklaard. Partijen verschillen van inzicht over de vraag of *B* dyslexie heeft. De school stelt zich op het standpunt dat *B* geen dyslexie heeft, maar een probleem met spelling. Klaagster daarentegen is van opvatting dat er bij *B* dyslexie is vastgesteld. Partijen hebben geprobeerd in een gesprek op 28 oktober 2010 om tot een gezamenlijk inzicht te komen, maar dit is helaas niet gelukt. Partijen verschillen te zeer van mening over de precieze aard van het probleem en de vraag of de school voldoende begeleiding heeft gegeven.

De Commissie heeft op grond van de stukken en de zitting niet tot de vaststelling kunnen komen dat de school aan *B* onvoldoende hulp en begeleiding heeft geboden. De school heeft gedaan wat van haar in deze omstandigheden verwacht mag worden. De Commissie is wel van oordeel, zoals de school inmiddels zelf ook heeft aangegeven, dat zij klaagster onvoldoende participant heeft gemaakt in het gehele proces, zodat voor haar veel onduidelijkheid heeft kunnen blijven bestaan over de geboden hulp en begeleiding aan *B*. De school heeft ter zitting aangegeven dat dit punt inmiddels is opgepakt binnen het team.

Voor een tegemoetkoming in de door klaagster gemaakte kosten ziet de Commissie geen aanleiding.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

- de Commissie verklaart de klacht ten aanzien van *A* niet-ontvankelijk;
- de Commissie verklaart de klacht met betrekking tot de foutief vermelde informatie op het overdrachtformulier gegrond en verklaart de klacht voor het overige ongegrond;
- wijs het verzoek om een tegemoetkoming in de door klaagster gemaakte kosten van externe begeleiding af.

VI. Advies aan het bevoegd gezag

Aangezien het bevoegd gezag heeft aangegeven lering te hebben getrokken uit het foutief verstrekken van informatie op het overdrachtformulier en inmiddels hierover het overleg met de school te zijn aangegaan, ziet de Commissie geen aanleiding tot het uitbrengen van een nader advies.

Aldus gegeven op 30 november 2010 door mr. Joh. Westmaas, voorzitter, alsmede door mr. M. Iedema, en drs. J. van Tongeren als leden, in tegenwoordigheid van mr. A. de Visser als secretaris.

Klachtennummer 2010/128

Advies aan

Het bestuur van de Vereniging voor Protestants Christelijk Onderwijs *** te *** (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),
inzake de klacht van de heer en mevrouw B. (verder te noemen: klagers) jegens de heer M., directeur van de Christelijke Jenaplanschool S, en mevrouw L., de leerkracht van groep 7/8 van deze school (verder ook te noemen aangeklaagden).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Klagers hebben bij brief met bijlagen van 12 augustus 2010 hun klacht voorgelegd aan de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie).

De Commissie heeft aangeklaagden gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Aangeklaagde De Bruijn heeft bij brief met bijlagen van 15 oktober 2010 een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

De Commissie heeft kennisgenomen van het e-mailbericht van 15 oktober 2010 van klager.

Op 19 oktober 2010 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Leeuwarden, alwaar zijn verschenen: klaagster in persoon, vergezeld van mevrouw G. , aangeklaagde M. in persoon en de heer J. , algemeen directeur, bijgestaan door mr. P. Dijkmans van de Besturenraad. Aangeklaagde S. is niet in persoon verschenen, maar werd ter zitting vertegenwoordigd door mr. Dijkmans.

De klacht betreft

- het nalaten in te grijpen bij het pesten door een oudere leerling van de zoon van klagers, *A*, en het onvoldoende aandacht geven aan het tegengaan van dit pesten;
- het niet of onvoldoende handelen n.a.v. de onveilige situatie die op school voor *A* is ontstaan door het niet of onvoldoende helpen van *A* door aangeklaagden;
- het niet of onvoldoende serieus nemen van de klachten van klagers en *A*;
- het niet naleven van het door school opgestelde handelingsplan met name waar het gaat om een positieve benadering van *A*;
- het niet nakomen van de zorgplicht om *A* te voorzien van (deugdelijk) onderwijs.

II. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich overeenkomstig artikel 4 lid 2 van de Modelklachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair, Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft volgens artikel 4, derde lid, van de Modelklachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Ten aanzien van de feiten

De hiervoor beschreven klachten betreffen het schooljaar 2009/2010. *A* was toen leerling van groep 7. Zijn broer en zus zijn met ingang van dat schooljaar naar een andere school overgegaan, nadat de Commissie in juni 2009 een klacht van klagers betreffende de broer van *A*, Jelle, gegrond verklaard had. *A* is op deze school gebleven. Klagers vonden het beter, wanneer de broers van elkaar gescheiden werden. Zij hadden vertrouwen in mevrouw L., die de leerkracht van *A* zou worden in de combinatieklas 7/8. *A* was een normale leerling, die geen bijzondere aandacht vergde en die het in groep 6 naar zijn zin had gehad. Hij werd toen niet gepest, had geen lichamelijke klachten, had vriendjes en werd op feestjes uitgenodigd. Klagers zeggen dat zij dan ook vol goede moed aan het schooljaar zijn begonnen.

De school daarentegen heeft de indruk dat het schooljaar gestart is met een wankele basis voor een goed en open contact. Vanaf het begin van het schooljaar zijn klagers met regelmaat naar school gekomen om hun zorgen over verschillende zaken te bespreken.

In november blijkt dat *A*, net als in groep 5, weer gepest wordt door een bekende pester. Klaagster heeft dit op school gemeld. De melding is in de teamvergadering besproken. Daarop is op 18 november een handelingsplan opgesteld, waarin als doelen vermeld staan: "zorgen voor een veilige omgeving voor *A* op school; dat *A* vertelt als er iets gebeurt wat hem dwars zit en dat *A* weer vertrouwen krijgt in mensen". De school heeft uit observaties de indruk dat het pesten wel meevalt, dat *A* dingen als pesten ervaart, die eigenlijk niet onder die noemer vallen en dat hij thuis een vertekend beeld geeft van gebeurtenissen. Als gerichte aanpak wordt er voor gekozen met *A* in gesprek te gaan over wat er is gebeurd, hoe dat zo gekomen is, wat hij er zelf aan kan doen en wat de school kan doen.

Overeenkomstig het Jenaplanconcept zijn bij de start van het schooljaar samen met de kinderen regels opgesteld over de omgang met elkaar in de groep en wordt er in kringgesprekken in de klas gesproken over de omgang met elkaar en over signalen van pesten. Klaagster vindt dat aan deze acht regels nog een regel moet worden toegevoegd, waarin staat dat je niet mag pesten. De school vindt dat niet nodig, omdat dit al in de overige regels besloten zit. Overigens handelt de school volgens het geldende pestprotocol.

Mevrouw L. heeft op 4 december een gesprek met beide kinderen. *A* vindt het moeilijk om daar te vertellen wat er gebeurd is. Als hij het vertelt, blijkt dat de pester niet heeft begrepen wat zijn gedrag voor *A* betekende. Hij schrikt ervan en begint te huilen. Mevrouw L. heeft toen met de kinderen gesproken over gevoelens en dat dat niet voor iedereen hetzelfde is, dat bepaald gedrag ervaren kan worden als pesten. De pester belofde aan het eind van dit gesprek voortaan rekening te houden met de gevoelens van *A*.

Omdat klaagster de indruk heeft dat de situatie daarna niet verbetert, spreekt zij er in januari met de moeder van de pester over. Zij merkt dat vanaf dat moment het pesten ophoudt.

De gezondheidstoestand van *A* verbetert echter niet. In november is klaagster al met *A* naar de dokter geweest, omdat het niet goed met hem ging. De huisarts adviseerde toen om dit op school te bespreken. In de kerstvakantie spreken klagers met de directeur van M., de school waar de broer en zus van *A* naar toe zijn gegaan. Zij willen dat *A* na de kerstvakantie ook naar die school zal overstappen. De directeur houdt dit echter tegen, omdat hij vreest dat dat niet goed zal uitpakken voor Jelle. Jelle zal na dit schooljaar naar het Voortgezet Onderwijs gaan. Dan is *A* welkom op M. Klagers melden in januari aan de interim directeur Omvlee dat *A* na dit schooljaar ook naar M. zal gaan.

Klagers menen dat deze mededeling van invloed is geweest op de onderlinge verhouding tussen de school, met name mevrouw L., en klagers en *A*. De school heeft, als hiervoor vermeld, al eerder geconstateerd dat het contact met klagers moeizaam verloopt. De school heeft sterk het gevoel het voor klagers nooit goed te kunnen doen. Dit gevoel wordt door de interim directeur Omvlee met klagers besproken.

Om de communicatie te verbeteren wordt in januari de hulp van schoolmaatschappelijk werk ingeroepen. Ook krijgt *A* vanaf januari ondersteuning van een creatief therapeut, met wie hij goed kan praten. Vanaf januari begint hij echter steeds vaker te verzuimen. Daardoor maakt hij ook niet veel mee van de voor de hele klas gestarte weerbaarheidstraining (WIBO).

Van de ruim 13 schoolweken in de periode van januari tot half april is *A* maar 2,5 week volledig op school. Regelmatig komt hij slechts een paar uur op school en gaat dan toch weer voortijdig naar huis.

Klagers zien de oorzaak van zijn ongesteldheid in een gevoel van onveiligheid. Omdat hij al vanaf groep 4 gepest is en omdat volwassenen hem, met uitzondering van de leerkracht van groep 5/6, niet helpen is hij in zijn basisveiligheid aangetast, menen zij. Daardoor wordt hij, hoewel het pesten in januari is opgehouden, in de periode daarna steeds zieker. Ook zijn schoolprestaties gaan achteruit. Hij vond zichzelf volgens klagers dom, omdat hij van een A kind een B kind geworden was. Hij werd steeds onzekerder en gestresster.

Op 2 maart vindt een gesprek plaats met de GGZ psycholoog, klagster en de directeur om te kijken hoe het met *A* gaat, op school, thuis en tijdens de creatieve therapie. In dit gesprek worden afspraken gemaakt voor de laatste maanden tot aan het eind van het schooljaar. Verder wordt afgesproken dat alle communicatie tussen school en klagers voortaan via de schoolmaatschappelijk werkster zal verlopen, zodat die als onafhankelijk persoon fungeert en het contact zuiver en goed houdt.

Op 12 maart gaat *A* voor het eerst naar een kinderarts.

Op 8 april besluiten klagers in overleg met de leerplichtambtenaar *A* van school te halen.

Op 13 april vindt een evaluatiegesprek plaats tussen klagers, school en schoolmaatschappelijk werk. Daarin worden afspraken gemaakt om in goed overleg de periode tot de zomer af te ronden.

Op 19 april wordt *A* definitief ziek gemeld en verschijnt hij niet meer op school.

Beoordeling

De Commissie stelt vast dat de school naar aanleiding van de melding van klagster dat *A* voortdurend door een bepaalde jongen werd gepest direct handelend is opgetreden. Mevrouw L. heeft de melding direct ingebracht in de teamvergadering. Daar is besproken over hoe hiermee om te gaan. Het onderwerp is ter sprake gebracht in het kringgesprek van groep 7/8 in het kader van de regels over de omgang met elkaar in de groep.

Hoewel de school zelf niet kon vaststellen dat sprake was van een pestsituatie, is een handelingsplan opgesteld met de kwetsbaarheid van *A* als uitgangspunt. Mevrouw L. heeft de pester en gepeste bij elkaar gebracht en heeft hen het effect van hun eigen handelen op de ander voorgehouden. *A* is aangemeld voor creatieve therapie.

De Commissie is dan ook van oordeel dat de school c.q. mevrouw L. niet verweten kan worden dat zij in de periode dat *A* gepest werd, dat is van november 2009 tot begin januari 2010, heeft nagelaten in te grijpen bij het pesten van *A* door een oudere leerling en dat zij onvoldoende aandacht heeft gegeven aan het tegengaan van het pesten.

Ook nadat het pesten was opgehouden, vanaf januari 2010 bleef de gezondheidstoestand van *A*, ondanks de verschillende maatregelen die door klagers en op school genomen werden, zoals de inschakeling van een creatief therapeut, schoolmaatschappelijk werk, weerbaarheidstraining, Cedin, kinderarts en psychologe van GGZ, zodanig achteruitgaan dat hij veelvuldig moest verzuimen. De stelling van klagers dat dit werd veroorzaakt doordat mevrouw L. *A* onvoldoende positief heeft benaderd, acht de Commissie door de enkele genoemde gebeurtenissen (niet opnemen van een gedicht in de schoolkrant, opmerkingen dat hij beter zijn best moest doen en dat zijn werktempo te laag was, een bladzijde uit het schrift scheuren en hem dom noemen – wat er ook van de juistheid van genoemde feiten zij) niet aannemelijk gemaakt.

Achteraf bezien kan men vaststellen dat de keuze van de school om *A* de door ziekteverzuim opgelopen achterstand in schoolwerk op school te laten inhalen in plaats van hem extra werk mee naar huis te geven verkeerd is uitgevallen. *A* is daardoor benadeeld. De keuze werd ingegeven door de idee dat *A* weer op school zou terugkeren. *A* was, ook volgens klagers, tot groep 7, voordat hij regelmatig begon te verzuimen, een goed presterende leerling. De Commissie acht de door de school gemaakte keuze in redelijkheid te billijken. De Commissie is daarbij van mening dat van de school niet in redelijkheid verwacht had mogen worden dat zij al in februari of maart zou hebben moeten inzien dat *A* zo frequent zou blijven verzuimen en dat *A* daarom behandeld zou

moeten worden als een chronisch ziek kind dat gedurende een langere periode niet op school kan komen. Te meer nu *A* regelmatig wel op school kwam en dan op school geen erg zieke indruk maakte, terwijl hij dan toch na enkele uren weer naar huis ging.

De Commissie heeft de indruk gekregen dat de school steeds is blijven hopen dat *A* weer gewoon op school zou komen. Uit het gespreksverslag van 2 maart 2010 blijkt dat de heer De Bruijn op dat moment nog niet op de hoogte was van het besluit van klagers om hun zoon van school te halen.

De Commissie kan zich daarentegen niet aan de indruk onttrekken dat klagers sinds de kerstvakantie, waarin zij geprobeerd hebben *A* in te schrijven op M., de situatie steeds bekeken hebben vanuit het oogpunt dat S niet een goede plek voor hun zoon was en dat hij beter thuis kon zijn.

Gelet op het hiervoor overwogenen is de Commissie van oordeel dat de klacht op alle onderdelen ongegrond verklaard dient te worden.

III. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht op alle onderdelen ongegrond.

IV. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet geen aanleiding tot het geven van een advies.

Aldus gegeven op 19 oktober 2010 door mr. F.J. Agema, voorzitter, mr. F.E. Kronemeijer en M.S. Veldstra, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Mulder-Das, secretaris.

Klachtnummer 2010/130

Advies aan:

Stichting voor Christelijk Voortgezet Onderwijs voor *** (hierna ook te noemen: bevoegd gezag),
inzake De heer en mevrouw B. (hierna ook te noemen: klagers).

I Verloop van de klachtenprocedure.

Bij schrijven van 21 augustus 2010 hebben klagers een klacht ingediend bij de landelijke klachtencommissie, gericht tegen de handelwijze van het Revius Lyceum te Doorn met betrekking tot de gang van zaken rond de bevordering van zoon *A*.

Bij schrijven van 16 september 2010 heeft dr. S. , bestuurder namens het bevoegd gezag gereageerd.

Op 4 november 2010 heeft de commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht.

Klagers zijn in persoon verschenen. Namens het bevoegd gezag is verschenen S. . Voorts is verschenen P. , plv-rector en F. , teamleider brugklassen.

II Standpunt klagers.

Klagers hebben de navolgende deelklachten naar voren gebracht.

A is ten onrechte niet bevorderd naar Havo 2. Het belang van de school gaat hiermee voor het belang van de leerling. De school kiest voor een veilige weg in plaats van het stimuleren van *A*. Klagers hebben naar voren gebracht dat zij ten onrechte geen verslag hebben gekregen van het besprokene tijdens de docentenvergadering.

Gedurende het schooljaar heeft mevrouw Van *X*, de mentor, onvoldoende sturing en begeleiding gegeven. In de laatste periode heeft *A* slechte cijfers gehaald. Vanuit de mentor of de docenten is daarop geen communicatie naar klagers geweest, zodat er geen bijsturing of bijles kon worden gegeven. Bovendien heeft *A*, gezien zijn dyslexie, ten onrechte tijdens de proefwerken geen extra tijd gekregen. Klagers hebben tot slot gewezen op de vele uitvaluren in de brugklas en het niet inzetten van ASD-ers, ter opvang van die uitvaluren.

III Standpunt bevoegd gezag.

Het standpunt van het bevoegd gezag en de school luidt - kort weergegeven - als volgt.

Het bevoegd gezag heeft zich op het standpunt gesteld, dat de klacht, die op 23 augustus 2010 is ontvangen omtrent de bevordering van *A* naar Mavo 2, eerst op schoolniveau afgehandeld diende te worden. Deze klacht is daarom doorgestuurd. Op 10 september 2010 heeft de rector een beslissing gestuurd naar aanleiding van de klacht.

Klagers hebben daarop 20 schooldagen de tijd gehad om in beroep te gaan bij het bevoegd gezag. Van deze mogelijkheid hebben klagers geen gebruik gemaakt. Ze hebben direct de klacht bij de landelijke klachtencommissie ingediend.

Met betrekking tot de klacht dat *A* ten onrechte niet is bevorderd, heeft het bevoegd gezag zich op het volgende standpunt gesteld. Gezien de cijferlijst van *A* is hij een bespreekgeval. Gelet op de persoonlijke situatie van *A* is het, naar de mening van de school, in het belang van *A* dat hij eerst op de Mavo begint. Zo is gewezen op het verslag van de RT-er, waarin staat dat het niet goed is om *A* op de tenen te laten lopen. Dan geeft hij het op en wordt hij opstandig en onrustig. Hij heeft extra succeservaring nodig zodat hij zelfvertrouwen krijgt.

In de docentenvergadering is de stemverhouding als volgt geweest: 3x havo- advies, 6 x mavo-advies en 1x mavo/havo. Ook daar is gesignaleerd dat *A* veel sturing en begeleiding nodig heeft en dat hij vooral positief gestimuleerd moet worden dat hij het kan. Daarom is Mavo 2 beter voor hem, omdat het ook kleinere klassen zijn, de stof is minder en daardoor zal hij betere cijfers halen, hetgeen hem zal motiveren.

Met betrekking tot de deelklacht, gericht op de communicatie heeft de school aangegeven dat klagers zich terecht op het standpunt hebben gesteld dat zij zeer laat geïnformeerd zijn, temeer daar als voorlopig advies Havo is aangegeven. Daarbij is wel opgemerkt dat in de school niet direct aan het begin van een periode wordt beschikt over de cijferresultaten. In het geval van *A* is *A* met name in de laatste periode uitgekomen op een niveau waarop de school hem niet naar de Havo kon bevorderen. De plaatsvervangend rector zal het punt van de communicatie intern gaan bespreken.

Verder is met betrekking tot de overige deelklachten het volgende naar voren gebracht. Mevrouw van *X* is een bekwame mentor met ervaring. De begeleiding van *A* heeft bestaan uit extra begeleiding vanwege zijn dyslexie. Dat is geweest van 14 september 2009 tot 22 maart 2010. Daarnaast heeft *A* extra Remedial Teaching gehad (6 lessen) voor Engels.

Er is een lesuitval van 14% geweest in periode 3. Ter voorkoming van lesuitval zijn er lessen vervangen. Daar waar mogelijk vervangt de school de lessen, maar dat lukt niet altijd. Geld speelt hierbij geen rol. Er is benadrukt dat het minimum aan lessen is gehaald. Voorts heeft de school erop gewezen dat de lesuitval geen doorslaggevende invloed heeft gehad op de leerprestaties van *A*.

Met betrekking tot de determinatieklas heeft de school aangegeven, dat *A* ook vanuit Mavo 2 kan opstromen naar een hoger niveau, als hij voldoet aan de gestelde eisen in de bevorderingsnormen.

IV Overwegingen commissie.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- A de (on)gegrondheid van de klacht
- B het nemen van maatregelen
- C overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De commissie overweegt naar aanleiding van de klacht als volgt.

De commissie stelt voorop dat aan de school, in het kader van de bevordering van leerlingen, een beoordelings-en beleidsvrijheid toekomt. De leerkrachten van de school zijn de professionals, die een leerling van dichtbij meemaken en die de zorg dragen voor de beoordeling van de leerling. De commissie kan gezien het vorenstaande de beslissing om *A* niet te bevorderen naar Havo 2, maar naar Mavo 2 dan ook slechts marginaal c.q. terughoudend toetsen. Daarbij beziet de commissie onder meer of de motivering de beslissing kan dragen en of er een zorgvuldige procedure heeft plaatsgevonden.

Tussen klagers en de school bestaat er geen verschil van mening over de omstandigheid dat *A*, gezien de cijfers op het eindrapport, een bespreekgeval is. Dan rest de vraag of de school in redelijkheid heeft kunnen besluiten om *A* te bevorderen naar Mavo 2. De commissie is gebleken dat de docenten tijdens de docentenvergadering hebben gezien of *A* voldoende basis in huis heeft om de Havo te doorlopen. In de docentenvergadering is de stemverhouding als volgt geweest: 3x havo- advies, 6 x mavo-advies en 1x mavo/havo. Door de docenten is gesignaleerd dat *A* veel sturing en begeleiding nodig heeft en dat hij vooral positief gestimuleerd moet worden dat hij het kan. Daarom is geoordeeld dat Mavo 2 beter voor *A* is, omdat het ook kleinere klassen zijn, de stof is minder en daardoor zal hij betere cijfers halen, hetgeen hem zal motiveren. Ook de RT-er heeft in zijn verslag erop gewezen, dat het niet goed is om *A* op de tenen te laten lopen. Dan geeft *A* het op en wordt hij opstandig en onrustig. Hij heeft extra succeservaring nodig zodat hij zelfvertrouwen krijgt.

De commissie is van oordeel dat, gezien het vorenstaande de school in redelijkheid heeft kunnen beslissen om *A* te bevorderen naar Mavo 2. De motivering van de school kan de beslissing dragen en naar het oordeel van de commissie heeft de school een zorgvuldige procedure doorlopen. De klacht, betrekking hebbend op de bevordering naar Mavo 2, acht de commissie dan ook ongegrond.

Met betrekking tot de deelklacht gericht op de communicatie heeft de school erkend dat klagers laat zijn geïnformeerd over de bevordering naar Mavo 2, temeer daar in de voorafgaande periode het voorlopig advies Havo is gegeven. Voorts is de uiting van mevrouw Van *X* dat het goed kan komen, niet juist geweest. De plaatsvervangend rector zal het punt van de communicatie intern gaan bespreken. De klacht, betrekking hebbend op de communicatie, acht de commissie dan ook gegrond.

Met betrekking tot de begeleiding van *A* heeft de school aangegeven dat de begeleiding van *A* heeft bestaan uit extra begeleiding vanwege zijn dyslexie. Dat is geweest van 14 september 2009 tot 22 maart 2010. Daarnaast heeft *A* extra Remedial Teaching gehad (6 lessen) voor Engels. Verder is *A* in de gelegenheid gesteld om meer tijd te gebruiken voor zijn toets. Ten onrechte zijn, zo heeft de school op de hoorzitting naar voren gebracht, de overige leerlingen in de gelegenheid gesteld om die extra tijd te gebruiken. Hierop zal in het vervolg worden toegezien. Naar het oordeel van de commissie kan, gezien het vorenstaande niet worden gezegd dat er onvoldoende rekening is gehouden met de omstandigheid dat *A* dyslectie heeft. De klacht, gericht op het verkrijgen van onvoldoende begeleiding, acht de commissie ongegrond.

Ten aanzien van de lesuitval heeft de school aangegeven, dat het verplichte aantal minimumlessen is behaald. De school heeft erkend dat lesuitval een probleem is. Er is sprake van een concurrerende markt. Daar waar mogelijk is, wordt voor vervanging

gezorgd. Naar het oordeel van de commissie is onvoldoende aannemelijk geworden dat *A* door de lesuitval de kans op bevordering naar Havo 2 heeft gemist. De klacht, gericht op de lesuitval, acht de commissie ongegrond.

Voor wat betreft de klacht, gericht op het ontbreken van de determinatieklas, overweegt de commissie als volgt. Op de hoorzitting is van de zijde van de school aangegeven, dat ook vanuit Mavo 2, weliswaar in uitzonderlijke gevallen, de mogelijkheid bestaat om op te stromen naar Havo 2. Er zijn links en rechts-verbanden aanwezig tussen de niveau's. De school blijft bekijken of een leerling op het juiste niveau zit. Indien een leerling zodanig excelleert dat hij niet langer voldoende uitdaging krijgt, bekijkt de school of een leerling niet moet worden overgeplaatst naar het juiste niveau. Nu er een mogelijkheid is om op te stromen acht de commissie de klacht, gericht op het ontbreken van de determinatieklas, ongegrond.

V Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

De commissie verklaart de deelklacht

- betrekking hebbend op de bevordering naar Mavo 2, ongegrond.
- betrekking hebbend op de communicatie, gegrond.
- gericht tegen het verkrijgen van onvoldoende begeleiding, ongegrond.
- gericht op de lesuitval, ongegrond.
- gericht op het ontbreken van de determinatieklas, ongegrond.

Aldus gegeven op 4 november 2010 door mr. M. Iedema, voorzitter, alsmede drs. L. van Noort en drs. M.R.A. Luijpen, als leden, in tegenwoordigheid van mr. F.J.H. Stevens als secretaris.

Klachtennummer 2010/135

Advies aan:

Het bestuur van de Vereniging voor Christelijk Onderwijs *** te *** (hierna te noemen: het bevoegd gezag),
inzake de klacht van de heer en mevrouw V., ouders van *A*, beiden wonende te Oostvoorne (hierna te noemen: klagers),

I. Het verloop van de procedure

Bij brief van 18 augustus 2010 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de Christelijk *** te *** (hierna te noemen: de school).

Bij brief van 17 september 2010 heeft drs. H. , algemeen directeur, namens het bevoegd gezag en de school gereageerd op de klachtbrief.

Op 27 oktober 2010 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam, alwaar mevrouw Voogt in persoon is verschenen. Namens de school is de heer K. , directeur, verschenen. Namens het bevoegd gezag is de heer H., voornoemd, verschenen. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

II. Standpunt van klagers

Uit hetgeen schriftelijk en ter zitting door klagers naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de volgende klachtonderdelen af.

De school heeft gekozen voor een andere groepsindeling voor het schooljaar 2010-2011: de klas van *A* (groep 7) is in twee klassen gesplitst. Klagers kunnen zich niet vinden in deze nieuwe groepsindeling. Klagers zijn het niet eens met de motivering van het besluit van de school. Bij navraag bleek dat *A* bewust niet bij zijn vriendjes is geplaatst omdat die geen overwegend positieve invloed op *A* zouden hebben, aldus klagers. In dit verband stellen klagers dat zij hierover nooit iets van de school hadden vernomen en dat zij hierover zeer verbaasd waren. Verder is *A* nu bij een autistisch klasgenootje geplaatst dat hem erg afleidt en hem onrustig maakt. Klagers geven verder aan dat *A*, anders dan de school stelt, erg uit zijn doen is door deze situatie, omdat hij in de thuissituatie met een vergelijkbaar probleem heeft te kampen. Klagers stellen dat zij zelf, de psycholoog en de sociaalpedagogisch hulpverlener hebben aangegeven bij de school dat het juist nu, omdat de thuissituatie problematisch is, belangrijk is om *A* niet uit zijn vriendengroep te halen. Klagers stellen dat *A* hiervoor momenteel onvoldoende draagkracht heeft. De school heeft voorts ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de wensen van *A*, terwijl *A* een sociogram had ingevuld met de voorkeur voor zijn vriendengroep. Ook heeft de school haar besluit niet voldoende heroverwogen, nadat zij informatie over de moeilijke thuissituatie van *A* had ontvangen, aldus klagers. Verder voeren klagers aan dat de school onvoldoende met hen heeft gecommuniceerd over het splitsen van de groepen en het bewust plaatsen van *A* buiten zijn vriendengroep. Zij menen dat de school hen voor een voldongen feit heeft gesteld.

III. Standpunt van school en het bevoegd gezag

De school stelt dat zij al op 18 mei en 1 juni 2010 de nieuwe groepsindeling had aangekondigd, in de nieuwsbrief en later uitgewerkt in een brief van 9 juni 2010. Nadien hebben gesprekken plaatsgevonden tussen klagers en de leerkracht, tussen klagers en de schooldirecteur en tussen de schooldirecteur en hulpverlener mevrouw *B*. De school stelt zich op het standpunt dat de splitsing van groep 7 in twee groepen van onderwijskundige aard is. Er zitten een heel aantal zorgleerlingen in die groep en door de groep te splitsen kan de school nog beter inspelen op de behoeften van de leerlingen. De school is voor alle leerlingen verantwoordelijk en de school heeft zeker het belang van *A* in het oog gehouden bij de indeling. De school is van mening dat zij een weloverwogen keuze heeft gemaakt gebaseerd op de vastgestelde criteria, eigen observatie en na overleg met deskundigen. De school ziet *A* als een blijde en enthousiaste leerling. Wel heeft *A* moeite met zijn concentratie. De school heeft ter zitting aangegeven dat zij een ander beeld van *A* hebben dan diens ouders. Ook na de informatie over de lastige thuissituatie van *A* blijft de school bij haar keuze. Zij stelt precedentwerking te vrezen en van mening te zijn dat *A* voldoende draagkracht heeft om met de huidige groepsindeling om te gaan. De school staat nog steeds achter haar keuze. Ten aanzien van de autistische leerling heeft de school aangegeven dat het haar verantwoordelijkheid is om ook deze leerling een plek op school te geven, hoewel dat voor de andere leerlingen in de groep een probleem kan zijn.

Ten slotte stelt de school dat zij het betreurt dat klagers niet willen ingaan op het aanbod van de school om regelmatig met elkaar in gesprek te blijven over de situatie van *A*.

IV. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Commissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Commissie, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Ten aanzien van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Kort samengevat houdt de klacht in dat klagers menen dat *A* ernstig lijdt onder het feit dat hij niet bij zijn vriendjes in de groep is geplaatst. Verder ondervindt *A* veel hinder in zijn concentratie door een autistische leerling, die wel in zijn groep zit.

De school stelt dat zij uit het gedrag van *A* niet kan opmaken dat zijn welbevinden

negatief wordt beïnvloed door de huidige groepssamenstelling. De Commissie stelt vast dat partijen hierover een zeer uiteenlopende perceptie hebben.

Het verdelen van leerlingen over verschillende groepen betreft een bevoegdheid van de school. Het gebruik van deze bevoegdheid wordt door de Commissie terughoudend getoetst. Dat wil zeggen dat de Commissie nagaat of de school in redelijkheid tot het besluit heeft kunnen komen.

Het beleid inzake groepsindeling is gevormd door bepaalde vooraf vastgestelde criteria. Gebleken is dat de school de volgende criteria had vastgesteld:

1. een zo eerlijk mogelijke verdeling van het aantal jongens en meisjes;
2. een goede verdeling van de leerlingen die extra zorg en aandacht nodig hebben op cognitief en/of sociaal emotioneel gebied;
3. verdeling gebaseerd op de kennis en ervaring van de school van de chemie tussen de kinderen;
4. voor zover mogelijk, rekening houden met de voorkeuren van de leerlingen op grond van een door de leerlingen ingevuld sociogram.

Ter zitting heeft de school aangegeven dat zij deze criteria heeft gehanteerd om groep 7 in tweeën te delen en dat zij ernaar gestreefd heeft om tot een evenwichtige verdeling van de leerlingen wat betreft zorg- en sociale aspecten over beide groepen te komen. De school heeft aangegeven dat zij daarbij het belang van alle leerlingen - dus ook het belang van *A* - in ogenschouw heeft genomen. Desgevraagd heeft de school verder gesteld dat er bij *A* geen rekening gehouden is met het door hem ingevulde sociogram, omdat dit niet overeenkwam met de voorkeuren van de door hem aangegeven vriendjes, maar dat er wel veel voor *A* bekende leerlingen in zijn groep zitten en hij tevens groepsleerkracht (juf M.) kent. Verder heeft de school ter zitting aangegeven dat de groepsindeling reeds bekend was gemaakt, voordat de school van de moeilijke thuissituatie van *A* had vernomen. Omdat de school van *A* een positief beeld heeft en van mening is dat er niet onvoldoende draagkracht bestond en ook thans bestaat, heeft de school haar beslissing naar aanleiding van de nieuwe informatie over de thuissituatie niet herzien.

De Commissie acht het door de school gehanteerde beleid niet onjuist of onredelijk en ook de toepassing hiervan in het geval van *A* kan de beperkte toetsing door de Commissie doorstaan. Hoewel de individuele belangen van *A*, zoals zijn ouders die zien, mogelijk niet optimaal plaats krijgen, hoewel klagers het gevoel hebben dat hun zoon niet voldoende draagkracht heeft om te accepteren dat hij in een andere groep dan zijn vriendjes zit en *A* zeer gevoelig is voor de situatie met de autistische leerling, acht de Commissie het niet onredelijk dat de school *A* in de desbetreffende groep heeft geplaatst. De afweging die de school moet maken is uitermate complex, nu met de belangen van tientallen leerlingen rekening gehouden moet worden. In eerste instantie was niet duidelijk dat *A* door de keuze van school onevenredig zou zijn geschaad. De Commissie kan klagers niet volgen in hun stelling dat de school voorafgaand aan de nieuwe groepsindeling met hen had moeten overleggen. De informatie die via de Nieuwsbrief werd verspreid had voor klagers wel aanleiding kunnen zijn zelf hierover contact op te nemen.

Ook na de heroverweging is het niet anders. Dat de school uiteindelijk het besluit over de

groepsindeling van *A* heeft gehandhaafd, betekent nog niet dat er geen sprake is geweest van heroverweging. De directeur heeft overleg gevoerd met mevrouw *B* en er hebben verschillende gesprekken plaatsgevonden tussen leerkracht, directeur en klager. De Commissie neemt aan dat het standpunt van klagers op deze wijze voldoende duidelijk naar voren is gebracht. Dat klagers de school niet hebben kunnen overtuigen, maakt dat niet anders.

De Commissie is van oordeel dat de omstandigheden die klagers hebben aangevoerd niet voldoende en niet zo bijzonder van aard zijn dat de school op basis daarvan verplicht zou zijn een uitzondering op het gevoerde beleid te maken met alle ongewenste consequenties van dien. Met name is niet komen vast te staan dat de vrees die klagers aanvankelijk hadden toen het besluit tot de nieuwe groepsindeling bekend werd, ook daadwerkelijk is uitgekomen. Weliswaar is aangevoerd dat de situatie met de zus van *A* is verergerd, maar de huidige problemen van *A* zoals klagers die zien, zijn onvoldoende met verklaringen van derden onderbouwd.

Met betrekking tot de plaatsing van de autistische leerling overweegt de Commissie het volgende. Het is de verantwoordelijkheid van de school om zorgleerlingen evenwichtig te verdelen over de groepen en zorg te dragen voor het welzijn van alle leerlingen binnen de school. De Commissie stelt vast dat dit in bepaalde gevallen minder gunstig kan uitpakken voor een individuele leerling. Dat wil echter niet zeggen dat de school daarmee een onjuist besluit heeft genomen: zij zal immers een keuze moeten maken en een andere keuze heeft ook weer gevolgen voor andere leerlingen. In dit licht bezien is de Commissie dan ook van oordeel dat de school in redelijkheid tot deze groepsindeling heeft kunnen besluiten en niet tot herplaatsing van *A* in de groep waarin zijn vriendjes zitten hoeft over te gaan. De klacht dient daarom ongegrond verklaard te worden.

Ten slotte beveelt de Commissie aan zowel klagers, als de school in het belang van *A* aan om na te gaan of *A* zich momenteel niet gelukkig voelt op school, zodat eventueel maatregelen genomen kunnen worden om zijn welbevinden gunstig te beïnvloeden.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

VI. Advies aan bevoegd gezag

Gelet op het voorgaande ziet de Commissie geen aanleiding om advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op 27 oktober 2010 door mevrouw mr. E.I. Batelaan-Boomsma, voorzitter, alsmede de heer drs. L. van Noort en de heer drs. M.R.A. Luijpen als leden, in tegenwoordigheid van mevrouw mr. B. Jongedijk-Eijsink als secretaris.

Klachtnummer 2010/136

Advies aan:

Vereniging Christelijk Voortgezet Onderwijs *** (hierna ook te noemen: bevoegd gezag),
inzake

De heer en mevrouw H. (hierna ook te noemen: klagers).

I Verloop van de klachtenprocedure.

Bij schrijven van 24 augustus 2010 hebben klagers een klacht ingediend bij de landelijke klachtencommissie, gericht tegen de handelwijze van het *S* College toen er aanwijzingen waren dat zoon *A* grensoverschrijdend gedrag vertoonde.

Bij schrijven van 14 september 2010 heeft dr. J., voorzitter van het bestuur van het bevoegd gezag namens het bevoegd gezag gereageerd. Daarbij is tevens een reactie van *R*, rector, overgelegd.

Bij schrijven van 4 oktober 2010 hebben klagers een reactie gegeven op de brieven van 14 september 2010.

Op 4 november 2010 heeft de commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht.

Mevrouw H. is in persoon verschenen. Namens het bevoegd gezag is verschenen mevrouw P. , afdelingsleider Havo 3 en *R*, rector.

II Standpunt klagers.

Uit de klachtbrief en hetgeen klagers op de hoorzitting naar voren hebben gebracht, leidt de commissie - kort weergegeven - de navolgende klacht af:

De school heeft op basis van een ziekmelding van een medeleerling van onze school, zonder klagers in kennis te stellen, besloten de klas te splitsen in jongens en meisjes en hun ervaringen met *A* laten opschrijven. Anders dan het standpunt van de school suggereert, is *A* niet in de gelegenheid gesteld zijn verhaal te vertellen. Hij is dus feitelijk buiten spel gezet en aan zijn lot overgelaten. Het had naar de mening van klagers meer in de rede gelegen om eerst contact op te nemen met klagers.

Daarnaast achten klagers het onbegrijpelijk dat de school niet het zorgteam heeft ingeschakeld. Er bleek dat er geen enkele dossiervorming rondom *A* heeft plaatsgevonden. Klagers hebben zelf contact opgenomen met de leerplichtambtenaar. *A* heeft een maand lang geen onderwijs gevolgd. De door de school (door hen zelf genoemd niet formeel juridisch) gevoerde procedure heeft de zaak naar de mening van klagers buiten proportioneel gemaakt.

De inschakeling van Bureau Jeugdzorg en de politie heeft klagers' zoon beschadigd en belemmerd in zijn ontwikkeling. Een en ander getuigt niet van de pedagogische zorgtaak van de school.

III Standpunt bevoegd gezag.

Het standpunt van het bevoegd gezag en de school luidt - kort weergegeven - als volgt.

Aanleiding voor de gebeurtenissen die klagers hebben beschreven is de ziekmelding van een klasgenoot van *A*. Als na enkele dagen absentie wordt doorgevraagd, blijkt de leerling te angstig om naar school te gaan. Een gesprek met de leerling en een van de ouders, gevolgd door enkele gesprekken van de mentrix met klasgenoten, doet vermoeden dat er in de klas een angstige sfeer bestaat, waarbij de naam van *A* steeds opduikt. Daarop is besloten om aan de leerlingen te vragen om hun ervaringen met *A* op papier te zetten. *A* wordt op dat moment door de rector opgevangen, op de hoogte gesteld van wat gaande is en in de gelegenheid gesteld te reageren op de geuite beschuldigingen.

In de contacten met de ouders is gesproken over een time out en de wens om een tijdelijke opvang elders te onderzoeken, totdat duidelijk zou zijn wat er precies aan de hand was. De school stelt, direct duidelijk te zijn geweest over de onwenselijkheid om op dat moment *A* in zijn eigen klas of in een parallelklas te laten terugkeren. De maatregel van een schorsing is bewust vermeden om de ouders niet in de verleiding te brengen daartegen in het verweer te gaan in plaats van samen met de school op zoek te gaan naar een oplossing. Evenmin heeft de school de door de leerlingen beschreven misdragingen willen gieten in een vorm van beschuldigingen.

De school heeft contact gelegd met de politie om in algemene zin te overleggen over de te volgen weg in een situatie als de onderhavige. De registratie, die door de politie van de adviesaanvraag is gemaakt, heeft onbedoeld de ouders verder tegen de school in het harnas gejaagd. De school heeft de ouders gesteund, toen deze probeerden de registratie ongedaan te maken, maar de politie heeft besloten de registratie te handhaven.

A is op 17 december in aanwezigheid van zijn ouders, rector en twee gedragsdeskundigen gehoord. Vervolgens heeft de school conform het advies, tijdelijk een andere lesplaats georganiseerd en erop gekoerst dat er een persoonlijkheidsonderzoek zou plaatsvinden, met de keuze aan de ouders door wie.

Nog voordat een gevolg was gegeven aan voornoemd advies, hebben klagers *A* aangemeld bij een andere school voor voortgezet onderwijs in ***. Zij konden zich niet vinden in een tijdelijke plaatsing in het Onderwijszorgcentrum van de gemeente ***. Door de school is bedongen dat er contact zou zijn tussen de nieuwe school en het *S*, alvorens *A* daar geplaatst zou worden. Voorkomen moest worden dat *A* onwillekeurig in een vergelijkbare situatie zou belanden. Ook van belang was het afdwingen van een persoonlijkheidsonderzoek, dat de school in het belang van *A* achtte. Conform de wens van klagers is *A* voor de zomervakantie overgeschreven naar het D. College.

IV Overwegingen commissie.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- d) de (on)gegrondheid van de klacht

- e) het nemen van maatregelen
- f) overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De commissie overweegt naar aanleiding van de klacht als volgt.

Ten aanzien van de deelklacht dat klagers ten onrechte niet op de hoogte zijn gesteld van het feit dat *A* uit de klas is gehaald en bij de rector moest komen om te horen wat er gaande was, overweegt de commissie als volgt.

De school heeft de commissie er niet van kunnen overtuigen, dat het niet tot de mogelijkheid behoorde om klagers en hun zoon op 10 december 2009 gezamenlijk in kennis te stellen van het feit, dat de school nader onderzoek in de klas verrichtte om de feiten boven tafel te krijgen. In het belang van *A* was het aangewezen, dat op het moment dat de rector met hem sprak, om hem op de hoogte te stellen van de gang van zaken en zijn weerwoord te laten geven op de geuite beschuldigingen, er ook een van zijn ouders aanwezig was geweest. Deze deelklacht acht de commissie gegrond.

De school heeft de commissie er niet van kunnen overtuigen, dat de wijze waarop het onderzoek naar de feiten heeft plaatsgevonden een juiste wijze is geweest.

De commissie stelt voorop dat de signalen, die door een medeleerling zijn geuit, zeer serieus moeten worden genomen. Bij de wijze waarop de school deze signalen vervolgens heeft opgepakt, zet de commissie vraagtekens. Het plaatsen van *A* buiten de klas en zijn klasgenoten te vragen om op te schrijven, wat de ervaringen van de leerlingen met *A* zijn, is een zeer vergaande en belastende wijze van informatievergaring. Naar het oordeel van de commissie had het onderzoek naar de feiten op een minder belastende wijze moeten plaatsvinden. Deze deelklacht acht de commissie gegrond.

Het vervolg, waarbij *A* op 17 december 2009 in aanwezigheid van zijn ouders, rector en twee gedragsdeskundigen is gehoord, acht de commissie getuigen van een zorgvuldige procedure. De school heeft in redelijkheid, conform het advies van de deskundigen, kunnen koersen op het tijdelijk voorzien in een andere lesplaats en het ondergaan van een persoonlijkheidsonderzoek door *A*. In dit kader hecht de commissie eraan op te merken dat het aan de ouders was om te bepalen door welke deskundigen een dergelijk persoonlijkheidsonderzoek zou plaatsvinden.

Het standpunt van de school om niet de formele weg te willen inslaan en geen schorsingsbesluit te nemen, terwijl de school wel heeft aangegeven dat *A* niet langer welkom was op school, is naar het oordeel van de commissie niet juist. Indien de school aangeeft dat een leerling een time out periode krijgt en niet langer welkom is op school, betekent dat, dat er sprake is van een formele schorsing. De omstandigheid dat de school vreest dat een dergelijke formele beslissing wordt aangevochten, mag er niet toe leiden dat een dergelijke beslissing niet genomen zou worden. Deze deelklacht acht de commissie gegrond.

De commissie merkt tot slot op, dat het ongelukkig is geweest om in het kader van het vragen van een advies aan de politie op 9 december 2009 de naam van *A* bekend te maken. De school heeft tijdens de hoorzitting ook aangegeven dat ze een dergelijk advies met de huidige wetenschap anoniem zou hebben gedaan. De school heeft over het

gesprek met de politie vervolgens onjuist c.q. onvolledig gecommuniceerd. Eerst op 25 januari 2010 hebben klagers via Bureau Jeugdzorg vernomen dat er een zorgmelding van de politie was binnengekomen. De deelklacht, gericht op de registratie bij de politie, en de communicatie daaromtrent, acht de commissie gegrond.

V Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht.

De commissie verklaart de deelklacht

1. gericht op de omstandigheid dat klagers niet op de hoogte zijn gesteld en ook niet de gelegenheid hebben gehad om bij het gesprek van *A* met de rector op 10 december 2009 te zijn, gegrond.
2. gericht op de wijze waarop de school onderzoek heeft verricht naar de feiten, gegrond.
3. gericht op het vervolg, waarbij de school heeft gekoerst op het voorzien in een tijdelijke andere lesplaats en een gedragsonderzoek, ongegrond.
4. gericht op informele handelwijze, inhoudende geen schorsingsbesluit nemen, maar wel aangeven dat *A* niet welkom is op school, gegrond.
5. gericht op de registratie bij de politie en de communicatie daaromtrent, gegrond.

Aldus gegeven op 4 november 2010 door mr. M. Iedema, voorzitter, alsmede drs. L. van Noort en drs. M.R.A. Luijpen, als leden, in tegenwoordigheid van mr. F.J.H. Stevens als secretaris.

Klachtnummer 2010/137

Advies aan

Het bestuur van de V*** (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag), inzake de klacht van mevrouw M. (verder te noemen: klaagster) het bevoegd gezag (verder ook te noemen aangeklaagde).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Klaagster heeft bij brief van 11 september 2010 haar klacht voorgelegd aan de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie).

De Commissie heeft aangeklaagde gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Aangeklaagde heeft bij brief met bijlagen van 16 september 2010 een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

De klacht betreft het verschuiven van de kerstvakantie 2010 naar 24 december 2010 tot 7 januari 2011. Hiermee wijken de *** scholen te *** af van de landelijke kerstvakantie.

II. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich overeenkomstig artikel 4 lid 2 van de Modelklachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair, Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 4, derde lid, van de Modelklachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt als volgt.

Het vaststellen van het vakantierooster behoort tot de bevoegdheid van het schoolbestuur. De toetsing van dit besluit door de Commissie zal daarom marginaal zijn.

De Commissie zal slechts beoordelen of aangeklaagde in redelijkheid tot dit besluit heeft kunnen komen.

Het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap geeft richtlijnen uit voor de schoolvakanties in het basis- en voortgezet onderwijs volgens de gebiedsindeling Noord, Midden en Zuid Nederland. De minister stelt voor iedere regio afzonderlijk vast in welke periode de zomervakantie valt. Daarnaast geeft de minister adviesdata voor de (gespreide) voorjaars- en herfstvakantie en (voor alle regio's geldende) kerst- en meivakantie. De zomervakanties rouleren, zodat de vakanties voor alle leerlingen een aantal keren vroeg of juist laat in het seizoen vallen. De data voor de andere schoolvakanties zijn adviesdata, waar scholen dus van kunnen afwijken. Dit gebeurt bijvoorbeeld op lokaal niveau in verband met plaatselijke jaarfeesten of door voor het christelijk onderwijs in afwijking van het aangegeven advies op Goede Vrijdag vrij te geven. De data voor de meivakantie verschillen regelmatig per school. Vaak maken scholen binnen een bepaalde gemeente of regio afspraken om het vakantierooster op elkaar af te stemmen.

Het stond aangeklaagde dus vrij om een van het advies van de minister afwijkende datum voor de kerstvakantie 2010 vast te stellen. De Commissie stelt vast dat aangeklaagde bij de vaststelling van het vakantierooster de formele procedure juist heeft doorlopen. Het voorstel is ruim voor de aanvang van het nieuwe jaar op voorstel van de directievergadering besproken, voorgelegd aan de (g)mr, die daarop positief heeft geadviseerd, en vervolgens door het bestuur definitief vastgesteld. Bovendien is daarover overlegd met de school voor voortgezet onderwijs, die door 90 % van de oudleerlingen van de basisscholen van de CNS Nunspeet wordt bezocht en die in dezelfde periode kerstvakantie heeft.

De Commissie is dan ook van oordeel dat aangeklaagde –nog los gezien van de aannemelijke beweegredenen die aangeklaagde voor dit besluit heeft gegeven en onverlet de omstandigheid dat een dergelijk besluit niet altijd tot tevredenheid van alle (ouders van) leerlingen genomen kan worden- in redelijkheid heeft kunnen besluiten de kerstvakantie 2010 te bepalen op de periode van 24 december 2010 tot 7 januari 2011. De Commissie verklaart de klacht derhalve ongegrond.

III. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

IV. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet geen aanleiding tot het geven van een advies.

Aldus gegeven op 9 november 2010 door mr. J. Westmaas, voorzitter, drs. M.R.A. Luijpen en W.J.L. Feitsma, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Mulder-Das, secretaris.

Klachtennummer 2010/139

Advies aan

het bestuur van de Stichting voor christelijk primair onderwijs: *** (hierna: het bevoegd gezag),
inzake
de klacht van mevrouw M. wonende te *** (hierna: klaagster).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 12 september 2010, ontvangen op 14 september 2010, heeft klaagster een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (hierna: de Commissie).

De Commissie heeft het bevoegd gezag en CBS *** (hierna: de school) verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 11 oktober 2010, ontvangen op 13 oktober 2010, heeft het bevoegd gezag een reactie gegeven op de klacht. Het bevoegd gezag heeft op 12 oktober 2010, ontvangen op 13 oktober 2010, een aanvullend schrijven toegezonden.

Op 16 november 2010 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam. Klaagster is verschenen. Namens het bevoegd gezag is de heer H. verschenen. De heer V. is verschenen namens de school.

De Commissie heeft na de hoorzitting nog een brief ontvangen van klaagster d.d. 17 november 2010. Eveneens heeft de Commissie stukken ontvangen van de school d.d. 17 november 2010.

II Standpunt van klaagster

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de navolgende klacht af.

Klaagster heeft aangevoerd dat haar dochter *A* vanaf 9 april 2010 tot aan de zomervakantie niet meer naar school is geweest. *A* verblijft sedert de zomervakantie van 2009 bij haar vader en is zonder toestemming van klaagster na de meivakantie naar Portugal vertrokken. Ook is *A* na haar vakantie in Portugal niet meer teruggekeerd op school en is zij de rest van het schooljaar thuisgebleven. De school heeft nooit bij de leerplichtambtenaar een melding gedaan van ongeoorloofd verzuim. Klaagster heeft een klacht ingediend omdat de school zowel schriftelijk als mondeling geen antwoord geeft op haar vragen waarom zij vinden dat er geen sprake was van ongeoorloofd verzuim.

III Standpunt van het bevoegd gezag

De heer H. heeft namens het bevoegd gezag aangevoerd dat er op 21 juni 2010 een gesprek heeft plaatsgevonden met klaagster. Tijdens dit gesprek is de situatie van klaagster en haar dochter *A* in relatie met haar ex-partner uitvoerig aan de orde gekomen. De heer H. heeft geconcludeerd dat aan de basis van de klacht een veel fundamentele oorzaak ligt, te weten de vertroebelde relatie van klaagster met haar ex-partner. Op 25 juni 2010 heeft er nog een gesprek plaatsgevonden waarbij de adjunct-directeur, mevrouw V., aanwezig was. Zij heeft aangegeven dat de school instanties heeft ingeschakeld, huiswerkbegeleiding heeft geregeld bij *A*'s vader thuis en dat er gesprekken hebben plaatsgevonden met *A*'s vader zodat hij hulp kon zoeken in deze moeilijke situatie. Ook heeft de school aangeboden om een gesprek te regelen tussen de ouders van *A*. De school heeft volgens de heer H. gezien het voorgaande meer dan het mogelijke gedaan om voor haar leerling het optimale te bereiken.

IV Overwegingen van de Commissie

e door de school gehanteerde klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel. Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- (on)gegrondheid van de klacht;
- het nemen van maatregelen;
- overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie heeft geconstateerd dat het bevoegd gezag behalve het verweerschrift (met bijlagen, waaronder enkele e-mails met betrekking tot het maken van een afspraak en een brief aan klaagster) en een brief van de heer V. geen stukken heeft overgelegd. De heer V. heeft in zijn reactie aangegeven dat er in het schooljaar 2009-2010 zeer vaak contact is geweest met klaagster en eveneens met externe instanties, waaronder jeugdzorg en de leerplichtambtenaar. Tijdens de hoorzitting heeft de heer V. aangegeven dat hij altijd aantekeningen heeft gemaakt van voornoemde contacten en hij heeft ten tijde van de hoorzitting alsnog enkele aantekeningen overgelegd. De Commissie verzoekt het bevoegd gezag en de school om in het vervolg de relevante stukken uit het schooldossier, waar nodig geanonimiseerd, (tijdig) te overleggen.

Met betrekking tot de inhoudelijk klacht van klaagster, overweegt de Commissie als volgt.

Het bevoegd gezag verwijst naar het schrijven van de heer V., directeur van de school. Deze heeft aangegeven dat de kansen van *A* de drijfveer zijn geweest om te handelen zoals hij heeft gedaan, te weten het niet melden van ongeoorloofd verzuim bij de leerplichtambtenaar. In deze keuze speelde mee dat *A* een eigen keuze heeft gemaakt

om bij haar vader te gaan wonen en dit ook verstandelijk goed wist te onderbouwen. Ook was er bemoeienis van tal van mensen die uiteindelijk tot weinig heeft geleid. De heer V. heeft aangevoerd dat hij zijn verantwoordelijkheid niet heeft ingeleverd en tegelijk bureau leerplicht op de hoogte heeft gebracht.

Met betrekking tot de ziekmelding heeft de heer V. aangevoerd dat - los van de verklaring van de huisarts, die voor hem niet maatgevend is geweest in het nemen van zijn beslissingen - er volgens hem sprake was van een burn-out. De heer V. was van mening dat *A* rust nodig had en afstand moest nemen. Een redelijk gesprek met moeder hierover was onmogelijk, omdat moeder alles wat van vader kwam in twijfel trok. Een redelijk gesprek met vader bleek wel mogelijk. Er is toen besloten om contact te onderhouden met Jeugdzorg en de leerplichtambtenaar. Hij heeft geen melding ongeoorloofd verzuim gedaan, maar wel een uitvoerige informatie over wat er speelde en hoe hij hierin handelde verstrekt. De heer V. vond het op zichzelf niet slecht dat *A* naar Portugal ging maar vond het onjuist dat de vader van *A* klagster niet vooraf had geïnformeerd.

Toen *A* terugkwam van haar verblijf in Portugal is onderzocht of zij weer naar (een andere) school kon. De school kwam tot de conclusie dat dit niet mogelijk was. Deze beslissing was mede gebaseerd op een gesprek van *A* met de orthopedagoog. De heer V. vond het volkomen verantwoord dat *A* thuis op een aangepaste manier werkte. Twee leerkrachten zijn een aantal keer bij *A* thuis geweest. De school vond emotioneel herstel belangrijk, zodat *A* weer in staat zou zijn op eigen kracht de draad op te pakken in het voortgezet onderwijs. Timing leek de heer V. een belangrijk gegeven om dit doel te bereiken. Daarbij paste volgens hem geenszins het melden van ongeoorloofd verzuim.

Alle kinderen en jongeren in Nederland zijn verplicht om naar school te gaan. Er zijn een aantal redenen op grond waarvan leerlingen (tijdelijk) vrijstelling van de verplichting tot schoolbezoek kunnen krijgen. Bijvoorbeeld voor verzuim door ziekte of door bijzondere omstandigheden. Wanneer leerlingen ongeoorloofd verzuimen, is de schooldirecteur verplicht dit te melden bij het digitaal verzuimloket van de Informatie Beheer Groep. Deze informeert de leerplichtambtenaar van de gemeente.

Wat betreft gezinsvakanties buiten de schoolvakantie kan worden opgemerkt dat leerlingen waarvan de ouders vanwege hun werk niet in de schoolvakanties weg kunnen, maximaal 10 dagen verlof per schooljaar mogen opnemen om met hun ouders op vakantie te gaan. Dit is alleen mogelijk als het voor het gezin feitelijk onmogelijk is in de reguliere schoolvakanties een vakantie op te nemen vanwege de specifieke aard van het beroep van de ouders.

De commissie stelt vast dat het verzuim is aangevangen met een reguliere ziekmelding op 9 april 2010. Huisarts O. die *A* nog maar kort als patiënt kende, heeft medio april een verklaring afgegeven. Later heeft deze huisarts nog een toelichting op zijn eerste verklaring versterkt, doch de heer V. heeft naar voren gebracht dat de mening van de huisarts voor hem niet doorslaggevend is geweest. Dit blijkt ook uit het e-mailbericht van 31 mei 2010 van de heer N..

Vervolgens heeft de school toegestaan dat *A* na de meivakantie naar Portugal vertrok terwijl zoals hierboven is aangegeven specifiek bepaald is dat dit alleen kan indien het door het werk van de ouders onmogelijk is om in de reguliere schoolvakanties vakantie

te nemen. De Commissie heeft geconstateerd dat er van een dergelijke situatie geen sprake was.

De heer V. heeft tijdens de hoorzitting opgemerkt dat dit een afwijkende situatie was en dat hij dit ook met zoveel woorden bij de leerplichtambtenaar heeft gemeld. Deze heeft volgens hem niet gezegd dat hij hier ongeoorloofd verzuim van moest maken. De Commissie merkt op dat zij uit de stukken heeft opgemaakt dat de situatie voor *A* op school en thuis zeker niet makkelijk was. Dit rechtvaardigt volgens de Commissie echter niet het voornoemde verzuim. De heer V. heeft zijn beslissing omtrent het niet aanmerken van het voornoemde verzuim als ongeoorloofd niet verder onderbouwd en heeft ook geen correspondentie overlegd tussen hem en de leerplichtambtenaar, dan wel eventuele behandelaars van *A*.

De heer V. heeft aangegeven dat bij terugkomst van *A* uit Portugal is onderzocht of zij al in staat was om weer naar school te komen. De school kwam tot de conclusie dat dit niet mogelijk was. Dit op basis van een gesprek met *A* zelf door de orthopedagoog van school. Los van de verklaring van de huisarts, was er volgens de heer V. bij *A* sprake van een burn-out. De Commissie merkt op dat de heer V. termen bezigt als burn-out en situatieve (arbeids) ongeschiktheid. Deze diagnoses worden evenwel niet door medische rapportages onderbouwd, terwijl de heer V. zelf ook niet als voldoende deskundig terzake kan worden aangemerkt. Het bevreemdt de Commissie dat de heer V. als de situatie zo ernstig was als hij blijkbaar dacht, niet aangedrongen heeft op verwijzing en behandeling van *A*.

De Commissie is van oordeel dat *A* door voornoemde handelwijze haar basisschoolperiode niet goed heeft afgesloten door niet deel te nemen aan diverse schoolactiviteiten die daarmee verband houden. Tijdens de hoorzitting heeft de heer De Vries desgevraagd verklaard dat hij *A* ook graag aanwezig had gehad bij musical, schoolkamp en dergelijke maar hij dat niet kon afdwingen. *A* heeft volgens hem zelf gezegd dat ze niet in staat was vanwege diverse redenen. Hij heeft de verantwoordelijkheid voor het schoolverzuim bij vader gelegd. De Commissie heeft met verbazing van dit standpunt kennis genomen. De Commissie is van oordeel dat de verantwoordelijkheid op dit punt bij de heer V. lag en dat hij het verzuim dat hij zelf kennelijk onnodig en ongewenst achtte, als ongeoorloofd had moeten aanmerken. De Commissie leest in de opmerking van de leerplichtambtenaar dat de heer V. een grote verantwoordelijkheid op zich neemt en niet het blijk van instemming dat de heer V. daar blijkbaar wel in ziet.

Hoewel de heer V. steeds heeft benadrukt dat hij zich niet in de juridische strijd tussen klaagster en de vader van *A* wil mengen, heeft hij blijkens de overgelegde stukken in de loop van januari 2010 een verklaring afgegeven over het verblijf van *A* bij haar vader. De Commissie heeft ter zitting begrepen dat deze verklaring op verzoek van de advocaat van vader is verstrekt. De Commissie acht dit niet in overeenstemming met de onpartijdige positie die de heer V. zegt in te nemen. De Commissie kan zich niet aan de indruk onttrekken dat klaagster, nadat zij jarenlang voor de school als aanspreekpunt had gefungeerd, in de loop van het schooljaar 2009/2010 geheel buiten beeld is geraakt. De Commissie acht deze handelwijze niet zorgvuldig.

Gelet op het voorgaande verklaart de Commissie de klacht gegrond.

De Commissie wil voor de goede orde nog opmerken dat de school in haar schrijven een oordeel heeft gegeven over de beweegredenen van klaagster om een klacht in te dienen bij de Commissie. De Commissie merkt op dat dit door klaagster als krenkend kan worden ervaren.

V Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht gegrond.

VI Advies

De Commissie adviseert om in voorkomende gevallen alle relevante stukken aan de Commissie ter beschikking te stellen.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag te bevorderen dat heel terughoudend wordt omgegaan met het verstrekken van verklaringen aan advocaten en/of ouders die juridische procedures met elkaar voeren. Indien nodig zal Jeugdzorg of de Raad voor de Kinderbescherming de school om informatie verzoeken.

Aldus gegeven op 16 november 2010 door mr. E.I. Batelaan-Boomsma, voorzitter, alsmede Th. Huizer en drs K.M.P.A.M. Håbryka als leden, in tegenwoordigheid van mr A.A. Jopse als secretaris.

Klachtennummer 2010/145

Advies aan

het bestuur van de Vereniging Christelijk Voortgezet Onderwijs te *** en omstreken (verder te noemen: het bevoegd gezag),inzake de klacht van de heer en mevrouw S., ouders van *A* (verder te noemen: klagers).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Bij schrijven van 21 september 2010, ontvangen op 23 september 2010, hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de directie van het *S* College te ***k (verder te noemen: de school). De klacht heeft betrekking op de plaatsing van *A* in de brugklas VMBO-T voor het cursusjaar 2009/2010.

De Commissie heeft de directie en het bevoegd gezag verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 15 oktober 2010 heeft de heer P. , centraal directeur van de school, gereageerd op het gestelde in de klachtbrief.

Op 30 november 2010 heeft vervolgens in Utrecht een hoorzitting plaatsgevonden ten overstaan van de Commissie. Klagers zijn in persoon verschenen. Tevens waren verschenen de heer P., voornoemd en mevrouw O., sectordirecteur van de school.

II. Standpunt van klagers.

Klagers zijn van opvatting dat hun dochter *A* ten onrechte in de brugklas VMBO-T is geplaatst. Zij had gezien haar CITO-score in de HAVO-kansklas geplaatst dienen te worden. Verder kunnen klagers zich niet verenigen met het feit dat hun dochter ook niet na de eerste brugklas over kon naar de tweede van de HAVO-kansklas. Klagers zijn bovendien van mening dat zij nog steeds geen zicht hebben op alle feiten. Zij voelen zich door de school niet gehoord en zijn van mening dat hun motivatie en die van hun dochter *A* in het geheel niet ter zake doet.

III. Standpunt van de school en het bevoegd gezag.

De school is van opvatting dat de plaatsing van *A* volgens de daartoe geldende procedure en met inachtneming van de opgestelde criteria is verlopen. De school heeft aangevoerd dat, zoals dit ook in de schoolgids is vermeld, het advies van de basisschool leidend is voor de plaatsing van een leerling. De uitslag van de CITO-toets speelt een ondergeschikte rol. Het advies van de basisschool waar *A* op zat, de B.school, heeft op het schoolverlatersrapport een eenduidig en ondubbelzinnig advies aangegeven, te weten: VMBO-T als het maximaal haalbare. Na een klacht van klagers aan het begin van

het schooljaar heeft de school contact opgenomen met voornoemde basisschool en de plaatsing van *A* in VMBO-T gehandhaafd.

Ten aanzien van het feit dat *A* na de eerste niet alsnog in de tweede klas van de HAVO-kansklas is geplaatst, heeft de school aangegeven dat *A* niet aan de daaraan te stellen overgangsnormen voldeed. Zij had niet het gemiddelde van een 8 behaald.

De school is samenvattend van mening dat zijn besluit om *A* in de brugklas VMBO-T te plaatsen op juiste gronden is genomen en dat hierover veelvuldig met klagers is gesproken. Ook de weigering om *A* over te laten gaan naar de tweede HAVO-kansklas berust op juiste gronden. Klagers weigeren echter de besluiten van de school te accepteren en hebben inmiddels hun dochter *A* van school gehaald.

IV. Overwegingen van de Commissie.

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten is neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige (ex-)leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie voor het Christelijk Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad te Voorburg.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt als volgt.

De Commissie is van oordeel dat de klacht van klagers ongegrond dient te worden verklaard.

De Commissie is van oordeel dat de school zijn besluit om *A* in de brugklas VMBO-T te plaatsen op juiste gronden heeft genomen en stelt vast dat de school hierover veelvuldig met klagers heeft gesproken.

De Commissie is van oordeel dat de schoolgids op het punt van de plaatsing van een leerling duidelijk is, namelijk dat het schooladvies leidend is. Het schooladvies van de basisschool is naar het oordeel van de Commissie niet voor meerdere uitleg vatbaar. Uit het schoolverlatersrapport van 10 maart 2009 blijkt dat de basisschool zonder twijfel en met inachtneming van de CITO-score, voor *A* het schooltype 'gemengde/theoretische leerweg' heeft geadviseerd en hieraan nog heeft toegevoegd dat VMBO-T het maximaal haalbare is. Onder deze omstandigheden heeft de school naar het oordeel van de Commissie terecht kunnen besluiten *A* niet in de HAVO-kansklas te plaatsen. Klagers

standpunt dat de school geen goed zicht had op alle feiten deelt de Commissie niet. Klagers zijn meer dan eens door de school in de gelegenheid gesteld hun standpunt ten aanzien van de plaatsing van *A* kenbaar te maken en hebben hier meer dan eens (onder meer richting de basisschool) actie op ondernomen.

Ditzelfde heeft te gelden voor het besluit *A* niet toe te laten tot de tweede van de HAVO-kansklas. Ter zitting heeft de school toegelicht dat er les wordt gegeven op twee verschillende niveau's en dat de cijfers van de leerlingen uit de eerste VMBO-T klas op een hoger niveau moeten liggen dan de cijfers van de leerlingen uit de eerste HAVO-kansklas om bevorderd te kunnen worden naar de tweede van de HAVO-kansklas. De Commissie acht het logisch en verdedigbaar dat aan leerlingen uit de eerste VMBO-T klas op dit punt hogere eisen worden gesteld. Aangezien zij onderwijs hebben gevolgd op een ander (lager) niveau dan de leerlingen uit de eerste van de HAVO-kansklas, acht de Commissie het volstrekt verklaarbaar dat voor hen zwaardere overgangsnormen gelden. De Commissie kan dan ook niet tot de conclusie komen dat de door de school op dit punt gehanteerde overgangsnormen niet redelijk zouden zijn dan wel dat er aanleiding was voor *A* een uitzondering op deze regels te maken.

Dat klagers zich uiteindelijk niet hebben kunnen neerleggen bij de besluiten van de school mag dan wellicht zo zijn, maar dit kan de school en zijn handelwijze niet worden tegengeworpen. Het komt de Commissie veeleer voor dat daar waar klagers zich niet kunnen vinden in het door de school afgegeven schooladvies zij een klacht hadden moeten indienen bij dan wel tegen deze school.

Op grond van het vorenstaande is de Commissie van oordeel dat de klacht van klagers ongegrond dient te worden verklaard.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

VI. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie is van oordeel dat het in een voorkomend g*A*I wellicht aangewezen is om in een situatie als de onderhavige waarin er weliswaar sprake is van een eenduidig en ondubbelzinnig schooladvies van de basisschool, maar waarin de uitslag van de CITO-test een ander schooltype zou kunnen insluiten, de basisschool kritisch te bevragen op het schooladvies.

Aldus gegeven op 30 november 2010 door mr. Joh. Westmaas, voorzitter, alsmede door mr. M. Iedema, en drs. J. van Tongeren als leden, in tegenwoordigheid van mr. A. de Visser als secretaris.

Klachtennummer 2010/148

Advies aan

Het bestuur van de Stichting voor RK en PC Basisonderwijs, *** (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van mevrouw B. (verder te noemen: klaagster) jegens de heer F., directeur van De C.I, onderdeel van voormelde Stichting (verder ook te noemen aangeklaagde).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Klaagster heeft bij brief van 28 september 2010 haar klacht voorgelegd aan de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie).

De Commissie heeft aangeklaagde gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Aangeklaagde heeft middels een brief met bijlage van 9 december 2010 van de heer J. namens het College van Bestuur aangegeven dat het bevoegd gezag is aangesloten bij de Commissie en de modelklachtenregeling van de Besturenraad PCO hanteert en tevens een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

De Commissie heeft kennisgenomen van het e-mailbericht van 10 december 2010 van klaagster.

Op 1 februari 2011 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar zijn verschenen:

- klaagster in persoon, vergezeld van de heer M. ,
- aangeklaagde in de persoon, vergezeld van de heer J., voornoemd.

Uit hetgeen in de stukken en ter gelegenheid van de hoorzitting naar voren is gebracht leidt de Commissie de als volgt samengevatte klacht af:

Aangeklaagde heeft onbehoorlijk gehandeld door op verzoek van de toenmalige echtgenoot van klaagster, met wie klaagster op dat moment in een echtscheidingsprocedure verwickeld was, buiten mede weten van klaagster, een schriftelijke verklaring af te geven betreffende het door de vader naar school brengen en van school halen van hun zoon, *A*. De vader had tegen aangeklaagde gezegd dat hij deze verklaring nodig had voor de echtscheidingsprocedure. De directeur heeft door zo te handelen partij getrokken in deze echtscheidingsprocedure.

II. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen en leerlingen zelf bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich overeenkomstig artikel 4 lid 2 van de Modelklachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair, Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 4, derde lid, van de Modelklachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Ten aanzien van de feiten

De zoon van klaagster, *A*, was in het schooljaar 2009/2010 leerling van groep 1-2 C van De Cirkel te Amstelveen. In het najaar van 2009 is een procedure van echtscheiding tussen de ouders gestart. Klaagster heeft aangeklaagde daarvan op de hoogte gesteld en ook van het feit dat haar man tegenover haar dreigde alles in de strijd te zullen gooien en dat hij meende daarbij wel gesteund te zullen worden door de school, omdat zijn moeder daar vroeger gewerkt had. Aangeklaagde heeft toen tegen klaagster gezegd dat zij niet bang hoefde te zijn, dat een school geen partij hoort te kiezen in een echtscheidingsprocedure.

Tijdens een zitting van de rechtbank in het kader van de echtscheidingsprocedure op 5 juli 2010 werd klaagster plotseling geconfronteerd met een schriftelijke verklaring van aangeklaagde, die al van 13 november 2009 dateerde, dat is nog voor het hiervoor vermelde gesprek tussen klaagster en aangeklaagde. In de verklaring staat vermeld dat "*A* door zijn ouders naar school wordt gebracht en gehaald. Op donderdag brengt zijn moeder hem naar school. Op maandag, dinsdag, woensdag en vrijdag brengt de vader *A* naar school en haalt hem ook weer op." Er was ook nog een dergelijke, bijna gelijklopende, schriftelijke verklaring van aangeklaagde, gedateerd 29 juni 2010. In deze verklaring verklaart aangeklaagde dat *A* praktisch elke dag door zijn vader naar school wordt gebracht en ook weer opgehaald en dat de vader zich ook inspant voor bijzondere activiteiten op school, zoals sportdagen, uitstapjes naar de kinderboerderij enz.

Klaagster heeft aangeklaagde meteen diezelfde dag, 5 juli 2010, aangesproken. Aangeklaagde reageerde toen door te zeggen dat het maar een zakelijke verklaring was. Naar aanleiding van de door klaagster aan de Commissie voorgelegde klacht heeft op 1 november 2010 een gesprek plaatsgevonden tussen klaagster en de heer J.. De heer J. heeft toen aan klaagster uitgelegd dat de school wel beleid heeft ten aanzien van informatievoorziening aan ouders. Dit beleid wordt vermeld in de schoolgids. Dit beleid heeft echter geen betrekking op een situatie als onderhavige, dat wil zeggen het verstrekken door de school van een schriftelijke verklaring over het gedrag van ouders.

De heer J. heeft vervolgens gesproken met aangeklaagde. Aangeklaagde heeft in dit gesprek gezegd dat hij niet het idee had dat hij door het afgeven van deze verklaring partij koos in de echtscheiding. Het ging immers slechts om een objectieve constatering van algemeen waarneembare feiten. De vader van *A* heeft, zo heeft aangeklaagde ter zitting verklaard, tegen aangeklaagde gezegd dat hij iets op papier wilde hebben, omdat hij co-ouderschap wilde, maar in de procedure zwak stond als vader. Aangeklaagde heeft er lang over nagedacht of hij zo'n verklaring zou schrijven en heeft het uiteindelijk toch gedaan.

Aangeklaagde heeft in het gesprek met de heer J. erkend dat hij, achteraf gezien, niet juist heeft gehandeld. Hij wist dat aan het feit dat hij nooit eerder met een dergelijke verzoek was geconfronteerd.

Het bestuur is naar aanleiding van deze kwestie voornemens een protocol betreffende het afgeven van verklaringen op te stellen en dit in de schoolgids op te nemen.

Beoordeling

De Commissie stelt vast dat het op de school geldende protocol betreffende het verschaffen van informatie aan van elkaar gescheiden levende ouders een vertaling is van de wettelijke regels en de vaste jurisprudentie dienaangaande. Het gaat in die regeling om informatie betreffende schoolaangelegenheden, zoals rapporten, Citotoetsen en dergelijke. Het is de wettelijke plicht van de ouder, bij wie het kind verblijft, om de andere ouder op de hoogte te houden van gewichtige aangelegenheden die het kind betreffen. Als dit niet gebeurt, kan de ouder, bij wie het kind niet verblijft, de school verzoeken hem/haar op de hoogte te houden over de schoolresultaten van het kind. De wet verplicht derden die beroepsmatig over informatie inzake belangrijke feiten en omstandigheden die het kind of diens verzorging of opvoeding betreffen beschikken, die desgevraagd aan de ouder te verstrekken.

Hier ging het echter om een heel andere situatie. Hier verzocht één van de ouders, buiten medeweten van de andere ouder, op een moment dat de ouders nog samenleefden, om een verklaring die niet betrof de schoolprestaties van het kind, maar het gedrag van (één van) de ouders. Aangeklaagde had, naar het oordeel van de Commissie, kunnen en ook moeten beseffen dat hij door het afgeven van een dergelijke verklaring betrokken zou raken in de belangenstrijd tussen de beide ouders.

Al ging het om een constatering van algemeen waarneembare feiten, aangeklaagde had zich toch van het afgeven van deze verklaring dienen te onthouden. Een school dient zich immers ten allen tijde te onthouden van verklaringen die niet op het terrein van haar specifieke deskundigheid liggen.

De Commissie acht de klacht derhalve gegrond.

III. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht gegrond.

IV. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie adviseert het bevoegd gezag zowel aan haar personeel, als aan de ouders van de leerlingen, duidelijk te maken dat nooit een verklaring (op verzoek van een ouder) mag en zal worden afgegeven die niet betreft de schoolaangelegenheden en/of schoolprestaties van de leerling en die niet betreft informatie die aan beide ouders op gelijke wijze bekend gemaakt wordt. Deze gedragsregel dient, zoals het bestuur reeds ter zitting heeft gesuggereerd, duidelijk in de schoolgids vermeld te worden.

Aldus gegeven op 2 februari 2011 door mr. J.C. Westmaas, voorzitter,
Drs. R.J.ter Veen- Zielhuis, en drs. K.M.P.A.M. Hàbryka, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Mulder-Das, secretaris.

Klachtnummer 2010-151

Advies aan

het bestuur van de Stichting *** te *** (hierna: het bevoegd gezag),
inzake
de klacht van de heer en mevrouw C. wonende te *** (hierna: klagers).

1. Verloop van de klachtenprocedure

Bij brief van 5 oktober 2010, ontvangen op 8 oktober 2010, heeft het bevoegd gezag de klacht van klagers tegen de locatie Havo/Vwo van het *** College te Dordrecht (hierna: de school) doorgezonden aan de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (hierna: de Commissie). Het gaat om de klacht van 16 augustus 2010 die klagers hebben toegezonden aan het bevoegd gezag.

De Commissie heeft het bevoegd gezag en de school verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Bij brief van 29 oktober 2010, ontvangen op 3 november 2010, heeft mw.drs. G. - directeur van de school - een reactie gegeven op de klacht.

Op 18 november 2010 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam. Klagers zijn verschenen. Het bevoegd gezag en de school zijn - met kennisgeving achteraf- niet verschenen.

2. Standpunt van klagers

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de navolgende klacht af.

A, de dochter van klagers, heeft volgens klagers leerproblemen die bij school vanaf de eerste klas bekend zijn. De belangrijkste zijn dyslexie en een stoornis in het autistisch spectrum. Volgens klagers worden het schoolplan en het dyslexieprotocol niet in de praktijk gebracht. Dit probleem speelt volgens klagers al twee jaar. Volgens klagers richt hun klacht zich op de volgende punten:

- 1)** Het dyslexieprotocol wordt niet uitgevoerd. De school is onmachtig om gemaakte fouten bij te sturen dan wel nieuwe fouten te voorkomen.
- 2)** Volgens klagers komt men op school afspraken niet na. Men is slecht bereikbaar en de heer B., unit directeur HAVO, heeft hen misleid dan wel onjuiste antwoorden gegeven.
- 3)** Er is sprake geweest van misleidende voorlichting over Duits als extra vak op de Havo.
- 4)** Er is sprake van onvoldoende, onzorgvuldige en ontijdige communicatie. Als de school goed had gecommuniceerd dan waren er veel problemen niet ontstaan.

5) Er is sprake van structureel niet dan wel onvoldoende bewaken van de kwaliteit van het onderwijs door de schoolleiding. Het dieptepunt van het falen van enig kwaliteitssysteem ligt bij het niet verstrekken van vergrotingen bij het Havo examen Nederlands en vervolgens tot twee maal toe weer geen vergrotingen beschikbaar hebben bij aanvang van de examens Wiskunde en Engels voor *A*.

3. Standpunt van het bevoegd gezag

De directeur van de school heeft aangevoerd dat zij alles in het werk heeft gesteld om antwoord te geven op de vragen van klagers. Zij verwijst in dit kader naar de e-mailwisseling, waaronder ook de e-mailwisseling met de Inspectie. De directeur voert verder aan dat tijdens de vergadering van de locatieraad van de Locatie H. het dyslexieprotocol 2010 aan de orde is geweest. Klagers waren daarbij aanwezig en hebben gebruik gemaakt van hun spreekrecht. Er zijn stappen gezet om het dyslexieprotocol te verbeteren. De school blijft werken aan verbetering en betreft daarbij ook de reacties en voorstellen van klagers.

4. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Commissie Primair en Voortgezet Onderwijs, ingesteld door de Besturenraad.

De klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- (on)gegrondheid van de klacht;
- het nemen van maatregelen;
- overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie maakt eerst een paar procedurele kanttekeningen.

Het bericht van de heer R., voorzitter van het College van Bestuur van de Stichting, waarin wordt meegedeeld dat de school, noch het bevoegd gezag op de hoorzitting zal verschijnen, is aanvankelijk naar een verkeerd e-mail adres gezonden en heeft om die reden de Commissie en klagers niet voor de hoorzitting bereikt. Achteraf is door het secretariaat navraag gedaan en gebleken dat het bericht niet naar het juiste adres is verzonden. De Commissie merkt op dat het hoogst ongebruikelijk is dat er niemand namens het bevoegd gezag en de school op zitting verschijnt. Dit belemmert in hoge mate de waarheidsvinding en stelt zoals hierna zal blijken de Commissie voor ernstige problemen in de oordeelsvorming. De Commissie acht het onzorgvuldig een dergelijk mededeling per e-mail te versturen en daarbij niet te controleren (door het vragen van

een leesbevestiging of telefonische navraag) of het bericht de juiste bestemming heeft bereikt. Voorts is een bericht van verhindering drie dagen voor de zitting wel erg laat. Verplichtingen elders zullen toch ook eerder bekend zijn geweest. Indien hierover telefonisch met het secretariaat was overlegd, zou er zeker zijn aangedrongen op het sturen van een vervanger, nu de directeur ziek bleek te zijn.

Gezien de inhoud van het navolgende advies, zal het duidelijk zijn dat het in de e-mail verwoorde standpunt dat de zaak wel redelijk duidelijk was en er regelmatig over was gecommuniceerd, de Commissie zeer heeft verbaasd.

Klagers hebben bij brief van 25 september 2010 aan het bevoegd gezag verzocht om de klacht voor te leggen aan de Commissie. Klagers hebben in voornoemde brief aangegeven dat volgens hen het moment is gepasseerd om de klacht te behandelen op schoolniveau.

De Commissie merkt op dat de klachtenregeling als uitgangspunt heeft dat klachten in eerste instantie onderling worden opgelost. Nu klagers ter zitting gemotiveerd hebben gesteld dat alle eerdere pogingen tot communicatie nooit tot de gewenste verbetering hebben geleid, kan de Commissie hier wel begrip voor opbrengen.

De Commissie merkt op dat zij bij bestudering van de stukken ook gegevens heeft aangetroffen van medeleerlingen van *A*. De Commissie verzoekt het bevoegd gezag in het vervolg stukken voldoende geanonimiseerd te verstrekken daar hier de privacy van andere leerlingen in het geding is.

Met betrekking tot de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Punt 1

De Commissie heeft uit de stukken opgemaakt dat aan klagers per e-mail d.d. 17 februari 2010 is toegezegd dat *A* gebruik zou mogen maken van vergrotingen bij het Centraal Examen. Gebleken is dat *A* op de eerste dag van het Centraal Examen Nederlands geen vergroting heeft gekregen. Het examen was in Verdana 11. Klagers hebben hier direct melding van gemaakt op 17 mei 2010. Uit een e-mailbericht d.d. 18 mei 2010 blijkt dat er bij het examen Wiskunde wederom geen vergroting beschikbaar was. *A* zou deze pas na een half uur aangereikt hebben gekregen. Op 27 mei 2010 hebben klagers aan de school kenbaar gemaakt dat er wederom geen vergroting aanwezig was voor het vak Engels. Met betrekking tot het vak Nederlands hebben klagers een verzoek tot compensatie ingediend omdat *A* lager heeft gescoord dan bij het schoolexamen. De directeur heeft aan klagers medegedeeld dat de Inspectie van mening is dat het examen niet ongeldig wordt verklaard en dat de uitslag telt. De examens waren opgesteld in Verdana 11 in verband met de leesbaarheid en *A* had het examenlokaal verlaten binnen de gestelde termijn.

De Commissie heeft vastgesteld dat het bevoegd gezag niet inhoudelijk is ingegaan op de klacht van klagers op dit punt. Het bestuur en de schoolleiding onderkennen dat door het ontbreken of te laat aanwezig zijn van vergrotingen tijdens schoolexamens en het Centraal Examen *A* stress heeft ondergaan. Tevens wordt per e-mail diverse malen excuses aangeboden aan klagers. De Commissie mist echter een omschrijving van het bevoegd gezag en de schoolleiding hoe het zover heeft kunnen komen. Het argument dat er geen sprake was van bewuste opzet, klinkt de Commissie zwak in de oren. Volgens de Commissie had de schoolleiding al na de eerste e-mail van klagers extra alert moeten zijn op een goede uitvoering van het dyslexieprotocol. Het is de Commissie niet duidelijk

geworden welke structurele maatregelen er zijn getroffen om de uitvoering van het protocol te verbeteren en de kans op fouten te verkleinen. Het had zonnig op de weg van de schoolleiding gelegen om zelf te controleren of er daadwerkelijk uitvoering werd gegeven aan het protocol dan wel de gemaakte afspraken. De frequente klachten van klagers hebben, gelet op de gang van zaken bij het Centraal Examen, dus niet tot enige zichtbare verbetering geleid. De Commissie begrijpt dat klagers het gevoel kregen dat zij niet serieus genomen werden. De Commissie verklaart de klacht van klagers op dit punt gegrond.

Punt 2

Punt 2 van de klacht is gericht op de heer B., unit directeur Havo. De Commissie merkt op dat door het bevoegd gezag en de schoolleiding geen weerwoord is gevoerd op dit punt. Ook is men niet verschenen tijdens de hoorzitting. De Commissie kan bij gebrek aan wetenschap geen oordeel geven omtrent dit punt van de klacht.

Punt 3

De Commissie gaat bij de beoordeling van een klacht niet verder terug dan één jaar. De problematiek omtrent Duits als een extra vak speelt zich af in het jaar 2008. Klagers zijn in zoverre niet-ontvankelijk.

Punt 4

De Commissie heeft aan de hand van de ingebrachte stukken geconstateerd dat de school een weinig proactieve houding heeft aangenomen op het gebied van communicatie. Het bevoegd gezag heeft in haar schrijven d.d. 10 september 2010 ook zelf aangegeven dat de communicatie adequater had moeten verlopen. Volgens de Commissie had het zeker op de weg van de school gelegen om zelf contact op te nemen dan wel informatie te verstrekken aan de ouders. Blijkens de stukken is het initiatief voornamelijk vanuit klagers gekomen. Gezien het voorgaande is de Commissie van oordeel dat de klacht op dit punt gegrond is.

Punt 5

Wat betreft de klacht dat er sprake is van het structureel dan wel onvoldoende bewaken van de kwaliteit van het onderwijs door de schoolleiding, merkt de Commissie op dat de school geen weerwoord heeft gevoerd op dit punt. De Commissie kan derhalve geen oordeel vormen omtrent dit punt.

5. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht gegrond met betrekking tot punt 1 en 4 van de klacht. De Commissie verklaart klagers niet-ontvankelijk met betrekking tot punt 3. De Commissie onthoudt zich van een oordeel met betrekking tot punt 2 en 5.

6. Advies

De Commissie adviseert in het vervolg ter zitting te verschijnen en gemotiveerd in te gaan op alle onderdelen van de klacht.

De Commissie adviseert over te leggen stukken te anonimiseren om de privacy van andere leerlingen te waarborgen.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag om maatregelen te treffen die een goede uitvoering van het dyslexieprotocol garanderen. Men dient in dit kader betrokken ouders in te lichten.

De Commissie adviseert aandacht te besteden aan een pro-actieve manier van communicatie met de ouders.

Aldus gegeven op 18 november 2010 door mr. E.I. Batelaan-Boomsma, voorzitter, alsmede s. R. ter Veen-Zielhuis en Th. Huizer als leden, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Jopse als secretaris.

Klachtnummer 2010/157

Advies aan:

Het bestuur van de Stichting voor Protestants Christelijk Onderwijs te ***, hierna te noemen: het bevoegd gezag, inzake de klacht van mevrouw J. , moeder van *A*, wonende te H., hierna te noemen: klaagster.

I. Het verloop van de procedure

Bij ongedateerde brief, ontvangen op 11 oktober 2010, heeft klaagster een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de Protestants Christelijke basisschool W. (hierna te noemen: de school) en mevrouw C. , lerares (hierna te noemen: aangeklaagde).

In een verklaring van 29 september 2010 heeft aangeklaagde visie op het gebeurde gegeven.

Bij brief van 3 november 2010 heeft de heer T., voorzitter, namens het bevoegd gezag en de school gereageerd op de klachtbrief.

Op 1 december 2010 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam, alwaar klaagster met voorafgaande berichtgeving niet is verschenen. Namens de school zijn de heren E. , directeur locatie O., en I., directeur locatie W., verschenen. Namens het bevoegd gezag is de heer T., voornoemd, verschenen.

II. Standpunt van klaagster

Uit hetgeen schriftelijk en ter zitting door klaagster naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de volgende klacht af.

Klaagster stelt dat haar zoon *A* op 29 september 2010 in de klas is geslagen door zijn lerares mevrouw C.. *A* durfde die zelfde dag pas 's avonds te vertellen dat hij door de lerares was geslagen met een schrift. Van de school had zij hierover niets vernomen. Verder stelt klaagster dat zij op 30 september 2010 contact heeft opgenomen met de directeur, de heer E., en dat hij het incident 'slechts' als een foutje bestempelde en dat daarmee de zaak was afgedaan. De directeur zei dat een foutje kon gebeuren, maar dat het niet de bedoeling was geweest. Klaagster stelt dat de school niet adequaat heeft gereageerd richting aangeklaagde, nu er geen verdere stappen jegens aangeklaagde zijn genomen in de vorm van sancties. Klaagster wenste dat de school aangeklaagde op non-actief had gesteld. Ook heeft klaagster op 30 september 2010 aangifte gedaan bij de politie terzake eenvoudige mishandeling. Klaagster stelt dat zij haar zoon niet meer bij aangeklaagde in de klas wilde laten komen om herhaling te voorkomen. Op 4 oktober 2010 heeft klaagster een gesprek met de school gehad. Klaagster stelt dat dit gesprek in beginsel onbevredigend was. Daarna heeft klaagster ervaren dat *A* niet kon worden ingeschreven op basisschool O..

III. Standpunt van school en het bevoegd gezag

De school heeft aangegeven dat er op 29 september 2010 inderdaad een vervelend incident heeft plaatsgevonden. De school betwist ten stelligste dat er sprake zou zijn geweest van het bewust slaan van *A*. In dit verband heeft aangeklaagde aangegeven dat zij ongelukkigerwijs met een boekje het hoofd van *A* heeft geraakt. Aangeklaagde heeft vervolgens direct tegen *A* gezegd dat het niet de bedoeling was om hem zeer te doen en heeft haar excuses aangeboden. *A* gaf aan dat hij het snapte en vervolgens heeft aangeklaagde voor de tweede keer "sorry" gezegd. *A* gaf daarna desgevraagd aan dat het goed met hem ging. Aangeklaagde heeft het voorval vervolgens aan directeur I. gemeld. De school heeft daarna met de ouders en grootvader van *A* gesprekken gevoerd. De school is van mening dat de familie onredelijke eisen stelde aan de school omtrent jegens aangeklaagde te nemen maatregelen (onder andere disciplinaire maatregelen). Ter zitting heeft de school nog aangegeven dat aangeklaagde een ervaren lerares is en dat zij niet eerder bij een incident op school betrokken is geweest. De directie heeft het gesprek met klagster als bedreigend en intimiderend ervaren. De school stelt verder dat zij naar aanleiding van de klacht de ouders heeft uitgenodigd om *A* op een nevenvestiging of andere groep van de school te plaatsen. Hierop is de familie niet ingegaan. Daarnaast heeft de school zich ingespannen om een versneld 'Weer Samen Naar School' onderzoek te organiseren voor plaatsing op een school voor speciaal onderwijs. De school meldt ten slotte dat dit is gelukt en dat *A* inmiddels sinds 2 november 2010 van school af is en op een school voor speciaal onderwijs zit.

IV. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Commissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Commissie, ingesteld door de Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Met betrekking tot de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

De Commissie stelt allereerst vast dat partijen het erover eens zijn dat er op woensdag 29 september 2010 een incident in de klas heeft plaatsgevonden waarbij aangeklaagde het hoofd van *A* heeft geraakt. Klagster stelt dat aangeklaagde haar zoon heeft

geslagen. De Commissie begrijpt deze stelling aldus dat klaagster meent dat aangeklaagde bewust en met opzet *A* heeft geraakt. Aangeklaagde heeft daarentegen ten stelligste ontkend dat zij *A* opzettelijk heeft geslagen; zij stelt dat het per ongeluk is gebeurd.

De Commissie stelt verder vast dat klaagster ter staving van haar klacht geen ander bewijs heeft overgelegd dan een proces-verbaal naar aanleiding van de door klaagster gedane aangifte vanwege (eenvoudige) mishandeling van haar zoon. De Commissie kan aan dit proces-verbaal niet die waarde toekennen die klaagster hieraan toekent. Met het overleggen van dit proces-verbaal is immers niet komen vast te staan dat aangeklaagde daadwerkelijk met opzet *A* heeft geraakt. Nu dit door aangeklaagde wordt betwist en verder geen sprake is van ondersteunend bewijs is er zelfs geen begin van bewijs dat aangeklaagde *A* opzettelijk heeft geslagen met het oogmerk hem pijn te doen. De Commissie stelt vast dat er blijkens het proces-verbaal van de aangifte ook geen sprake was van enig zichtbaar letsel. Gelet hierop is de Commissie van oordeel dat de school het incident terecht heeft aangemerkt als een ongelukkig voorval waarbij geen opzet in het spel was.

De Commissie concludeert dat klaagster een zware beschuldiging ten aanzien van aangeklaagde heeft geuit die zonder enig bewijs is gebleven.

Voor zover klaagster heeft gesteld dat de school naar aanleiding van het incident niet adequaat jegens aangeklaagde zou hebben opgetreden merkt de Commissie op dat het nemen van (disciplinaire) maatregelen jegens leerkrachten een eigen bevoegdheid betreft van de school. Dit is geen kwestie waar ouders iets over te zeggen hebben, laat staan dat ze eisen kunnen gaan stellen. Verder is gebleken dat aangeklaagde het ongelukkige incident direct met *A* heeft besproken, aan hem heeft uitgelegd, haar excuses heeft aangeboden en de directie over het incident heeft ingelicht. Daarmee heeft naar het oordeel van de Commissie aangeklaagde adequaat gereageerd in deze situatie. Dat verdere communicatie mede door de opstelling van klaagster, die vast bleef houden aan haar eisen, onmogelijk is gebleken is niet iets wat school of aangeklaagde kan worden verweten.

Vervolgens heeft de school getracht om het toelatingsonderzoek voor plaatsing van *A* op een school voor speciaal onderwijs te bespoedigen, zodat *A* zo snel mogelijk op een definitieve plek zou komen te zitten. Dat een tijdelijke plaatsing op basisschool Oudeland om die reden niet door kon gaan, wat weliswaar een teleurstelling voor klaagster en *A* was, is in het licht van de omstandigheden niet onjuist of onbegrijpelijk. Gelet hierop is de Commissie van oordeel dat naar aanleiding van het incident voldoende zorgvuldig en adequaat jegens *A* is gehandeld. Voorts is gebleken dat ook aan de wens van klaagster, dat *A* niet meer bij aangeklaagde in de groep zou zitten, tegemoet is gekomen, nu *A* sinds 2 november 2010 op een andere school is geplaatst.

Dit alles overziende is de Commissie van oordeel dat de klacht ongegrond moet worden verklaard.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

VI. Advies aan bevoegd gezag

Gelet op het voorgaande ziet de Commissie geen aanleiding om advies uit te brengen aan het bevoegd gezag.

Aldus gegeven op 23 november 2010 door mevrouw mr. E.I. Batelaan-Boomsma, voorzitter, alsmede de heer drs. K.B. Visser en mevrouw mr. W. van Blitterswijk-Dansberg als leden, in tegenwoordigheid van mevrouw mr. B. Jongedijk-Eijsink als secretaris.

Klachtennummer 2010/159

Advies aan:

Het bestuur van de Stichting voor PCBO te *** (hierna te noemen: het bevoegd gezag), inzake de klacht van de heer en mevrouw S., ouders van *A*, beiden wonende te Rotterdam (hierna te noemen: klagers),

I. Het verloop van de procedure

Bij brief van 21 oktober 2010, ontvangen op 22 oktober 2010, hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de Protestants Christelijke School voor Zeer Moeilijk Lerenden "R." te *** (hierna te noemen: de school).

Bij brief van 29 november 2010 (met bijlagen) heeft de heer C., voorzitter, namens het bevoegd gezag en de school gereageerd op de klachtbrief.

Op 16 februari 2011 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam, alwaar klagers in persoon zijn verschenen. Namens de school is de heer J., directeur, verschenen. Namens het bevoegd gezag is de heer C., voornoemd, verschenen. Partijen zijn in elkaars aanwezigheid gehoord.

II. Standpunt van klagers

Uit hetgeen schriftelijk en ter zitting door klagers naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de volgende klachtonderdelen af.

A is al negen jaar leerling op de school. In die periode zijn er geen problemen op school geweest. Vlak voor de zomervakantie, tijdens een gesprek met de school op

29 juni 2010, kwam voor klagers als een donderslag bij heldere hemel het bericht dat *A* niet meer op school mocht komen. Hoewel klagers verwacht hadden dat tijdens deze bespreking het handelingsplan van *A* zou worden besproken, kregen zij bij die gelegenheid te horen dat *A* na de zomervakantie niet meer op school mocht komen vanwege zijn onhandelbare gedrag. Klagers stellen in dit verband dat zij verrast waren door de uitkomst van het gesprek. Zij menen dat de school hen onvoldoende heeft meegenomen in het voortraject dat tot verwijdering van *A* van school heeft geleid. Verder stellen klagers dat de school onterecht de conclusie heeft getrokken tot verwijdering van *A* van school, nu de school niet precies wist wat er aan de hand was. Ook zijn klagers het niet eens met de conclusies van de school omtrent het gedrag van *A*. In dit verband stellen zij dat de school alleen de slechte momenten heeft benadrukt, terwijl er ook voldoende goede momenten waren. De school heeft onvoldoende gedaan om het door de school geconstateerde gedrag van *A* in goede banen te leiden. Ook heeft de school (de oorzaak van) het gedrag niet onderzocht. Klagers maken dan ook bezwaar tegen verwijdering van *A* van school. Ter zitting hebben klagers aangegeven dat zij niet langer wensen dat *A* weer terugkomt op de school.

III. Standpunt van school en het bevoegd gezag

Op 29 juni 2010 heeft de school een gesprek gehad met de ouders van *A*. De school stelt dat zij in dit gesprek aan klagers heeft aangegeven dat zij niet langer aan de zorgen onderwijsbehoefte van *A* kan voldoen en dat *A*, in verband met zijn niet te beïnvloeden agressieve gedrag, niet meer naar school kan komen. De school stelt dat de problematiek van *A* en de hulpvragen de mogelijkheden van de school te boven gaan. In dit verband heeft de school aangevoerd, dat *A* vanaf februari 2010 in toenemende mate agressief en ongewenst gedrag vertoont. Een aantal keer heeft de school een "time-out" ingelast. Ondanks alle inspanningen van de school is het haar niet gelukt om zijn gedrag om te buigen en positief te beïnvloeden. Het gedrag van *A* veroorzaakte onveilige situaties op school. Ook werd de situatie onwerkbaar omdat er vaak drie tot vier personen met het gedrag van *A* bezig waren. In het belang van *A* zelf, de andere leerlingen en het personeel heeft de school besloten om *A* na de zomervakantie niet meer naar school te laten komen en een andere plek voor *A* te zoeken in samenwerking met de schoolmaatschappelijk werkster van MEE. Verder heeft de school aan de ouders geadviseerd om *A* aan te melden bij een Kinderdagcentrum (12+), omdat zij meent dat dit beter tegemoet komt aan zijn zorgbehoefte. De school stelt dat zij de leerplichtambtenaar van de situatie op de hoogte heeft gebracht. De school heeft *A* geschorst en met ingang van 18 september is de school overgegaan tot een verwijderingsprocedure.

IV. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Commissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Commissie, ingesteld door de Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

Met betrekking tot de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Klagers hebben aangevoerd dat zij tijdens het gesprek op 29 juni 2010 onaangenaam verrast werden door de boodschap van de school tot verwijdering van *A* te willen overgaan. In dit verband stellen zij dat de school hen hierover niet eerder had bericht en dat in de uitnodiging voor het gesprek van 29 juni 2010 stond vermeld dat de

handelingsplannen van *A* besproken zouden worden. Hoewel de school stelt dat er in de eerste helft van 2010 veel contact met klagers is geweest omtrent de zorgelijke ontwikkelingen met betrekking tot *A*, constateert de Commissie dat hiervan zeer weinig schriftelijk is vastgelegd. De Commissie acht het, op basis van die vaststelling, dan ook niet onbegrijpelijk dat klagers zich kennelijk overvallen hebben gevoeld door de uitkomst van het gesprek op 29 juni 2010. Gelet op het vorenstaande concludeert de Commissie dat zij niet heeft kunnen vaststellen dat de school klagers voldoende heeft meegenomen in het proces, dat uiteindelijk tot een verwijderingsbesluit heeft geleid. De Commissie is van oordeel dat de school onvoldoende (aantoonbaar) met klagers heeft gecommuniceerd over het gedrag van hun zoon en de hierdoor op school ontstane problematiek. Aangezien in de ogen van de Commissie het voortraject niet aantoonbaar voldoende zorgvuldig is geweest, plaatst de Commissie tevens vraagtekens bij de hieruit voortvloeiende verwijderingsbeslissing.

Naar aanleiding van de mededeling van de school, dat zij het gedrag van *A* niet kon verklaren, merkt de Commissie nog het volgende op. Gebleken is dat de school geen (externe) deskundigen heeft ingeschakeld om het gedrag van *A* te onderzoeken. Zeker nu het gedrag van *A* tot een verwijderingsbesluit heeft geleid, had het in de rede gelegen dat de school een dergelijk onderzoek had laten uitvoeren ter onderbouwing van haar uiteindelijke keuze. Gegeven het feit dat het hier om 'een zorgenkind' gaat en voorts dat verwijdering een uiterste beslissing betreft met grote impact voor betrokken ouders en leerling, getuigt de handelwijze van de school niet van voldoende zorgvuldigheid, nu een voorafgaand deskundigenadvies is uitgebleven.

Alles overziende is de Commissie van oordeel dat de klacht gegrond verklaard dient te worden.

Klagers hebben ter zitting meegedeeld dat hun zoon niet meer op school wenst terug te keren, zodat onderstaand advies van de Commissie niet ziet op terugkeer van *A* op "R", maar op het voorkomen van soortgelijke klachten in de toekomst.

V. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klachtonderdelen

De Commissie:

- verklaart de klacht gegrond.

VI. Advies aan bevoegd gezag

Gelet op het voorgaande adviseert de Commissie de school c.q. het bevoegd gezag om ouders in kwesties als de onderhavige aantoonbaar mee te nemen in het besluitvormingsproces dat uiteindelijk kan leiden tot verwijdering van een leerling. Een dergelijke aanpak vraagt in ieder geval om duidelijke communicatie van school naar ouders en om schriftelijke vastlegging van belangrijke momenten in dat proces.

Aldus gegeven op 16 februari 2011 door de heer mr. H.C. Naves, voorzitter, alsmede de heer drs. K.M.P.A.M. Hàbryka en de heer drs. J. van Tongeren als leden, in tegenwoordigheid van mevrouw mr. B. Jongedijk-Eijsink als secretaris.

Klachtennummer 2010/161

Advies aan

Het bestuur van de Christelijke Scholengemeenschap *** (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),
inzake de klacht van de heer S. en zijn dochter *A* (verder te noemen: klagers) jegens mevrouw H., mentor van de brugklas, de heer K., sectorleider, de heer B., sectordirecteur, en de heer A. voorzitter van het College van Bestuur (verder ook te noemen aangeklaagden).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Klagers hebben op 7 juli 2010 per e-mail met zeer uitgebreide bijlage en vervolgens op 29 oktober 2010 middels het klachtenformulier met bijlagen hun klacht voorgelegd aan de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie).

De Commissie heeft aangeklaagden gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Aangeklaagden hebben in een brief met bijlagen van 23 november 2010 een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

De Commissie heeft kennisgenomen van het e-mailbericht van 2 november 2010 van klager.

Op 9 december 2010 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Haren, alwaar zijn verschenen: - klagers in persoon, vergezeld van de heer R. de Vries, een huisvriend;

aangeklaagden in persoon en bijgestaan door mr. K.S. Suls, advocaat te Assen.

De klacht betreft:

Algemeen gesteld: vanaf aanvang (nl. het rapporteren van de mishandeling door mijn dochter op de dag van het gebeurde aan haar mentor, mevrouw H., 22 april 2010) tot op heden heeft de school nagelaten goed onderzoek te doen, en goed te communiceren. Ondanks de feiten, en de feiten die men boven water had kunnen krijgen als men wel adequaat had gereageerd, heeft men steeds doen willen laten voorkomen dat de mishandeling niet heeft plaatsgevonden. Daarbij schuwde de school niet eigen ingenomen standpunten en meningen te veranderen, feiten te verdraaien, te ontkennen en te manipuleren om de valse indruk te geven dat niets bijzonders is gebeurd en het eigen geweldsprotocol goed is gevolgd. Ook heeft de school – ondanks de toezegging de politie ongemoeid het onderzoek te laten doen, nadat ik aangifte had gedaan van de mishandeling- getracht het onderzoek te beïnvloeden, met als gevolg dat de dader niet werd verhoord. Pas na aandringen van mij heeft de politie dat gedaan in oktober, en de dader heeft toen ook bekend.

Met andere woorden men heeft de mishandeling op allerlei wijzen trachten toe te dekken en de zaak in de spreekwoordelijke doofpot willen stoppen.

II. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen en leerlingen zelf bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich overeenkomstig artikel 4 lid 2 van de Modelklachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair, Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 4, derde lid, van de Modelklachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

(on)gegrondheid van de klacht;

het nemen van maatregelen;

overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Ten aanzien van de feiten

A is leerling van de *** school te ***. In het schooljaar 2009/2010 zat zij in klas H1B en was mevrouw H.- haar mentor.

Op donderdag 22 april 2010 vindt er een handgemeen plaats in de fietsenstalling van de school, waarbij *S* en *T*, klasgenoten van *A*, en *A* betrokken zijn.

A heeft over dit voorval in de aangifte bij de politie verklaard: “*S* heeft *T* met een tas geslagen. Ik zag dat en wilde naar *T* toelopen om te vragen hoe het met hem ging. *T* pakte echter zijn fiets uit het fietsenrek en zwaaide hem naar achteren. Daarbij kwam de fiets tegen mijn benen. Vervolgens gaf *T* mij een schop in mijn zij en een klap tegen mijn hoofd. Ik viel op de grond, een betonnen vloer. *T* is daarop hard weggefietst.”

A is met een vriendin mee naar huis gegaan en heeft vandaar gebeld met haar vader en, op zijn aanraden, met mevrouw H.. Zij had hoofdpijn en heeft daar nog een week last van gehouden. Zij is niet naar een dokter geweest.

Mevrouw H. heeft ter zitting verklaard dat zij op donderdag 22 april 2010 op haar mobiele telefoon is gebeld door *A*. Alle leerlingen van haar mentorklas beschikken over dat telefoonnummer en maken er regelmatig gebruik van. *A* vertelde dat zij was geslagen door *T*, dat zij was gevallen en dat zij hoofdpijn had. Mevrouw H. begreep uit dit gesprek niet dat er een verband was tussen de drie gemelde zaken. Zij was gehaast, was op weg naar een gesprek en zei daarom tegen *A* dat zij er de volgende dag in de les verder over zouden praten.

Omdat er de volgende dag, vrijdag, in verband met een aangepast rooster weinig tijd was, heeft mevrouw H. aan het eind van de les *A* en *T* bij zich geroepen en met hen afgesproken om de maandag daarop verder te praten. Mevrouw H. heeft ter zitting verklaard dat zij op dat moment geen spanning tussen *T* en *A* waarnam. Zij gingen er beiden mee akkoord maandag te praten. 's Middags ontving mevrouw H. echter een e-mailbericht van *A* dat zij die maandag niet op school zou zijn, omdat zij naar een bruiloft ging. *A* verzocht daarom om op dinsdag met elkaar te spreken.

Toen hij hoorde dat het gesprek op vrijdag niet had plaatsgevonden, heeft klager mevrouw H. meteen gebeld met de mededeling dat hij van zijn dochter vernomen had dat zij door een medeleerling was mishandeld, dat hij de zaak hoog opnam en overwoog aangifte bij de politie te doen en dat hij wilde dat mevrouw H. er iets aan zou doen.

Mevrouw H. heeft de heer K. die vrijdag op de hoogte gesteld en aan hem de namen van de betrokken kinderen doorgegeven, ook van de tweeling G. en D., die getuige was geweest van het voorval.

De heer KJ. heeft 's maandags gesproken met de tweeling. Hij heeft ter zitting verklaard dat hij de klas en de kinderen kende en de indruk had dat de tweeling een reëel beeld zouden kunnen schetsen van wat er was gebeurd. De meisjes hadden er vlakbij gestaan. De fietsenkelder is niet zo groot. Uit hun verklaring kreeg hij het idee dat er niet iets heel heftigs gebeurd was. Hij heeft de afhandeling daarom verder aan mevrouw H. overgelaten. Hij heeft haar nog die maandag verslag gedaan van zijn bevindingen. Mevrouw H. werd door dit verslag bevestigd in de indruk die zij van het gebeuren had gekregen uit het telefoontje van *A* op donderdagmiddag.

Op dinsdag heeft mevrouw H. gesproken met *S*, *T* en *A*. Zij heeft daaruit begrepen dat *T* donderdag een andere, stomme, tas bij zich had, die ook nog eens nat geworden was. *A* had daar een opmerking over gemaakt. *T* baalde daarvan en heeft *A* toen een klap gegeven. *T* begreep nu wel dat dat zo niet kon en heeft in dit gesprek zijn excuses aangeboden aan *A*. Mevrouw H. had de indruk dat de excuses oprecht waren, dat *T* over het gebeurde inzat. Hij had er thuis ook over gesproken. Mevrouw H. heeft vervolgens nog met de ouders van *T* gebeld.

Hierna heeft zij weer overleg gehad met de heer K.. De heer K. kreeg daaruit de indruk dat de zaak was afgehandeld.

Uit het telefoongesprek dat mevrouw H. vervolgens met klager voerde begreep hij dat mevrouw H. niet aan de ouders van *T* had doorgegeven dat hij overwoog aangifte te doen bij de politie. Uit het beeld dat mevrouw H. in dit gesprek tegenover klager van *T* schetste -een stille jongen met (net als zijn vader) regelmatig oncontroleerbare woedeaanvallen- kreeg klager, omdat hij als klinisch psycholoog werkzaam is bij Accare, de indruk van een jongen die extra zorg nodig heeft. Klager achtte de zaak zeker nog niet afgedaan. Hij stelde tegenover mevrouw H. als voorwaarde van het afzien van aangifte wegens mishandeling dat *T* hulp aangeboden moest krijgen. Hij verzocht haar dit door te geven aan de ouders van *T*.

In een e-mail van 21 mei 2010 deelt mevrouw H. aan klager mee dat "de ouders van *T* er niet voor voelen om het incident voor te leggen aan het zorgteam, waaruit dan vervolggesprekken met bijvoorbeeld een psycholoog zouden voortkomen." Ook de school ziet hiertoe geen aanleiding, omdat zij *T* als een rustige jongen kennen en er op school

geen andere incidenten bekend zijn en aan hen ook niet vanuit de basisschool gemeld zijn.

Omdat mevrouw H. en klager er samen niet uitkomen, legt zij de zaak in overleg met de heer Bijl voor aan de heer B.. (Overeenkomstig het op de school geldende geweldsprotocol dat vermeldt: "de leidinggevende beslist in hoeverre er sprake is van geweld, en welke handelwijze er gevolgd wordt:

door onderling gesprek oplossen en zo nodig geven van straf. Daarna is het proces afgerond en wordt het protocol niet verder gevolgd.")

Op 4 juni vindt een gesprek plaats tussen klager, mevrouw H. en de leerlingcoördinator. In vervolg daarop stuurt klager een mail aan de heer K. waarin hij zijn ongenoegen uit over het feit dat "de school meegaat in de ontkenning van ouders en dader...

Dat de school enerzijds meent dat de jongen (over)gevoelig is en niet mag worden belast, anderzijds hem als normaal c.q. zonder problemen beschouwt....Nu laat de school *A* geheel in de kou staan door geen enkele verantwoordelijkheid te nemen....Ik vraag mij af of de school visie en ruggengraat genoeg heeft om adequaat te reageren op geweldsincidenten...Ik heb erg veel tijd moeten besteden aan het herhaaldelijk proberen de school haar verantwoordelijkheid te laten nemen. Door het herhaaldelijk falen voel ik mij genoodzaakt onderhavige klacht in te dienen en bij de juiste instanties en personen onder de aandacht te brengen."

Op 15 juni 2010 volgt een gesprek tussen de heren K., B. en klager met, aldus de heer B. ter zitting, als insteek te onderzoeken hoe het kan dat er zo'n verschillend beeld bestaat over het voorval op 22 april 2010 tussen de school en klager. De heer B. heeft ter zitting verklaard dat hij het idee had dat het gesprek plezierig verliep, dat partijen elkaar begrepen en tot een afronding kwamen. Hij heeft voorafgaand aan dit gesprek vooral getoetst of de heer K. aan de hand van het geweldsprotocol tot deze beslissing heeft kunnen/mogen komen. Hij heeft hem bevraagd over wat hij gedaan had, wie hij gesproken had en wat hij gecheckt had. Dat gaf hem de indruk dat de heer K. correct gehandeld had.

Ook klager heeft het gesprek, getuige zijn e-mail van 21 juni 2010 als verhelderend en respectvol naar elkaar ervaren. Een gesprek, waarin getracht is te onderzoeken hoe de verschillende beelden hebben kunnen ontstaan, op basis van welke informatie(bron), en welke informatie ontbreekt. Hij suggereert alsnog te spreken met *T*, zijn ouders en *A* en de camerabeelden te bekijken en geeft aan dat politieonderzoek mogelijk meer helderheid kan verschaffen.

In een e-mail van 23 juni 2010 geeft klager aan dat hij (overeenkomstig het klachtenreglement) wacht op een uitspraak over zijn klacht namens het bevoegd gezag van de school en voorts dat hij niets ziet in het weer om de tafel te gaan zitten, als dat niet is met de voorzitter van de centrale directie.

Op 25 juni 2010 verzoekt klager in een e-mail aan de heer B. om een formele schriftelijke stellingname van de school.

In zijn e-mail van 29 juni 2010 aan de heer A. schrijft hij dat het voor hem een pricipekwestie is. "Er is een algemeen belang dat (inmiddels) maatschappelijk breed wordt gedragen, blijktens het voorstel van de staatssecretaris om alle scholen te

verplichten melding te maken van geweldsincidenten. De *** school heeft ook niet voor niets het beleid dat de school zelf aangifte doet. Voor mij als vader van *A* is uiteraard ook haar belang in het geding zolang de school het niet goed voor haar opneemt, door zaken in het midden te laten en geen wezenlijk oordeel te willen vellen.”

Gezien de drukte voor de vakantie wordt besloten een gesprek te arrangeren na de zomervakantie. (e-mail van 7 en 9 juli 2010 van resp. klager en A.)

Na de zomervakantie belt de heer A. met de wijkagent om te informeren naar de voortgang van het politieonderzoek, omdat hij, zoals hij in het verweerschrift en ook ter zitting heeft aangegeven, de zaak niet onafgedaan wil laten liggen “rotten”, maar met een gesprek goed wil afronden. Als de politie aangeeft dat de zaak op de plank ligt en dat de kans dat de zaak zal worden behandeld bijzonder klein is, nodigt de heer A. klager in een e-mail van 14 september 2010 uit voor een gesprek. Klager reageert op 17 september 2010 met het e-mailbericht dat hij zelf contact heeft gehad met de wijkagent, die tegenover hem verzekerd heeft dat de zaak wél zal worden onderzocht. Hij verwijt de heer A. dat die zich niet aan de afspraak houdt het politieonderzoek af te wachten, dat hij de wijkagent heeft geprobeerd woorden in de mond te leggen en dat hij tracht de zaak in de doofpot te krijgen. Hij wil daarom niet ingaan op de uitnodiging voor een gesprek en wacht het politieonderzoek af.

Beoordeling

De Commissie is van oordeel dat, voor zover het telefoontje van *A* naar mevrouw H. op donderdag 22 april 2010 niet als wake-up call (zoals de heer A. het omschrijft) heeft gewerkt, het telefoongesprek dat klager op vrijdag 23 april 2010 met haar voerde haar toch in ieder geval duidelijk had moeten maken dat er mogelijk sprake was van een ernstiger voorval dan dat zij uit het bericht van *A* had opgemaakt, wellicht zelfs van geweld in de zin van het geweldsprotocol. Na het telefoontje van klager heeft zij terecht direct melding gemaakt van het gebeuren bij de heer K.. Volgens het geweldsprotocol beslist immers de leidinggevende in hoeverre er sprake is van geweld.

De heer K. had daarop gedegen onderzoek dienen uit te voeren. Hij mocht zich daarbij niet beperken tot het horen van twee meisjes die het handgemeen in de fietsstalling op enige afstand hebben zien gebeuren. De heer K., en later ook de heer B., had in ieder geval zelf met *A* en *T* moeten spreken. Ook al leek de zaak voor mevrouw H. door het gesprek met *S*, *T* en *A* op dinsdag 27 april 2010 afgerond, in het gesprek dat zij aansluitend met klager voerde, maakte hij haar direct duidelijk dat de zaak voor hem nog niet was afgedaan. De Commissie heeft er begrip voor dat op dat moment door de eerste reactie van *A* en *T* zelf en vervolgens de schoolsluiting in verband met de meivakantie niet meteen gedacht is aan het nakijken van videobeelden van de fietsenkelder. Toen bij de heren Bijl en B. in het gesprek met klager op 15 juni 2010 twijfel rees of het geweldsprotocol goed was toegepast en zij de zaak daarom nog eens goed wilden onderzoeken, waren de video-opnamen inmiddels gewist.

De uitkomst van het onderzoek en het standpunt van de school over het al of niet toepasselijk zijn van het geweldsprotocol had naar het oordeel van de Commissie niet door mevrouw H. naar klager moeten worden gecommuniceerd. Een dergelijk oordeel en de communicatie daarover dient op managementsniveau te geschieden.

Van de kant van de school is steeds zeer voortvarend, dezelfde dag of binnen enkele dagen, op berichten van klager gereageerd. De Commissie heeft dan ook zeker niet de indruk dat de school de zaak in de doofpot heeft willen stoppen. De heer A. heeft, zodra hij van de kwestie op de hoogte was gebracht (terwijl hij niet bekend was met het feit dat reeds een klacht bij de Commissie was ingediend) klager zowel voor de zomervakantie, als in september willen uitnodigen voor een gesprek. De Commissie acht zijn verklaring omtrent de reden van navraag over de voortgang van het politieonderzoek, namelijk dat hij de zaak niet onbehandeld wilde laten liggen, maar met een gesprek wilde afronden, zeer aannemelijk.

De Commissie is daarom van oordeel dat de klacht van klagers dat de school heeft nagelaten goed onderzoek te doen en daarover goed te communiceren gegrond is.

De Commissie acht niet aangetoond dat de feiten anders gebleken zouden zijn, wanneer de school de zaak beter had onderzocht, noch dat de school feiten heeft verdraaid, ontkend en gemanipuleerd om de valse indruk te geven dat niets bijzonders is gebeurd. Evenmin acht de Commissie aangetoond dat de school heeft getracht het politieonderzoek te beïnvloeden. De Commissie acht de klacht van klagers derhalve op deze onderdelen ongegrond.

III. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht gegrond, voor zover het betreft het nalaten van goed onderzoek en de communicatie daarover, en voor het overige ongegrond.

IV. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet geen aanleiding tot het geven van een advies.

Aldus gegeven op 9 december 2010 door mr. F.J. Agema, voorzitter, B. Visser en drs. G. Moes- ten Brug, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Mulder-Das, secretaris.

Klachtennummer 2010/167

Advies aan

Het bestuur van de Vereniging voor Christelijk Onderwijs *** (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer en mevrouw M. (verder te noemen: klagers) jegens de directie van De *S* te Groningen (verder ook te noemen aangeklaagde).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Klagers hebben bij op 24 november 2010 ontvangen klachtbrief hun klacht voorgelegd aan de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie).

De Commissie heeft aangeklaagde gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Aangeklaagde heeft in een brief met bijlage van de heer W. , directeur/bestuurder ***, verzonden bij e-mail van 26 november 2010 en vervolgens bij brief met bijlagen van 21 december 2010 van mr. C. Verhaart, advocaat bij de Besturenraad, centrum voor christelijk onderwijs, aangegeven dat aangeklaagde is aangesloten bij de Commissie en de modelklachtenregeling van de Besturenraad PCO hanteert en tevens een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

De Commissie heeft kennisgenomen van de e-mailberichten van 7 december 2010, 28 december 2010 en 2 januari 2011 van klagers.

Op 5 januari 2011 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Haren, alwaar zijn verschenen:

- klagers in persoon
- aangeklaagde in de persoon van de heer W. directeur/bestuurder van het bevoegd gezag, de heer C., waarnemend-directeur van De *S*, mevrouw B. , bestuurssecretaris van het bevoegd gezag, en bijgestaan door mr. C. Verhaart, advocaat.

De klacht betreft de wijze waarop de school het verzoek van klagers om hun dochter *A* in een andere groep te plaatsen heeft behandeld.

II. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen en leerlingen zelf bij de

Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich overeenkomstig artikel 4 lid 2 van de Modelklachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair, Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 4, derde lid, van de Modelklachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- A (on)gegrondheid van de klacht;
- B het nemen van maatregelen;
- C overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Ten aanzien van de feiten

In de zomer van 2010 vernemen klagers van een vriendin dat een slecht functionerende docent van de locatie van De *S* aan de ***laan, waar de kinderen van de vriendin naar school gaan, zal worden overgeplaatst naar de locatie aan de M.straat, waar de kinderen van klagers naar school gaan. De vriendin vertelt van de nare ervaring die haar kind met deze leerkracht heeft gehad. Klagers sturen daarop een e-mailbericht aan de schoolleiders van beide locaties van de school, waarin zij kenbaar maken dat zij "erg geschrokken zijn over hetgeen er speelt, gespeeld heeft, in de klas van *R* onder leiding van meester *J*. Wij wisten natuurlijk al het één en ander, maar dat dit zulke ernstige vormen aan heeft genomen, maakt ons bang. Bang voor het feit dat deze meester *J* volgend jaar op de *S* in G. geplaatst wordt..... Wij kunnen jullie nu alvast laten weten dat wij onze kinderen niet willen bloot stellen aan de grillen van een dergelijke docent, óók niet onder begeleiding, óók niet in een proeftraject..... Wij zullen vooralsnog geen klok gaan luiden, maar wij vinden wel dat de bezwaren tegen deze docent van ernstige vorm zijn..... Wij vertrouwen erop dat dit serieus behandeld zal worden en dat wij vanavond van de 4 docenten van onze kinderen in ieder geval horen of meester *J* al dan niet op één van deze groepen geplaatst is. Dan kunnen jullie dit nog wijzigen. Een duidelijk NEE en een duidelijk JA is dus voldoende."

De locatieleiders laten zich in hun reactie op deze e-mail niet uit over de groepsindeling. Zij geven tegenover klagers alleen aan dat er geen reden is voor zorg, dat de betrokken docent een tweede kans verdient en in een begeleidingstraject zal komen te werken.

Klagers wenden zich daarop tot de algemeen directeur, de heer W.. Deze wil niet direct ingaan op het verzoek van klagers om de leerkracht niet voor een groep te plaatsen waar één van hun vier kinderen zit. De heer W. heeft ter zitting verklaard dat hij geïrriteerd raakte door het verzoek per e-mail van klagers, dat hij niet als verzoek, maar als eis heeft ervaren. Hij vindt het niet juist dat klagers al een oordeel hadden over een leerkracht die zij niet eens kenden en van hem een beeld schetsten alsof hij iets verschrikkelijks gedaan had. Hij vond dit niet een kwestie om over de e-mail te behandelen en heeft daarom bewust niet per e-mail gereageerd, maar klagers opgebeld en hen gesuggereerd eerst eens een kennismakingsgesprek met de betrokken docent te hebben.

Klagers reageren daarop in een e-mail van 2 juli 2010, waarin zij zeggen dat zij over het voorstel hebben nagedacht, maar dat het hen niet verstandig lijkt een dergelijk gesprek aan te gaan. Zij verwachten niet dat de leerkracht daarvoor open zal staan en vrezen de negatieve consequenties voor hun dochter. Zij zou dan de dochter van die vervelende ouders kunnen worden. Zij zitten wel in hun maag met de kennis die zij van hun vriendin over deze docent hebben verkregen en die zij niet op voorhand met andere ouders willen delen, maar waar zij ook niet later op willen worden afgerekend, als het onverhoopt nog weer eens mis mocht gaan met deze docent. Zij herhalen in die e-mail tot drie maal toe: "waarom geen informatie?".

In een e-mail van 5 juli herhalen klagers het verzoek om een informatief gesprek. Klager heeft ter zitting verklaard dat klagers daarmee niet bedoelden alle informatie te verkrijgen over wat er precies op de andere locatie met deze leerkracht was voorgevallen. Hun vriendin had hen ook bewust niet alles verteld. Zij wilden alleen maar gerustgesteld worden door goede, open informatie, naar alle ouders toe, over de aard van de problemen en wat de begeleiding in zou houden.

De heer W. constateert een vertrouwensbreuk en schrijft in een e-mailbericht, ook van 5 juli 2010:

Ik constateer dat u, zonder dat u ooit een woord heeft gewisseld met mijn collega, dreigt om een hetze te ontketenen door "onze informatie met de betreffende ouders te bespreken". Gelet op de status van de "informatie" neem ik dit hoog op. U veroordeelt iemand zonder dat hem ooit heeft ontmoet. Als u dit voornemen ten uitvoer zou brengen dan maakt u zich in mijn ogen schuldig aan het opzettelijk aantasten van iemands reputatie en goede naam. Ik wil u dat ten stelligste ontraden. Niet alleen omdat het indruist tegen de grondslag van de vereniging, maar ook omdat een dergelijke handelswijze juridische implicaties met mogelijk verstrekkende gevolgen voor de aansprakelijkheid kan hebben. Ik wil u hier met nadruk op wijzen. Naar mijn mening maakt u een ernstige beoordelingsfout en daarvoor zou ik u willen behoeden. Het zal u duidelijk zijn dat uw bericht voor wat de school betreft niets verandert aan de situatie voor volgend schooljaar.

Behalve zorg voor uw kind lees ik in uw mail vooral gebrek aan vertrouwen naar de school. In de wetenschap dat de groepsindeling na zorgvuldig overleg tot stand is gekomen, roept het bij mij de vraag op of er nog wel voldoende basis is om met elkaar verder te gaan.

Graag nodig ik u op korte termijn uit voor een persoonlijk gesprek om dit nader te verkennen. Als u daar prijs op stelt kunt u contact opnemen met het bureau van de V* om een afspraak te maken. Het telefoonnummer is...**

Door onenigheid over wat de inhoud van een gesprek zou moeten zijn - vertrouwensbasis of (informatie over) functioneren van de leerkracht- begint de zomervakantie zonder dat het daadwerkelijk tot (een afspraak voor) een gesprek is gekomen.

De docent begint met ingang van het schooljaar 2010/2011 voor groep 7a van de locatie M.straat. In deze groep zit *A*, één van de vier kinderen van klagers.

Klagers hebben besloten het eerst aan te kijken. *A* is een makkelijk, leergierig en intelligent kind, dat de leerkracht best aardig vindt. Klagers hebben wel vanaf het begin af aan notitie gemaakt van wat zich volgens hun dochter in de groep afspeelde.

De heer C. heeft ter zitting verklaard dat hij vanaf het begin wekelijks contact heeft gehad met de leerkracht. De heer C. is sinds 1 augustus 2010 tijdelijk (naast zijn werkzaamheden als directeur van een andere school) aangesteld als directeur van De *S*.

Het begin verliep niet vlekkeloos. De leerkracht moest erg wennen aan deze locatie en de druk van de ouders. Hij had het gevoel dat er constant iemand over zijn schouder meekeek en dat er steeds commentaar op zijn handelen was. Afgesproken werd om na de herfstvakantie in het kader van het (externe) begeleidingstraject te starten met video-interactie.

Daar is het niet van gekomen, omdat de leerkracht sinds de herfstvakantie en het afbranden van de school aan de M.straat, ziek thuis is.

Al na drie weken begon *A* te protesteren. Zij wilde niet meer naar school, omdat daar volgens haar toch niets gedaan werd. De meester was te lang van stof en warrig in zijn uitleg en in de klas was het erg onrustig. *A* ging daarom steeds op de gang zitten werken. Daar hielp ze regelmatig een medeleerling, waardoor zij niet aan haar eigen werk toekwam. Anderzijds hunkerde *A* volgens klagers naar extra uitdaging en wilde zij meer leren. Zij maakte zich al zorgen over de entreetoets aan het eind van groep 7 en de Cito-toets van groep 8, waar ze goed op wilde scoren.

Klagers hebben over dit gevoel van onbehagen diverse gesprekken gevoerd met de leerkracht en op 6 oktober 2010 met de heer C..

In een brief van 26 oktober 2010 verzoeken klagers, puntsgewijs gemotiveerd (samengevat: omdat de werkwijze van de leerkracht tot gevolg heeft dat *A* niet lekker in haar vel zit en onvoldoende kan presteren) om *A* over te plaatsen naar de combinatiegroep 7/8b van juffrouw M.. De brief besluit met:

Wij hebben de afgelopen 8 jaar, sinds wij met de *S* in aanraking zijn gekomen, de school altijd als een prettige omgeving ervaren, met leerkrachten die je de ene keer nog meer liggen dan de andere keer, maar altijd met interesse voor het kind. Wij zijn kritische ouders, met de mening dat je van kritiek kunt leren en dat er in een goed gesprek altijd een weg te vinden is die genomen kan worden. Zo ook in dit geval. Door *A* over te plaatsen zijn wij van ons onprettige gevoel af en houdt onze dochter de beleving van een zorgeloze periode op de basisschool.

Niet iedereen zal het met ons eens zijn, dat hoeft ook niet. Zoveel zielen zoveel gedachten. Wij kiezen voor wat het beste bij onze dochter past.

Wij hopen spoedig iets van u te horen, zodat wij na de herfstvakantie voor *A* een nieuwe start in de nieuwe klas kunnen aanbieden.

Klagers doen de brief op 26 oktober persoonlijk in de bus. Door de omstandigheden rond de brand op school heeft de heer C., hoewel hij in de herfstvakantie elke dag op school is geweest, de brief nog niet gezien, als klagers hem tijdens de open dag op zondag 31 oktober 2010 om een reactie vragen.

De heer C. gaat er de volgende dag meteen mee aan de gang. Hij bespreekt de brief intern met verschillende personen. Hij is, zo heeft het ter zitting verklaard, van mening dat je op een dergelijk verzoek niet over de e-mail moet reageren, maar daarover onderling in gesprek moet gaan. Hij heeft de brief van klagers, zo zegt hij, niet als een verzoek, maar als een "offer you can't refuse" ervaren. Hij heeft klagers daarom voor alle duidelijkheid een snelle reactie willen geven, vooruitlopend op een gesprek.

In een e-mail van 1 november 2010 schrijft hij:

Omdat jullie een snelle reactie vragen, geef ik die ook direct: de school zal op jullie verzoek tot overplaatsing niet ingaan. De belangrijkste reden: ouders kunnen een advies uitbrengen rond plaatsing, maar de school bepaalt uiteindelijk de definitieve groepsindeling.

Wel hoop ik deze week meer duidelijkheid te kunnen geven over de inzetbaarheid van leerkrachten in de groep van jullie dochter.

Ik merk uit jullie brief dat er een stuk wantrouwen is t.a.v. de huidige situatie in groep 7. Neem van mij aan dat we er onze uiterste best voor doen om voor de komende tijd duidelijkheid, kwaliteit, structuur en veiligheid voor alle kinderen te kunnen bieden.

In een e-mail van 3 november 2010 verduidelijkt hij deze korte reactie en sluit af met:

Vervolgens krijg ik uw reactie retour met daarin een aantal opmerkingen waaruit ik geen andere conclusie kan trekken dat het vertrouwen in een aantal in de mail genoemde personen, verdwenen is. Dat is jammer. We zijn nu weer terug bij de fase vlak voor de zomervakantie. Wat mij betreft houdt het mailen dan nu ook op.

Ik heb uw argumenten gehoord, besproken met anderen, gewogen en een beslissing genomen. Als u het er niet mee eens bent, kunt u zich wenden tot het V* bureau.**

Sinds de herfstvakantie is ook *A* ziek thuis, in de eerste twee weken na de herfstvakantie steeds een dagje en vervolgens volledig. Zij is volgens klagers mentaal gebroken. Ze moet de hele dag huilen.

In het gesprek dat op 8 november 2010 plaatsvindt tussen klagers en de heer C. suggereert de heer C. de situatie van *A* aan de intern begeleider voor te leggen en ook een extern persoon ernaar te laten kijken. Op school waren er tot aan de herfstvakantie geen signalen dat het niet goed ging met *A*. Er waren daarom volgens de heer C. geen objectieve redenen voor overplaatsing. Het was, zo heeft de heer C. tijdens de hoorzitting verklaard, geen prettig gesprek. Dat kwam omdat hij wilde praten over het probleem, terwijl klagers wilden praten over de oplossing. Klagers speelden erg op de emotie, wat het voor hem moeilijk maakte zakelijk te blijven.

Klagers raadplegen nog diezelfde dag de huisarts. De huisarts schrijft in een kort verslag, onder het hoofdje "visitegegevens": "*A* krijgt binnenkort weer dysfunctionerende meester voor de klas. Bij school is het dysfunctioneren bekend, maar er wordt niets tegen ondernomen. Overplaatsen naar een andere klas is onbespreekbaar.*A* kan zeer goed uitleggen waar het bij de docent aan schort. Emotioneel, huilen. Ernstig gefrustreerd gezin door halstarrige houding school. Overigens intelligente gezonde meid waarbij het onwaarschijnlijk is dat de thuissituatie of ontwikkelingsproblematiek de oorzaak van de situatie is of daaraan bijdraagt. Het lijkt mij voor de ontwikkeling van *A* raadzaam dat zij een docent krijgt waar ze vertrouwen in heeft en de meeste kans op continuïteit biedt. Als dit een andere klas betekend lijkt mij dat een logische keus. Indien de situatie voortduurt weer contact om erger te voorkomen. Voorkomen dat ze depressief wordt." De huisarts heeft, zegt de heer C., de inhoud van dit consult later in een telefoongesprek om redenen van privacy en ambtsgeheim niet aan hem willen bevestigen.

In een e-mail van 9 november schrijft klager aan de heer W.: "op aanraden van de heer C. contact met u proberen te krijgen.....er wel kan worden gekeken naar het oplossen van de problemen, maar dat beter de oorzaak van haar problemen kan worden weggenomen. Dat betekent dus dat er duidelijkheid voor haar moet komen over enerzijds de mogelijkheid van overplaatsing naar de andere groep 7 of anderzijds informatie over de mogelijke terugkeer van *J*. Wij willen graag dat onze dochter zich weer goed gaat voelen op school. Wij verwachten van de school en het bestuur van de school hetzelfde en hopen dat er geen individuele leerlingen worden vergeten omdat het groepsbelang blijkaar prioriteit heeft."

Klagers leggen het probleem ook voor aan de leerplichtambtenaar van de gemeente G. en de vertrouwenspersoon van de onderwijsinspectie. Bij de inspectie van onderwijs dienen zij een klacht in wegens psychische mishandeling. *A* zit nog ziek thuis. Zij spreekt met de intern begeleider en met de sociaal verpleegkundige. Zij wordt er niet beter van.

Bij brief van 17 november 2010 doen klagers met een beroep op de gezondheidstoestand van *A* een nieuw verzoek om *A* over te plaatsen naar de combinatiegroep 7/8b van juffrouw M.. "Het lot van een individuele leerling mag toch niet bepaald worden door een beleidsregel waar in bepaalde gevallen kan en mag worden afgeweken?" schrijven ze.

De school heeft geen schriftelijke beleidsregels omtrent (interne) overplaatsing naar een andere groep. De heer C. heeft ten behoeve van de situatie rond *A* wel enkele regels van- wat hij ter zitting heeft genoemd- bestendig, ongeschreven beleid op papier gezet. Volgens de school kunnen er valide redenen zijn in de onderwijskundige sfeer die overplaatsing van een leerling wenselijk maken. Dat is het geval geweest bij de door klagers genoemde voorbeelden, waarbij wel een kind is overgeplaatst naar een andere groep. Overplaatsing is nooit gebeurd alleen omdat de ouders het wilden. De school acht geen redenen aanwezig om *A* over te plaatsen naar de combigroep 7/8b. Overplaatsen van *A* naar een parallelgroep op een andere locatie komt later, wanneer het ook naar het besef van de school niet goed gaat met *A*, wel als alternatief in beeld.

In een korte reactie per e-mail schrijft de heer C. op 19 november 2010 12:24 uur:
Zoals, al eerder is uitgesproken, zal de school niet overgaan tot overplaatsing.
En, ik moet het nogmaals melden, maar nu val ik in herhaling:

U kunt zich neerleggen bij het besluit, een klacht indienen (bevoegd gezag) of kiezen voor een andere school."

Klagers reageren op 19 november 2010 13: 15:

".....Je begrijpt hoe teleurgesteld wij nu zijn. Dat ons verschil van mening (dat was het in eerste instantie) over de rug van een kind moet worden uitgevochten.....Wij vragen je dan ook nogmaals om je te houden aan jouw opmerking dat je met duidelijke signalen over de toestand van *A* zou kunnen komen tot een ander oordeel, waarbij dan het belang van *A* op nr. 1 komt te staan."

In de nu volgende mailwisseling geven klagers onder andere aan dat "terugkeer van *A* naar haar huidige groep voor hen bespreekbaar is, wanneer hen de garantie gegeven wordt dat meester *J* niet meer in deze groep terug zal keren." Van de leerplichtambtenaar hebben klagers begrepen dat de heer C. tegen haar gezegd heeft dat meester *J* niet meer in deze groep terug zal komen, maar de heer C. wil daar tegenover klagers niks over zeggen. Ook tijdens de hoorzitting heeft de heer W. daarover geen uitspraken willen doen.

Op 26 november 2010 vindt een gesprek plaats tussen klagers en de heer W.. In de voorbereiding van dit gesprek wordt over en weer gesproken van "dit is tevens een officiële klacht over de uitvoering van het schoolbeleid" en "de optie van overplaatsing naar de klas van juf M. is als gespreksonderwerp uitgesloten, omdat de directie deze optie reeds heeft gewogen en verworpen."

Doel van het gesprek: verkennen welke andere opties dan overplaatsing van *A* naar de groep van juf M. bespreekbaar zijn

Gezamenlijk wordt geconstateerd dat er drie problemen zijn. In volgorde van ernst:

- 1. *A* zit thuis**
- 2. Er is geen aanvaardbaar niveau van communicatie tussen ouders en directie**
- 3. *A* voelt zich niet op haar gemak in de groep/vindt het moeilijk weer naar school te gaan.**

.....
.....
√ Om de terugkeer van *A* in de groep goed te laten verlopen en patstellingen in de toekomst te voorkomen zullen hieraan voorafgaand nog twee gesprekken moeten plaatsvinden.

Afspraak:

- **Het eerste gesprek zal gaan tussen klagers en dhr. C. (waarnemend directeur de *S*). Bij dit gesprek zal dhr. W. aanwezig zijn. Doel van dit gesprek is de communicatie tussen schoolleiding en ouders dusdanig te herstellen dat normaal, zakelijke communicatie weer mogelijk wordt. Dit**

is een essentiële voorwaarde voor een constructieve samenwerkingsrelatie als "partners in de opvoeding". Dit gesprek vindt plaats op maandag 29 november om 9.30 uur op het kantoor van de V..

Afspraak:

•

Wanneer de relatie op bovenstaand niveau hersteld is zullen de ouders van *A* en dhr. C. in een apart gesprek afspraken maken over de sociaal/emotionele begeleiding die *A* nodig heeft om weer met vertrouwen naar school te gaan in haar eigen groep. Ook de doorgaande cognitieve ontwikkeling van *A* kan dan besproken worden.

Klagers hebben inmiddels een klacht ingediend bij de Commissie. Zij vermelden dit niet tijdens het gesprek.

Bij het eerst volgende gesprek op maandag 29 november 2010 blijkt dat *A* die ochtend al weer naar school is gegaan, volgens klagers omdat zij dat nu eenmaal zelf graag wilde. De school meent dat zij zich door deze schending van de afspraak niet heeft kunnen voorbereiden op een goede opvang van *A*.

De gesprekken op 6 en 13 december 2011 hebben achtereenvolgens als doel het welzijn en ervaringen van *A* in de groep en de sociaal/emotionele begeleiding van *A* te bespreken. Klagers blijven de overplaatsing naar een andere groep naar voren brengen. Op school wordt nu ook duidelijk dat *A* niet lekker in haar vel zit. Hierbij speelt volgens de school de spanning die *A* ervaart van het meningsverschil dat haar ouders met de school uitvechten een rol. De relatie van *A* met haar medeleerlingen in groep 7a (die tot dit schooljaar volgens klagers als een makkelijke klas bekend stond) komt onder spanning te staan. Ook onder de ouders van de groep ontstaat onrust.

Beoordeling

Klagers hebben zich driemaal met een verzoek tot de school gericht:

- eind juni 2010 om de vrees voor de komst van de heer G. (meester *J.*) weg te nemen;
- op 26 oktober 2010 om *A*, vanwege de slechte interactie met de heer *J*., over te plaatsen naar de ander groep;
- op 17 november 2011 om *A*, vanwege haar gezondheidstoestand, over te plaatsen naar de andere groep.

De Commissie constateert dat de besluitvorming van de school naar aanleiding van deze verzoeken van klagers, zowel formeel, als inhoudelijk, gebrekkig is geweest.

Op alle verzoeken volgde snel een niet inhoudelijke reactie. Direct werd een gebrek aan vertrouwen in de school geconstateerd.

Wat er zij van de dwingende toon en het breedsprakig taalgebruik van klagers in de vele e-mailberichten, de school had niet mogen nalaten daarop met deugdelijke argumentatie te reageren. Juist omdat, ook naar het inzicht van de school, dergelijke kwesties niet via de e-mail behoren te worden afgehandeld, had de heer W. voor de zomer direct een

gesprek met klagers moeten arrangeren om de onrust die bij hen was gewekt weg te nemen door hen duidelijk te maken dat en waarom er daarvoor geen reden was. Het gaat niet aan, zoals de heer W. gedaan heeft, klagers met hun vragen, zeker niet gelet op de aard daarvan, door te verwijzen naar de betreffende leerkracht, een man die zij nog niet eerder hadden ontmoet. Toen het niet lukte voor de zomer met elkaar in gesprek te komen, had de heer W. er direct na de zomervakantie op terug moeten komen. Hij had de kwestie niet verder in de lucht mogen laten hangen.

Voorts zijn de afwegingen die hebben meegespeeld bij de besluitvorming om het verzoek tot overplaatsing af te wijzen naar klagers toe niet inzichtelijk gemaakt en duidelijk gecommuniceerd. De heer C. heeft achteraf, dus na zijn afwijzende e-mail van 1 november 2010 en ter voorbereiding van het gesprek op 8 november 2010, de punten die bij een besluit tot overplaatsing meespelen, als zijnde algemeen geldende beleidsregels op schrift gesteld. De vermelde punten zijn echter duidelijk toegepitst op deze specifieke kwestie. Van werkelijk algemene beleidspunten is geen sprake. Van de genoemde punten zijn, naar het oordeel van de Commissie, in dezen slechts twee van wezenlijk belang, te weten "ander zusje in gewenste groep" – een niet heel zwaarwegend argument, zeker nu de zusjes en hun ouders zeggen daar geen probleem mee hebben – en "precedentwerking" – een onzekere, onvoorspelbare factor, die alleen daarom al niet te zwaar kan meewegen.

De Commissie heeft noch uit de stukken, noch ter zitting zwaarwegende argumenten vernomen, die voor of tegen de plaatsing van *A* in groep 7/8b pleiten, voor het geval er daadwerkelijk redenen gevonden worden op *A* vanuit groep 7a over te plaatsen naar een andere groep. De Commissie is het met de heer W. eens, als hij stelt dat bij deze afweging van het besluit tot overplaatsing het belang van het betrokken kind voorop moet staan. Het gaat zeker niet aan om, zoals de heer C. ter zitting heeft gedaan, te stellen dat "om de regie op de groep en de ouders te behouden, het belang van de school nu voor moet gaan. (al is dat even jammer voor *A* en haar ouders.)" De Commissie is van oordeel dat, zoals in de visie en missie van het *** omschreven staat "bij elke ***-school de zorg voor individuele leerlingen, in het bijzonder degenen die speciale aandacht vragen, centraal staat" en dat ook om die reden het belang van *A* voorop dient te staan.

De Commissie is derhalve van oordeel dat de klacht van klagers dat de wijze waarop de school het verzoek van klagers om hun dochter *A* in een andere groep te plaatsen niet behoorlijk heeft behandeld gegrond is. Nu ook op school duidelijk is geworden dat het niet goed gaat met *A*, geeft de Commissie de school in overweging het verzoek van klagers om *A* in groep 7/8b bij juf M. te plaatsen te heroverwegen (daarover mogelijk met juf M. en klagers in gesprek te gaan) en de uitkomst van deze belangenafweging vervolgens duidelijk tegenovers klagers te communiceren en te beargumenteren. In deze belangenafweging zullen naar het oordeel van de Commissie in ieder geval het welzijn van *A* en de mogelijke terugkeer van de heer *J* in groep 7a een rol moeten spelen.

III. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht gegrond.

IV. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie adviseert het bestuur ervoor zorg te dragen dat het verzoek van klagers om *A* in groep 7/8b bij juf M. te plaatsen opnieuw in behandeling wordt genomen en dat het daarop genomen besluit vervolgens duidelijk en beargumenteerd naar klagers wordt gecommuniceerd.

Aldus gegeven op 5 Januari 2011 door mr. F.J. Agema, voorzitter, M.S. Veldstra en mr. W.R. van der Velde, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Mulder-Das, secretaris.

Klachtennummer 2010/168

Advies aan

Het bestuur van de Stichting *** te *** (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),
inzake de klacht van de heer E. (verder te noemen: klager) jegens de directie van het Lyceum te ***, onderdeel van de Stichting *** (verder ook te noemen aangeklaagde).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Klager heeft bij brief van zijn gemachtigde mr. B.A. Huijgen, advocaat te Amsterdam, van 22 november 2010 zijn klacht voorgelegd aan de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie).

De Commissie heeft aangeklaagde gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Aangeklaagde heeft in een brief met bijlage van 15 december 2010 van de heer B., voorzitter van het College van Bestuurder, aangegeven dat aangeklaagde is aangesloten bij de Commissie en de modelklachtenregeling van de Besturenraad PCO hanteert en tevens een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

Op 1 februari 2011 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht, alwaar zijn verschenen:

- klager in persoon, vergezeld van zijn zoon *A* en bijgestaan door mr. B.A. Huijgen,
- aangeklaagde in de persoon van de heer B., voornoemd, mevrouw C., rector van het Lyceum, en de heer P., conrector van het Lyceum.

Uit hetgeen in de stukken en ter gelegenheid van de hoorzitting naar voren is gebracht leidt de Commissie de als volgt samengevatte klacht af:

De wijze waarop de school de zoon van klager, *A*, aan het eind van het schooljaar 2009/2010 van school heeft willen verwijderen is onbehoorlijk en onzorgvuldig ten opzichte van klager en zijn zoon.

Het bevoegd gezag heeft geen verwijderingsbesluit genomen; over de verwijdering is geen overleg gevoerd met de Inspectie van het Onderwijs en de leerling en zijn ouders zijn niet schriftelijk over de verwijdering geïnformeerd. Daarmee is in strijd gehandeld met het Inrichtingsbesluit WVO.

De school heeft niet actief gezocht naar een andere school voor *A* en heeft aan *A* in de periode vanaf de aanvang het schooljaar 2010/2011 tot 9 november 2010 geen deugdelijk onderwijs verschaft. Daarmee heeft de school gehandeld in strijd met artikel 27 WVO.

II. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten de regel wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen en leerlingen zelf bij de Klachtencommissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of het personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich overeenkomstig artikel 4 lid 2 van de Modelklachtenregeling aangesloten bij de Landelijke Klachtencommissie Primair, Voortgezet Onderwijs en BVE, ingesteld door de Besturenraad.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 4, derde lid, van de Modelklachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Ten aanzien van de feiten

De zoon van klager, *A*, is sinds het schooljaar 2008/2009 leerling van het Lyceum te ***. In de eerste klas zat hij op de HAVO en in de tweede klas op het VMBO-t. Vanaf het begin af aan was er zorg en om die reden regelmatig contact met klager over het onaangepaste gedrag van *A*. Hij werd regelmatig uit de les gestuurd en zijn resultaten waren onvoldoende. In mei 2010 constateert de leerlingbegeleider en huiswerkcoördinator, de heer M., dat het lijkt alsof *A* helemaal niets meer wil doen voor school. De relatie met de leerkrachten is ernstig verstoord. In juni 2010 escaleert de situatie, wanneer *A* een suikerklontje naar het hoofd van een docent gooit en de heer M. uitscheldt voor verrader. *A* wordt dan enkele dagen van school geschorst. In een gesprek op 19 juni 2010 tussen klager en de heer P. wordt afgesproken dat klager een andere school voor *A* zal zoeken. De school zal niet overgaan tot een formele verwijderingprocedure om, zoals zij het uitdrukt, de plaatsing op een andere school niet te bemoeilijken. Klager heeft direct met verschillende scholen gebeld, *A* ingeschreven bij het S.College en ook al boeken voor het nieuwe schooljaar besteld. Toen het niet lukte om een definitieve inschrijving bij een andere school geregeld te krijgen, heeft hij verschillende keren aan de heren P. en L., de schoolleider, gevraagd hem te helpen, omdat hij het alleen niet voor elkaar kreeg. Andere scholen wilden *A*, gelet op zijn voorgeschiedenis, niet aannemen en adviseerden hem aan te melden bij Transferium, een onderwijsschakelloket bij gedragsproblemen.

Mr. Huijgen heeft de school bij brief van 26 oktober 2010 gewezen op haar onrechtmatig handelen en gesommeerd *A* per 1 november 2010 weer toe te laten tot de school om daar regulier onderwijs te volgen. De school heeft daarop bij e-mailbericht van 1 november 2010 gereageerd met de mededeling dat *A* op het Lyceum onderwijs kan volgen tot het moment van opname op het Transferium en dat hij zich daartoe op 2 november 2010 om 8.45 op school dient te melden bij de heer P..

Mr Huijgen heeft bij brief van 3 november 2010 de school nogmaals gesommeerd *A* toe te laten tot het reguliere onderwijs.

A heeft in de week van 2 november tot 9 november 2010 in de school op de gang opgaven uit een boek gemaakt. Op 9 november 2010 is hij bij het Transferium geplaatst.

A zit op dit moment nog bij het Transferium. Een bij het Transferium geplaatste leerling blijft bij zijn school, in dit geval het Lyceum, ingeschreven. Het gaat goed met hem. Hij mag over enkele weken bij twee nieuwe scholen gaan kijken.

Beoordeling

Partijen zijn het met elkaar eens over de gang van zaken rond de verwijdering van *A* van deze school en de afspraken die zij daaromtrent met elkaar gemaakt hebben in het gesprek op 19 juni 2010.

Klager heeft ter zitting verklaard dat hij geen klacht zou hebben ingediend, wanneer de school hem in de zomer van 2010 actief geholpen zou hebben om *A* op het S. College of het N. College ingeschreven te krijgen. De heer P. heeft ter zitting verklaard dat de gang van zaken, achteraf bezien, niet juist is geweest en dat de school *A* in ieder geval vanaf de start van het nieuwe schooljaar tot het moment van plaatsing op een andere school of het Transferium, hetzij thuis, hetzij op school, onderwijs had moeten bieden. Daargelaten of de school een dergelijke afspraak met klager heeft mogen maken, is de Commissie van oordeel dat de afspraak die partijen in het gesprek van 19 juni 2010 met elkaar maakten (dat klager voor *A* een andere school zou gaan zoeken, omdat de school *anders* een verwijderingsprocedure in gang zou zetten) in ieder geval duidelijk op schrift gesteld en door partijen ondertekend had moeten worden.

De Commissie stelt vast dat, gelet op deze afspraak, geen sprake is geweest van een daadwerkelijk verwijdering in formele zin en dat derhalve ook geen sprake is van handelen in strijd met de formele regels betreffende de verwijdering van het Inrichtingsbesluit en de Wet op het Voortgezet Onderwijs. Wel heeft de school nagelaten de bij haar ingeschreven leerling *A* toe te laten tot de school en van onderwijs te voorzien.

De Commissie acht de klacht van klager, dat de wijze waarop de school de zoon van klager, *A*, aan het eind van het schooljaar 2009/2010 van school heeft willen verwijderen, onzorgvuldig en onbehoorlijk is geweest, derhalve gegrond.

III. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht gegrond.

IV. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet geen aanleiding tot het geven van een advies.

Aldus gegeven op 1 februari 2011 door mr. J.C. Westmaas, voorzitter, drs. R.J.ter Veen- Zielhuis, en drs. K.M.P.A.M. Håbryka, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Mulder-Das, secretaris.